

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα, 12 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 223 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Β' Αθηνών, κυρίας Αικατερίνης Παπακώστα και του Βουλευτή Α' Αθηνών, κυρίου Αθανάσιου Αλευρά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αποκέντρωση και Αστυφιλία», «Ασφάλεια – Τροχαία Ατυχήματα (Δημόσια Ασφάλεια, Τροχαία Ατυχήματα)», «Δημόσια Διοίκηση», «Δικαιοσύνη – Σωφρονιστικό Σύστημα (Δικαιοσύνη, Σωφρονιστικό Σύστημα – Σωφρονιστικά Ιδρύματα)», «ΜΜΕ», «Πολιτική – Πολιτικοί – Κόμματα», «Πολιτικά Δικαιώματα», «Ανθρώπινα Δικαιώματα» και «Βουλή των Εφήβων – Πολιτικοποίηση και Σχολείο», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ' Σύνοδος 2007 – 2008.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Ανδριανοπούλου Αγγελική (Νομός Αττικής), Βεντουράτου Άννα (Β' Αθηνών), Βουτσίνος Αντώνης (Νομός Κυκλάδων), Γαλανάκης Αναστάσιος (Β' Αθηνών), Γιανναράκης Ιωάννης (Νομός Μεσσηνίας), Δριμύλης Πέτρος (Β' Πειραιώς), Ζαφειροπούλου Ευθαλία, (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Θειάκου Νεφέλη (Νομός Ροδόπης), Κακουλάκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Κανακάκη Σταυρούλα (Νομός Ρεθύμνου), Καρατέγος Γεώργιος (Α' Αθηνών), Καρκανεβάτος Αριστείδης (Β' Αθηνών), Κατσιμίχας Γιώργος (Νομός Βοιωτίας), Κασσέρης Αλέξανδρος (Νομός Σερρών), Κουτρομάνος Δημήτρης (Νομός Βοιωτίας), Κρίκα Μαρία-Κωνσταντίνα (Νομός Μεσσηνίας), Κωτσόπουλος Αθανάσιος (Α' Θεσσαλονίκης), Μακρόπουλος Ιωάννης (Β' Αθηνών), Μαντάλη Βασιλική (Νομός Πέλλας), Μαραλέτου Ελένη (Β' Αθηνών), Μεντάκη Μαργαρίτα (Α' Αθηνών), Μουτσούλας Κωνσταντίνος

(Νομός Μεσσηνίας), Μπερερή Ελευθερία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπουντζιούκας Παναγιώτης (Β΄ Θεσσαλονίκης), Μυζηθρά Βασιλική (Νομός Αττικής), Ντεντάκης Δημήτρης (Νομός Χανίων), Πακτσεβάνογλου Ευηάννα (Β΄ Αθηνών), Παναγούλης Ευάγγελος (Νομός Αρκαδίας), Παπαδημητρόπουλος Νικόλαος (Β΄ Αθηνών), Παπασταματίου Έλλη-Ελευθερία (Νομός Δωδεκανήσου), Πλαϊτής Στέφανος (Νομός Ρεθύμνου), Ρουμπέα Ευαγγελία-Παναγιώτα (Νομός Βοιωτίας), Σκευούλης Παναγιώτης (Α΄ Πειραιά), Σούλα Γεωργία (Νομός Καρδίτσας), Σοφιανού Δήμητρα (Νομός Κερκύρας), Σταυριανού Δανάη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Στεφανιώτη Σωτηρία (Β΄ Πειραιά), Συρόκος Παναγιώτης (Β΄ Αθηνών), Σωτηρίου Μαντώ-Λαμπρινή (Νομός Πρέβεζας), Σωτηρλή Ιωάννα (Νομός Καρδίτσας), Τουμπόγλου Αικατερίνη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τσίρος Περικλής (Β΄ Αθηνών), Τσώλας Χρήστος (Νομός Άρτας), Χριστογιάννης Μιχαήλ (Κογκό) και Χριστοδουλίδου Χριστίνα (Κύπρος).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Βουλή των Εφήβων κ.κ. Θεόδωρος Φορτσάκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Αντώνιος Παντελής, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Σπυρίδων Βλαχόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών και Σπυρίδων Αντωνίου, Καθηγητής (Κύπρος).

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθαν οι κ.κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Υπουργός Εσωτερικών και Σωτήριος Χατζηγάκης, Υπουργός Δικαιοσύνης, καθώς και ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Καλημέρα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι της Βουλής των Εφήβων.

Σας καλωσορίζω ως Πρόεδρος της Επιτροπής, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης στην Επιτροπή μας, στην οποία συμμετέχετε.

Είστε σαράντα τέσσερις συνάδελφοι συμμετέχουσες και συμμετέχοντες σ' αυτή την Επιτροπή. Να μου επιτρέψετε να διαβάσω τα ονόματα όλων. Και αυτό θα το κάνω, διότι στη συνέχεια δύο από σας θα κληρωθούν ως συμπροεδρεύοντες. Θέλουμε η συμμετοχή σας στο κοινοβουλευτικό έργο κατά τη διάρκεια των εργασιών της Βουλής των Εφήβων, να είναι ενεργή, ζώσα και ουσιαστική.

Έχουμε, λοιπόν, τη χαρά και την τιμή σήμερα εδώ να έχουμε τους εξής συναδέλφους Έφηβους Βουλευτές: Την κυρία Ανδριανοπούλου Αγγελική από το Νομό Αττικής, την κυρία Βεντουράτου Άννα από τη δική μου εκλογική περιφέρεια, δηλαδή τη Β΄ Αθηνών, τον κ. Βουτσίνο

Αντώνη από την εκλογική περιφέρεια των Κυκλάδων, τον κ. Γαλανάκη Αναστάσιο, ο οποίος επίσης προέρχεται από τη Β΄ Αθηνών, τον κ. Γιανναράκη Ιωάννη από το Νομό Μεσσηνίας, τον κ. Δριμύλη Πέτρο από τη Β΄ Πειραιώς, την κυρία Ζαφειροπούλου Ευθαλία από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, την κυρία Θειάκου Νεφέλη από το Νομό Ροδόπης, την κυρία Κακουλάκη Ελένη από το Νομό Ηρακλείου, την κυρία Κανακάκη Σταυρούλα από το Νομό Ρεθύμνου, τον κ. Καρατέγο Γεώργιο από την Α΄ Αθηνών, τον κ. Καρκανεβάτο Αριστείδη από τη Β΄ Αθηνών, τον κ. Κατσιμίχα Γιώργο από το Νομό Βοιωτίας, τον κ. Κασσέρη Αλέξανδρο από το Νομό Σερρών, τον κ. Κουτρομάνο Δημήτρη από το Νομό Βοιωτίας, την κυρία Κρίκα Μαρία-Κωνσταντίνα από το Νομό Μεσσηνίας, τον κ. Κωτσόπουλο Αθανάσιο από την Α΄ Θεσσαλονίκης, τον κ. Μακρόπουλο Ιωάννη από τη Β΄ Αθηνών, την κυρία Μαντάλη Βασιλική από το Νομό Πέλλας, την κυρία Μαραλέτου Ελένη από τη Β΄ Αθηνών, την κυρία Μεντάκη Μαργαρίτα από την Α΄ Αθηνών, τον κ. Μουτσούλα Κωνσταντίνο από το Νομό Μεσσηνίας, την κυρία Μπερερή Ελευθερία από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, τον κ. Μπουντζιούκα Παναγιώτη από τη Β΄ Θεσσαλονίκης, την κυρία Μυζηθρά Βασιλική από το Νομό Αττικής, τον κ. Ντεντάκη Δημήτρη από το Νομό Χανίων, την κυρία Πακτσεβάνογλου Ευηάννα από τη Β΄ Αθηνών, τον κ. Παναγούλη Ευάγγελο από το Νομό Αρκαδίας, τον κ. Παπαδημητρόπουλο Νικόλαο από τη Β΄ Αθηνών, την κυρία Παπασταματίου Έλλη-Ελευθερία από το Νομό Δωδεκανήσου, τον κ. Πλαϊτή Στέφανο από το Νομό Ρεθύμνου, την κυρία Ρουμπέα Ευαγγελία-Παναγιώτα από το Νομό Βοιωτίας, τον κ. Σκευούλη Παναγιώτη από την Α΄ Πειραιά, την κυρία Σούλα Γεωργία από το Νομό Καρδίτσας, την κυρία Σοφιανού Δήμητρα από το Νομό Κερκύρας, την κυρία Σταυριανού Δανάη από την Α΄ Θεσσαλονίκης, την κυρία Στεφανιώτη Σωτηρία από τη Β΄ Πειραιά, τον κ. Συρόκο Παναγιώτη από τη Β΄ Αθηνών, την κυρία Σωτηρίου Μαντώ-Λαμπρινή από το Νομό Πρέβεζας, την κυρία Σωτηρή Ιωάννα από το Νομό Καρδίτσας, την κυρία Τουμπόγλου Αικατερίνη από την Α΄ Θεσσαλονίκης, τον κ. Τσίρο Περικλή από τη Β΄ Αθηνών, τον κ. Τσώλα Χρήστο από το Νομό Άρτας, τον κ. Χριστογιάννη Μιχαήλ από το Κογκό, την κυρία Χριστοδουλίδου Χριστίνα από την Κύπρο (Λευκωσία).

Θέλω να σας πω ότι Εισηγητής της Επιτροπής είναι ο κ. Τσώλας Χρήστος από το Νομό Άρτας.

Αφού ολοκληρώθηκε η ανάγνωση των ονομάτων των Βουλευτών Εφήβων που συμμετέχουν σε αυτήν εδώ την Επιτροπή, θα κληρωθούν δύο συνάδελφοί σας, οι οποίοι θα έρθουν με τη σειρά που θα τους εκφωνήσω εγώ, να καθίσουν διαδοχικά ο ένας με τον άλλον, για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα στην Έδρα. Ο ένας θα αντικαταστήσει τον άλλον.

Πρέπει να σας ενημερώσω ότι αυτή η διαδικασία, όπου συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές θα συμπροεδρεύουν και θα κάθονται επί της Έδρας, πραγματοποιείται για πρώτη φορά με πρωτοβουλία του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων κ. Δημητρίου Σιούφα, κατόπιν και των εισηγήσεων του κ. Μπαμπινιώτη, αλλά και του κ. Χρυσού και, όπως αντιλαμβάνομαι απολύτως, κατόπιν και των δικών σας αιτημάτων, ώστε η συμμετοχή να είναι ενεργή, ζώσα και ουσιαστικά, όπως είπα πριν.

(Στο σημείο αυτό πραγματοποιείται η προαναφερθείσα κλήρωση)

Από την κλήρωση, λοιπόν, προκύπτει ότι θα συμπροεδρεύσουν πρώτα ο κ. Βουτσίνος Αντώνης, από το Νομό Κυκλάδων, το νούμερο τρία. Ο δεύτερος συμπροεδρεύων είναι ο κ. Παπαδημητρόπουλος Νικόλαος από τη Β' εκλογική περιφέρεια Αθηνών, το νούμερο είκοσι εννιά, που θα ακολουθήσει στη συνέχεια.

Παρακαλώ τον κ. Βουτσίνο να καταλάβει τη θέση του στο Προεδρείο.

Θα μου επιτρέψετε να σας ενημερώσω ότι από τα θέματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, εσάς τους Εφήβους Βουλευτές σας απασχολούν από την άποψη της συχνότητας που συμβαίνουν, κυρίως τα ακόλουθα.

Πρώτα απ' όλα, σας απασχολεί το θέμα της αποκέντρωσης. Η αστυφιλία και από την άλλη πλευρά, ο αντίποδάς της η αποκέντρωση. Επίσης, η δημόσια ασφάλεια είναι ένα άλλο θέμα που σας έχει απασχολήσει πολύ και εξακολουθεί να σας απασχολεί, όπως και το θέμα του σωφρονιστικού συστήματος.

Πρέπει να σας πω ότι τυχάνει να είμαι και Πρόεδρος της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης των κρατουμένων, αλλά και για τη βελτίωση του σωφρονιστικού μας συστήματος.

Είμαστε δηλαδή επιφορτισμένοι όλοι οι Βουλευτές, όλων των Κομμάτων υπό την Προεδρία μου, να φέρουμε ένα πόρισμα, μία έκθεση στην Ολομέλεια της Βουλής, ώστε στη συνέχεια κυριαρχικά η Βουλή να αποφασίσει πώς θέλουμε και πού θέλουμε να οδηγηθεί το σύστημα, βελτιώνοντας δηλαδή το σωφρονιστικό μας σύστημα και τους όρους διαβίωσης των κρατουμένων. Αυτό θα πάει στην ελληνική Κυβέρνηση, η οποία στη συνέχεια επ' αυτού θα νομοθετήσει και θα πάρει τις αποφάσεις της.

Άλλος θεματικός τομέας που σας ενδιαφέρει πολύ είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η δημόσια διοίκηση γενικότερα. Και μεγάλο μέρος, όμως, των μαθητών Εφήβων Βουλευτών

ενδιαφέρθηκε και για την πολιτική ζωή γενικότερα.

Άρα, λοιπόν, θα παρακαλέσω τώρα, μέσα στο πλαίσιο των ενοτήτων που πρέπει να διεξέλθουμε ως Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, τον Εισηγητή κ. Τσώλα Χρήστο, συνάδελφο από την Άρτα, να λάβει το λόγο για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΩΛΑΣ (Εισηγητής - Νομός Άρτας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ως Έφηβος Βουλευτής στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης αποφάσισα να μιλήσω για το σωφρονιστικό σύστημα της Ελλάδας για την προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη.

Η έννοια της κοινωνικής επανένταξης είναι πολυσήμαντη και μπορεί να κλιμακωθεί από την απλή δημιουργία ενός πλέγματος κοινωνικών σχέσεων που θα παρεμπόδιζαν την υποτροπή του εγκληματία. Εν παραδείγματι, η επαγγελματική αποκατάσταση έως την επίτευξη όρων για οικειοθελή συμμόρφωση στις κοινωνικές αξίες και τη λήψη αναγκαστικών μέτρων για την αναμόρφωση της προσωπικότητάς του, δηλαδή την εκρίζωση του συστήματος αξιών που έχει υιοθετήσει ο εγκληματίας και την αντικατάστασή του με το σύστημα των συμβατικών κοινωνικών κανόνων.

Για τη λειτουργία και τους στόχους του σωφρονιστικού συστήματος υπάρχουν διχογνωμίες με παρελθόν, παρόν και, όπως φαίνεται, με μέλλον. Σύμφωνα με μία από τις απόψεις που κυριαρχούν, στόχος του σωφρονιστικού συστήματος αποτελεί η αναμόρφωση της προσωπικότητας των κρατουμένων και η ομαλή επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Άλλοι πάλι, πιο ολιγαρκείς, υποστηρίζουν ότι στόχος του είναι είτε η παροχή στον κρατούμενο δυνατότητας για νομοταγή ζωή στο μέλλον, είτε η δίκαιη τιμωρία του για το έγκλημα που έκανε. Ως παράλληλος σκοπός εξάλλου προστίθεται ο περιορισμός της προσβολής της ελευθερίας του κρατουμένου ως αναγκαίου από την ποινή όρο.

Η φυλακή ως θεσμός προσπαθεί να συνδυάζει τους πιο αντιφατικούς στόχους, όπως την προστασία των κρατουμένων με απώτερο στόχο την κοινωνική τους επανένταξη, την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας, μαζί με την προσπάθεια ανάπτυξης της προσωπικής ευθύνης, τη βελτίωση και την αποκατάσταση του κρατουμένου, ενώ η επικέτα και το στίγμα τον ακολουθεί και το κοινωνικό σύνολο τον απορρίπτει.

Οι ελληνικές φυλακές σήμερα χαρακτηρίζονται από στενότητα χώρου, έλλειψη κτιριακής λειτουργικότητας και έλλειψη αυστηρού διαχωρισμού των κρατουμένων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο περισσότερος χρόνος των εγκλειστων παραμένει κενός και ανεκμετάλλευτος, ενώ τα όποια

προγράμματα εφαρμόζονται, απευθύνονται συνήθως σ' ένα μικρό αριθμό κρατουμένων και συχνά είτε διακόπτονται είτε δεν έχουν συνέχεια.

Άμεση συνέπεια των όσων προαναφέρθηκαν αποτελεί η πλήρης αποδιοργάνωση της προσωπικότητας του κρατουμένου, η επαγγελματική και η οικονομική του κατάρρευση, ο κλονισμός των σχέσεών του και του οικογενειακού του περιβάλλοντος, υποτροπή μετά την έξοδό του από τη φυλακή και πολλά άλλα.

Για να πετύχει ο κρατούμενος επανακοινωνικοποίηση, πρέπει να θεωρηθεί ως υποκείμενο συστατικό της κατάστασης και όχι σαν αντικείμενό της. Άλλωστε, δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι ο ίδιος ο κρατούμενος αναμορφώνεται, κοινωνικοποιείται και επανεπεντάσσεται.

Η προετοιμασία και η αγωγή είναι δικαιώματα του έγκλειστου. Η φυλακή δεν πρέπει να επιβάλλεται σαν μία συνεχιζόμενη κατάσταση, κάτι δηλαδή σαν κηρυγμένος κοινωνικός πόλεμος.

Το γεγονός ότι οι ελευθερίες είναι κατά κάποιον τρόπο ορισμένες δεν σημαίνει ότι η αξία του ανθρώπου και η ανάπτυξή του σε προσωπικό status στερείται κάθε περιεχομένου.

Με βάση τα όσα προαναφέρθηκαν είναι φανερό ότι η προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη είναι ιδιαίτερα δύσκολη. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η άμεση εφαρμογή του κώδικα βασικών κανόνων μεταχείρισης κρατουμένων ώστε να λειτουργήσουν οι σημαντικότεροι νέοι θεσμοί που προβάλλονται σ' αυτόν.

Οι κρατούμενοι έχουν το δικαίωμα για καλύτερη διαβίωση και λειτουργικότητα της φυλακής. Αυτό μπορεί να αλλάξει με τον εξής τρόπο. Μπορεί να γίνει αύξηση του αριθμού του εξειδικευμένου προσωπικού, όπως κοινωνικών λειτουργών, ψυχολόγων, κοινωνιολόγων και άλλων, με στόχο το χειρισμό των αναγκών και των προβλημάτων των κρατουμένων, τη βελτίωση της διαβίωσής τους και τέλος, την καλύτερη προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη. Επίσης, πρακτική υποστήριξη των κρατουμένων σε ποικίλα θέματα, για τα οποία υπάρχει ανάγκη πληροφόρησης, όπως επί παραδείγματι, για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους ως κρατουμένων.

Επέκταση της κοινωνικής Υπηρεσίας όλων των φυλακών γιατί οι ανάγκες είναι πολλές, το έργο επίπονο, και ο φόρτος εργασίας μεγάλος.

Ευαισθητοποίηση της κοινωνίας ώστε να κατανοήσει το κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργούν τα στερεότυπα, οι προκαταλήψεις και ο κοινωνικός αποκλεισμός απέναντι στους κρατουμένους και στα αποφυλακισμένα άτομα με στόχο την αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς απέναντι τους.

Η φυλακή στοχεύει τελικά σ' έναν αδύνατο στόχο: να βελτιώσει αυτούς που διαφθείρει, να προστατεύσει την κοινωνία κατασκευάζοντας εγκληματίες. Είναι μεστά αντιφάσεων τα μηνύματα που εκπέμπει, βελτιώνοντας ενώ στιγματίζει, εντάσσοντας ενώ απορρίπτει, επανακοινωνικοποιώντας ενώ κακοποιεί.

Δεχόμενος τα αλληλοσυγκρουόμενα αυτά μηνύματα ο έγκλειστος βιώνει την αφόρητη εμπειρία ενός χαμένου παιχνιδιού που τον εγκλωβίζει σε μια αδιέξοδη κατάσταση. Η λογική κάθε στάσης, κάθε εξέγερσης μέσα στη φυλακή, που ταλανίζει κατά καιρούς την κοινή γνώμη, κατανοείται εάν ενταχθεί μέσα στη λογική αυτή του χαμένου παιχνιδιού.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ κύριε συνάδελφε και γιατί ήσασταν εξαιρετικά περιεκτικός, αλλά και συνεπής στο χρόνο σας. Τώρα θα παρακαλέσω το συμπροεδρεύοντα κ. Βουτσίνο να δώσει το λόγο στον επόμενο ομιλητή για τρία λεπτά. Οι εισηγητές έχουν έξι λεπτά. Οι ομιλητές τρίλεπτο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Ο επόμενος ομιλητής θα είναι ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής Γαλανάκης Αναστάσιος από τη Β' Αθηνών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ (Β' Αθηνών): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, τη στιγμή αυτή περίπου πεντακόσια άτομα είναι έγκλειστοι στις φυλακές ανηλίκων. Απ' αυτούς οι εβδομήντα έχουν ακριβώς την ίδια ηλικία με μας. Απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους το μόνο που βλέπουμε είναι μια δικαιοσύνη που καθημερινά αποδεικνύει ότι είναι και καθαρά ταξική και, με διαφορετική έννοια απ' αυτή που εννοούμε συνήθως, εντελώς τυφλή. Τυφλή επειδή όταν αβίαστα μοιράζει ποινές στους ανήλικους δεν υπολογίζει τους λόγους που τους οδήγησαν σε παραβατική συμπεριφορά. Και ταξική γιατί δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η συντριπτική πλειονότητα των φυλακισμένων προέρχεται από κοινωνικά αδύναμες ομάδες, όπως είναι οι μετανάστες, πράγμα που επιτρέπει στον κάθε εθνικιστή να στρέφεται συλλήβδην εναντίον των μεταναστών ζητώντας, στην καλύτερη περίπτωση, την απέλασή τους. Εκτός και αν κανείς από σας που ακούτε αυτή τη στιγμή εμένα να μιλάω πιστεύει ότι οι γόνιμοι των πλούσιων οικογενειών έχουν πάντα σύννομη συμπεριφορά. Προφανώς όχι. Απλά η κοινωνική και οικονομική τους επιφάνεια θαμπώνει την κατά τα άλλα τυφλή δικαιοσύνη.

Ακόμη χειρότερη είναι η κατάσταση μέσα στα σωφρονιστικά καταστήματα, τα κατ' ευφημισμόν σωφρονιστικά καταστήματα. Ποια η διαφορά τους από τις φυλακές ενηλίκων; Ουσιαστικά καμία, όπως αναφέρει και ο Γιώργος Μόσχος ο οποίος είναι βοηθός του Συνηγόρου

του Πολίτη για τα δικαιώματα του παιδιού. Ισχύουν οι ίδιες άθλιες συνθήκες που καταπατούν κάθε έννοια αξιοπρέπειας, το εμπόριο ναρκωτικών ανθεί με τη ανοχή -και όχι μόνο- των σωφρονιστικών υπαλλήλων και οι επιδοτήσεις για τα προγράμματα κατάρτισης γίνονται μέσο πλουτισμού για τους διοικούντες.

Φυσικά όλη αυτή η κατάσταση εξηγείται αφού οι φυλακές είναι ένας χώρος κοινωνικά απομονωμένος από τον έλεγχο το δικό μας. Δηλαδή λειτουργούν ως προθάλαμοι των φυλακών ενηλίκων αφού τα τρία τέταρτα όσων αποφυλακίζονται θα ξανασυλληφθούν για σοβαρότερα αδικήματα.

Προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν κάποιος να θεωρεί ότι είναι δυνατόν να επιτευχθεί κοινωνικοποίηση μέσα σ' ένα κελί. Και σχετικά μ' αυτό το θέμα σε παλαιότερη συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων είχε υπερψηφιστεί η άποψη να μπορούν να συμμετέχουν οι έγκλειστοι στο θεσμό. Μπορεί κάποιος να μας πει αν όντως ισχύει; Εκτός κι εάν όσα λέμε εδώ πέρα είναι απλά ένα ευχολόγιο.

Αυτό που χρειάζεται αυτή τη στιγμή είναι ριζοσπαστικές αλλαγές με βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής, με κατάρτιση ουσιαστική, που να βοηθάει στην επανένταξη όσων αποφυλακίζονται και κυρίως με μια κοινωνικά ευαίσθητη πολιτική, η οποία να μην αντιμετωπίζει τις φυλακές ως αποθήκες άχρηστων ψυχών. Μπορεί όσα λεω να ακούγονται ουτοπικά σ' ένα κράτος που βασίζεται στην καταστολή και εκφράζει την ανικανότητα ή την απροθυμία των κυβερνήσεων των είκοσι τελευταίων χρόνων για οποιαδήποτε αλλαγή, αλλά αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να πιέσουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο για τις απόψεις του. Πριν δώσω το λόγο στον συμπροεδρεύοντα για να ανακοινώσει ποιος θα είναι ο επόμενος συνάδελφος που θα πάρει το λόγο να πω ότι παρευρίσκονται και μας τιμούν με την παρουσία τους στις εργασίες της Επιτροπής Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης οι καθηγητές της Νομικής Αθηνών και ειδικότερα της Επιτροπής Προγράμματος: κύριος Θεόδωρος Φορτσάκης, ο κ. Αντώνης Παντελής, ο κ. Σπύρος Βλαχόπουλος. Να πω ότι κοντά μας επίσης παρευρίσκεται ο κύριος Σάββας Αντωνίου ο οποίος έχει έρθει εδώ από την Κύπρο για να παρακολουθήσει μαζί με τους μαθητές, Έφηβους Βουλευτές, τις εργασίες της Επιτροπής μας. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Ο επόμενος ομιλητής είναι ο Έφηβος

Βουλευτής Γιώργος Καρατέγος από την Α' Αθηνών

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΕΓΟΣ (Α' Αθηνών): Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, εγώ σήμερα θα ήθελα να σας μιλήσω για την κοινωνική ανισότητα που επικρατεί κυρίως τον τελευταίο αιώνα.

Η κοινωνική ανισότητα ανέκαθεν αποτελούσε μείζον πρόβλημα του κοινωνικού συνόλου. Από την αρχή της Ιστορίας οι κοινωνικές τάξεις ανταγωνίζονταν η μια την άλλη για το ποιος θα έχει την εξουσία και τα μέσα παραγωγής. Φαίνεται λοιπόν πως η κοινωνική ανισότητα έχει τις ρίζες της πολύ παλαιότερα από την εποχή μας, μόνο που παλαιότερα οι κοινωνικές αντιθέσεις ήταν κάτι παραπάνω από εμφανείς, ενώ στην εποχή μας ο κόσμος φαίνεται να αγνοεί την εκμετάλλευση που υφίσταται από μία στην ουσία πολύ μικρή μερίδα μεγαλοβιομηχάνων ολιγαρχών που το μόνο που κάνουν είναι να νέμονται τον πλούτο που παράγει ο απλός λαός με την εργασία του.

Στη χώρα μας, την Ελλάδα, ειδικά τα τελευταία χρόνια η αγορά φαίνεται να επικρατεί, ενώ η απορρύθμιση του κοινωνικού κράτους έχει οδηγήσει στην όξυνση της κοινωνικής ανισότητας. Το κοινωνικό κράτος το οποίο χτίστηκε με κόπο τις προηγούμενες δεκαετίες αν και, κατά τη γνώμη μου, ήταν αρκετά ελλιπές, τα τελευταία χρόνια φαίνεται να αποδομείται και το σύνολο των δημοσίων υπηρεσιών και επιχειρήσεων παραδίδεται άνευ όρων στο κέρδος. Η δημόσια υγεία και η κοινωνική ασφάλιση μένουν στο περιθώριο με την πρόφαση ότι δεν υπάρχουν οι απαραίτητοι πόροι. Όμως, σύμφωνα με το νέο προσχέδιο του Προϋπολογισμού, οι δαπάνες για τα εξοπλιστικά προγράμματα θα αυξηθούν κατά οκτακόσια εκατομμύρια ευρώ. Και μετά μας λέτε ότι δεν έχουμε λεφτά για την Υγεία.

Η υγεία των ανθρώπων είναι ο καθρέφτης μιας κοινωνίας. Μια κοινωνία έτσι οργανωμένη ώστε εκείνοι που παίρνουν τα λιγότερα να είναι λιγότερο υγιείς και να ζουν λιγότερο δεν μπορεί να θεωρείται υγιής σε καμία περίπτωση.

Στον τομέα της εκπαίδευσης τα πράγματα μόνο καλύτερα δεν είναι. Είναι γεγονός πως τα παιδιά πλούσιων οικογενειών έχουν τη δυνατότητα και πηγαίνουν σε πανάκριβα κολλέγια που, όπως τα ίδια διαλαλούν, προσφέρουν υψηλές υπηρεσίες εκπαίδευσης. Σ' αυτό το σημείο έχουμε φθάσει λοιπόν: να παραδίδεται στο βωμό του κέρδους ένα από τα μεγαλύτερα αγαθά της κοινωνίας μας, που είναι η Παιδεία.

Αντίθετα, τα παιδιά που προέρχονται από λαϊκές συνοικίες και από φτωχές οικογένειες δεν έχουν πολλές επιλογές και καταλήγουν στα σχολεία της περιοχής τους, τα οποία συνήθως είναι παρατημένα από την Πολιτεία και επικρατούν άθλιες συνθήκες.

Στο χώρο της εργασίας η κατάσταση είναι ίδια, για να μην πούμε και χειρότερη. Ακούσαμε

πριν το καλοκαίρι τον Πρόεδρο του ΣΕΒ να μιλάει για ταξική ειρήνη με αφορμή την υπογραφή της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης, η οποία εκτός των άλλων είναι κάτω από τα όρια του πληθωρισμού. Και ρωτάω: πώς μπορούμε να μιλάμε για ταξική ειρήνη με αύξηση ένα ευρώ την ημέρα; Πώς μπορούμε να μιλάμε για ταξική ειρήνη όταν οι κύριοι του ΣΕΒ τρώνε με χρυσά μαχαιροπήρουνα ενώ άλλοι και ολόκληρες ήπειροι δεν έχουν καν να φάνε;

Πώς μπορούμε να μιλάμε για ταξική ειρήνη, όταν σε περιοχές όπως είναι τα βόρεια προάστια της Αθήνας, κάποιοι κατοικούν σε υπερπολυτελείς βίλες, στις οποίες μπορεί να έχουν πισίνες, γήπεδα τένις, εσωτερικά γυμναστήρια κ.λπ., την ίδια στιγμή που λίγα μέτρα κάτω από το σπίτι μου –μένω στην πλατεία Βικτωρίας- κοιμούνται πραγματικά στα πλακάκια εκατοντάδες άστεγοι κάθε βράδυ;

Μια σειρά παραμέτρων αποκλείει κάθε ιδέα για ταξική ειρήνη. Η κοινωνική ανισότητα ιδιαίτερα στη νεολαία είναι ακόμα μεγαλύτερη. Οι νέοι σήμερα δουλεύουν με ελαστικό ωράριο, έστω κι αν κάποιοι απ' αυτούς έχουν βγάλει κάποιο πανεπιστήμιο και παίρνουν στην καλύτερη 600-700 ευρώ.

Η λογική αυτή που επικράτησε κάνει την αντίθεση φαλλοκρατών-εργατών ακόμα μεγαλύτερη. Ο φονταμενταλισμός της αγοράς και ο νεοφιλελευθερισμός έχουν οδηγήσει το λαό στην πείνα. Σύμφωνα με το μαρξιστή ιστορικό Έρικ Χόφμπαντ το σίγουρο είναι ότι δεν ξέρουμε πού πηγαίνουμε, αλλά γνωρίζουμε ότι στο σημείο αυτό μας έχει φέρει η ιστορία και το γιατί και είναι στο χέρι μας να διαλέξουμε ζωή και όχι απλά επιβίωση, είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε την ιστορία. Ως μαθητές και αυριανοί πολίτες μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο και θα το κάνουμε.

Ευχαριστώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κι εμείς ευχαριστούμε το συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή, αλλά θα ήθελα να σας πω ότι οι εργασίες της Επιτροπής βασίζονται σε συγκεκριμένη θεματολογία. Υπάρχει ο Κανονισμός της Βουλής, ο οποίος ορίζει ότι ο κάθε ομιλητής θα πρέπει να τοποθετείται επί του θέματος, το οποίο συζητούμε.

Όμως, με αφορμή την τελευταία τοποθέτηση, να σας πω ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι ενήλικοι Βουλευτές που βρισκόμαστε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο προερχόμαστε κατά τη μεγάλη πλειοψηφία από σχολεία δημόσια. Έχουμε περάσει σε δημόσια πανεπιστήμια και συνεχίσαμε στη συνέχεια τις σπουδές μας σε δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα και πρέπει να σας πω από την εμπειρία μου, ότι δεν είναι πάντοτε δεδομένο ότι τα ιδιωτικά σχολεία παρέχουν υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικές υπηρεσίες σε σχέση με τα δημόσια σχολεία. Διότι οι πρωτιές δεν είναι από τα

ιδιωτικά σχολεία. Οι πρωτιές είναι από τα δημόσια σχολεία και αυτό οφείλω να το υπογραμμίσω.

Θα ήθελα να παρακαλέσω να μιλάτε επί του θέματος, για να βγάλουμε συμπεράσματα στο τέλος όχι για κανέναν άλλο λόγο –να μη θεωρηθεί ότι θέλουμε να λογοκρίνουμε ή να κατευθύνουμε τη συζήτηση εκεί που επιθυμούμε εμείς- αλλά είναι ο Κανονισμός της Βουλής που μας το επιβάλλει. Πρέπει να είμαστε συγκεκριμένοι.

Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ καλέστε τον επόμενο ομιλητή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Το λόγο έχει η κυρία Σοφιανού Δήμητρα από το Νομό Κερκύρας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΟΦΙΑΝΟΥ (Νομός Κερκύρας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καθώς ανήκω στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, επέλεξα να ασχοληθώ με ένα καίριο θέμα αυτού του τομέα.

Θα αναφερθώ στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ένα θέμα που απασχολεί καθημερινά όλο το λαό, λόγω της χαμηλής ποιότητας που τα διέπει. Κατευθυνόμενα από κομματικά οφέλη, προβάλλουν προγράμματα ανούσια χωρίς εκπαιδευτικό χαρακτήρα, χωρίς ενημέρωση για πολιτικά και κοινωνικά θέματα, δημιουργώντας ακόμα και ρατσιστικές αντιλήψεις.

Αποτέλεσμα αυτής της ανεξέλεγκτης ελευθερίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι ο λαός να μη διαμορφώνει τη δική του άποψη παρακολουθώντας αυτά τα προγράμματα, αλλά να δέχεται παθητικά αυτά που του επιβάλλονται.

Ένας τομέας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που χρήζει ιδιαίτερης προσοχής και ελέγχου αποτελεί αυτός των ειδήσεων και της πληροφόρησης, εξαιτίας των ελλিপών και παραχαραγμένων πληροφοριών που προσφέρουν, με αποτέλεσμα τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης.

Ένα σημαντικό μέτρο καταπολέμησης της παραπληροφόρησης από την πλευρά του κράτους αποτελεί η επιβολή αυστηρών και αμετάκλητων ποινών και προστίμων στους τηλεοπτικούς σταθμούς σε περιπτώσεις προπαγάνδας και αποπροσανατολισμού του λαού. Έτσι οι σταθμοί θα αποθαρρυνθούν από το να διαδίδουν ψευδείς πληροφορίες, καθώς θα υπάρχει ο φόβος των κυρώσεων, οι οποίες μπορεί να είναι όχι μόνο χρηματικού περιεχομένου, αλλά να προβλέπουν και αναστολή της άδειας λειτουργίας.

Απαραίτητο μέτρο για μια υγιή λειτουργία των Μέσων συνιστά η αποδέσμευσή τους από κομματικές και οικονομικές εξαρτήσεις, ώστε να καταστούν αδιάφθορα και ανεπηρέαστα από οτιδήποτε συμφεροντολογικό.

Παρακολουθούμε πολλές φορές κανάλια να διέπονται από ιδιαίτερη προτίμηση για κάποιο

συγκεκριμένο κόμμα ή ακόμα και να το υπονομεύουν λόγω οικονομικών συμφερόντων. Θα πρέπει, λοιπόν, οι ιδιωτικοί σταθμοί να είναι οικονομικά ανεξάρτητοι και αδιάφθοροι, ώστε η πληροφόρηση σχετικά με τρέχοντα ζητήματα της χώρας και του κόσμου να είναι αντικειμενική, χωρίς την επιβολή από τους δημοσιογράφους της συγκεκριμένης άποψης.

Αναμφίβολα, όσον αφορά τα προγράμματα ψυχαγωγίας που επιλέγουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να παρουσιάζουν στο κοινό, θα πρέπει να υπάρχει αυστηρός έλεγχος ως προς το περιεχόμενό τους, καθώς σε καθημερινή βάση παρακολουθούμε περιπτώσεις προγραμμάτων που προβάλλουν σκηνές βίας, έντονου σεξουαλικού περιεχομένου ή και χρήση ακατάλληλης γλώσσας.

Τέτοιες περιπτώσεις εμποδίζουν τον άνθρωπο να αναπτυχθεί πνευματικά και να διαθέτει κριτική σκέψη, καθώς πολλές φορές προσβάλλουν την ανθρώπινη προσωπικότητα, εκμηδενίζουν την ανθρώπινη ηθική.

Αναπόφευκτη είναι και η επιρροή που ασκούν τηλεοπτικές σειρές, εκπομπές και διαφημίσεις σε παιδιά και εφήβους. Άτομα αυτής της ηλικίας εύκολα επηρεάζονται από πρότυπα που προβάλλονται λόγω του ευάλωτου της ηλικίας τους, κάνοντας πράξη τα όσα παρουσιάζονται στο γυαλί και καθορίζοντας με βάση αυτά τη ζωή τους.

Για την καταπολέμηση αυτού του ανεξέλεγκτου φαινομένου που έχει ως αποτέλεσμα τη φαλκίδευση των δημοκρατικών θεσμών, μεταξύ άλλων, πρέπει να αναφερθούν ο αυστηρός και αδιάφθορος έλεγχος του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, η θέσπιση αυστηρού νομικού πλαισίου λειτουργίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και φυσικά η κριτική στάση που πρέπει να διαθέτει ο λαός μέσα από την πραγματική παιδεία και κουλτούρα, ώστε να συνειδητοποιεί την παραπληροφόρηση που υφίσταται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Πρέπει να σας πω ότι θα λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη μας τις προτάσεις, τις οποίες εισηγηθήκατε στην Επιτροπή μας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ καλέστε τον επόμενο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Το λόγο έχει η κυρία Κατερίνα Τουμπόγλου από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΟΥΜΠΟΓΛΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, προσδοκία μας είναι ένας κόσμος καλύτερος,

πιο δίκαιος, ίσως. Και ακριβώς επειδή αυτή είναι και η επιδίωξη της γενιάς μου, εισπράττουμε απογοήτευση μαζί με ένα μείγμα πικρίας, δυσαρέσκειας, λύπης μα και θυμού.

Υποτίθεται πως ζούμε σε έναν άκρως σύγχρονο πολιτισμό, ο οποίος είναι απαλλαγμένος από προλήψεις, δεισιδαιμονίες και αντιλήψεις του παρελθόντος. Υποτίθεται πως ζούμε σε μια εποχή όπου οι εξελίξεις διαδέχονται συνεχώς η μία την άλλη.

Με βάση όλα αυτά, λοιπόν, είναι τυχαίο που δύσκολα γίνεται αποδεκτή και σεβαστή μια γυναίκα στον τομέα της πολιτικής και του στρατού; Πρέπει να είναι ίσος ο αριθμός των αντρών και των γυναικών στο Ελληνικό Κοινοβούλιο γιατί οι γυναίκες μπορούν να προσφέρουν λύσεις σε προβλήματα που δεν μπορούν οι άντρες και το αντίστροφο.

Έχοντας ίσο αριθμό απόψεων και από τις δύο πλευρές, μπορούμε να φθάσουμε σε αποτελέσματα που αγγίζουν το τέλειο, το θεμιτό, αυτό που όλοι ζητάμε και θέλουμε. Πρέπει να γίνει η εγκαθίδρυση ενός κράτους δικαίου, δίχως κομματικές αντιπαλότητες και μισαλλοδοξίες, γιατί όλα αυτά δεν επιτρέπουν την επίλυση σημαντικών προβλημάτων, όπως είναι η ανεργία και η εγκληματικότητα. Πρέπει να υπάρχει μια αμφίδρομη επικοινωνία ανάμεσα στους πολίτες και το κράτος, η οποία θα πάψει πια να δημιουργεί ανασφάλεια στον πολίτη.

Οι πολιτικοί πρέπει να πολιτεύονται ου περί χρημάτων, αλλά περί αρετής. Γιατί μόνο η αρετή μπορεί να ανορθώσει τα διαλυμένα. Ως προς τα λόγια και τις πράξεις πρέπει κάποια στιγμή να μάθετε να ξεχωρίζετε αυτές τις έννοιες. Πρέπει κάποια στιγμή να μάθετε να κάνετε αυτό που λέτε και όχι να λέτε αυτό που δεν θα κάνετε. Πρέπει κάποια στιγμή τα κόμματα να πάψουν να έχουν στο νου τους την ψηφοθηρία και να αρχίσουν να δίνουν κίνητρα στους πολίτες για ενασχόλησή τους με την πολιτική. Γιατί οι πολιτικοί είναι αυτοί που σπρώχνουν μικρούς μα και μεγάλους μακριά και τους κάνουν να δυσπιστούν και να φθάνουν σε απόψεις ισοπεδωτικές.

Πρέπει να συνειδητοποιούν τι μας ζητούν, όταν μας καλούν να ασχοληθούμε με την πολιτική. Μας ζητούν να στρέψουμε την προσοχή μας σε ένα χώρο που συναντά καθημερινά κανείς τη διαφθορά. Και ποιος θέλει να στρέψει την προσοχή του σε έναν τέτοιο χώρο; Κανείς! Όπου υπάρχει δράση υπάρχει και αντίδραση, όπως ξέρουμε και από τη φυσική και γι' αυτό αντιδρούμε.

Δέχομαι ότι ακούτε τις ιδέες μας, με χαροποιεί και το σέβομαι. Όμως, δεν βλέπω τις αλλαγές που θα έπρεπε ή αν θέλετε θα ήθελα να δω. Και αν ως έφηβη έχω την ανάγκη να δω κάποιες αλλαγές από εσάς, πόσο μάλλον όταν θα περάσω απ' αυτό το στάδιο, θα ενηλικιωθώ και βρεθώ εκεί έξω στη βιοπάλη της καθημερινότητας. Αν τώρα έχω κάποιες απαιτήσεις, τότε θα έχω πολύ περισσότερες.

Πρέπει να έχουμε κι εμείς οι έφηβοι δικαίωμα ψήφου για θέματα κρίσιμα που αφορούν το μέλλον της χώρας, διότι εμείς οι έφηβοι είμαστε το ίδιο το μέλλον της χώρας. Πώς μπορείτε, λοιπόν, να παίρνετε πολλές φορές αποφάσεις για εμάς χωρίς εμάς, χωρίς καν να έχετε τη γνώμη μας;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

Με την ευκαιρία που μας έδωσε η τοποθέτησή της, να σας πω ότι οι τριακόσιοι της Βουλής είναι σαρξ εκ της σαρκός της κοινωνίας. Είναι αιρετοί, δεν είναι διορισμένοι. Ψηφίζονται από τον ελληνικό λαό και εν ονόματι του Έθνους και του ελληνικού λαού λειτουργούμε και πολιτευόμαστε στη Βουλή των Ελλήνων.

Η προηγούμενη συνάδελφος, η οποία τοποθετήθηκε για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είπε τα πολύ ενδιαφέροντα που ακούσατε. Θέλω, λοιπόν, από την εμπειρία μου να σας πω –από το 2000 εκλέγομαι Βουλευτής στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, όπως και υπόλοιποι συνάδελφοί μου που βρίσκονται στη Βουλή των Ελλήνων και είναι εξαιρετική τιμή για εμάς να ψηφίζομαστε από τον ελληνικό λαό καθένas κάτω από το κόμμα στο οποίο ανήκει- ότι η πολιτική δεν συναντά τη διαφθορά με την έννοια ότι συναγελάζεται με αυτή.

Η πολιτική προσπαθεί να χτυπήσει τη διαφθορά. Η πολιτική είναι συμμετοχή. Κι εδώ πρέπει να βάλετε ψηλά τον πήχυ ως αυριανοί ενήλικες ψηφοφόροι αυτού του τόπου και ως ενεργοί πολίτες, ώστε να ψηφίζετε και να εκλέγετε εκείνους κι εκείνες που πραγματικά με τη στάση τους και τη συμπεριφορά τους σας κάνουν να αισθάνεστε περήφανες και περήφανοι.

Αυτό είναι στο χέρι σας, δεν μπορεί να το κάνει κανείς άλλος. Και ευτυχώς είναι στο χέρι του λαού, γιατί αυτό προστάζει η δημοκρατία. Αυτό ήθελα να το πω. Το αισθάνομαι ως ανάγκη, για να μην υπάρχουν και παρερμηνείες.

Κύριε συνάδελφε, ποιος ακολουθεί στη συνέχεια;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Η επόμενη ομιλήτρια είναι η κυρία Σωτηρία Στεφανιώτη από τη Β΄ Πειραιά.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, νιώθω ιδιαίτερα χαρά αλλά και τιμή που συμμετέχω, όπως και όλοι άλλωστε, σ' αυτό το θεσμό και πόσο μάλλον που βρισκόμαστε στο χώρο αυτό. Μα, περισσότερο νιώθω τυχερή γιατί μας δίνεται μέσα απ' αυτό το Πρόγραμμα η ευκαιρία να δώσουμε φωνή στις σκέψεις μας. Σε

σκέψεις που συχνά κάνουμε, αλλά δεν έχουμε την ευκαιρία να ακουστούν λίγο παραέξω, λίγο πιο έξω από την οικογένεια, από το σχολείο μας. Θα μπορούσα να αναφερθώ σε πολλά θέματα, αλλά νομίζω ότι οι γενικεύσεις δεν θα ωφελούσαν και λόγω του χρόνου, αλλά και λόγω των γενικότερων συνθηκών.

Αποφάσισα, λοιπόν, να εστιάσω την προσοχή μου σήμερα στη συνάρτηση, αν θέλουμε να αναφερθούμε και με μαθηματικούς όρους, που απαρτίζεται από τους όρους γυναίκα και δικαιώματα. Κι αυτό όχι γιατί ανήκω σε αυτό το φύλο, όπως πολλοί θα σκέπτονται, αλλά εξαιτίας της υποκρισίας από την οποία περιβάλλεται η όλη κατάσταση.

Όλοι μιλούμε για ισότητα των δύο φύλων, για την κατοχυρωμένη θέση της γυναίκας, την παγιωμένη θέση της στην πολιτική, στην κοινωνία και σε όλους τους υπόλοιπους χώρους. Μα, τελικά μήπως είναι λίγο διαφορετική η πραγματικότητα απ' αυτή που εμείς θα θέλαμε να βλέπουμε, που αυτή προβάλλουμε; Γιατί τελικά όταν οι πόρτες κλείνουν ακόμη υπάρχουν γυναίκες που κακοποιούνται, γυναίκες οι οποίες αποκλείονται από θέσεις επειδή ανήκουν σ' αυτό το φύλο, γυναίκες οι οποίες υφίστανται τον κοινωνικό ρατσισμό και την περιθωριοποίηση. Και μάλιστα η μεγαλύτερη νομίζω ειρωνεία είναι αυτή, ότι σε πολλές χώρες, κυρίως της Ανατολής, όλη αυτή η καταπίεση της γυναίκας γίνεται με την πρόφαση των πολιτιστικών διαφοροποιήσεων.

Θεωρώ πως η σωματική διαφοροποίηση και η μυϊκή, θα λέγαμε, αδυναμία μας έναντι των ανδρών είναι κοινώς αποδεκτή και καθαρή και σαφής. Αλλά νομίζω ότι αυτή δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση την αντίστοιχη πνευματική μας ανισότητα. Δεν είναι άδικο, λοιπόν, να αντιμετωπιζόμαστε ως κατώτερα και υποδεέστερα όντα τη στιγμή που η ιστορία άλλωστε έχει αποδείξει ότι κάθε άλλο παρά αυτό είμαστε;

Σίγουρα είναι πολλά αυτά τα οποία θέλουμε και πρέπει να αλλάξουμε για να κάνουμε λίγο καλύτερη τη ζωή μας. Αλλά νομίζω ότι η διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δικών μας δικαιωμάτων ανεξαρτήτως φύλου, χρώματος, οικονομικής κατάστασης, είναι μια καλή αρχή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και εμείς ευχαριστούμε θερμά, κυρία συνάδελφε, γιατί περίσσευσε και χρόνος για τον επόμενο συνάδελφό σας ομιλητή.

Θα πω ότι με ιδιαίτερη χαρά θέλω να σας γνωστοποιήσω ότι όσον αφορά την κακοποίηση των γυναικών μέσα στην οικογένεια, ήδη μετά από πάρα πολλά χρόνια, υπάρχει πλέον νόμος, ο νόμος ενάντια στην ενδοοικογενειακή βία, ενάντια στην κακοποίηση των γυναικών αλλά και των

παιδιών και όσον υφίστανται αυτήν. Για πρώτη φορά υπάρχει στο νομικό μας οπλοστάσιο ένας τέτοιος νόμος, ο οποίος πραγματικά ήταν απαραίτητος και αναγκαίος εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες.

Πρέπει να σας πω ότι πράγματι έχουμε δρόμο να διανύσουμε. Στη δημοκρατία στη χώρα μας νομίζω ότι αυτό εξαρτάται απ' όλες και απ' όλους μας, από τον τρόπο που εκπαιδεύουμε τους νέους ανθρώπους, από την οικογένεια και κυρίως από μας τις γυναίκες πώς αντιμετωπίζουμε την ανατροφή των παιδιών μας. Θα πρέπει, λοιπόν, να μην υπάρχουν διαφοροποιήσεις ανάμεσα στο αγόρι και στο κορίτσι όσον αφορά την ανατροφή τους, για να μη δημιουργούνται τα παραδοσιακά στερεότυπα, τα οποία στη συνέχεια αναπαράγονται στην ενήλικη ζωή με τις γνωστές συνέπειες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Η επόμενη ομιλήτρια είναι η κυρία Ευηάννα Πακτσεβάνογλου από τη Β' Αθηνών.

ΕΥΗΑΝΝΑ ΠΑΚΤΣΕΒΑΝΟΓΛΟΥ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο έθιξα στην εργασία μου αφορούσε το μέσα μαζικής ενημέρωσης και γι' αυτό θα ήθελα να μιλήσω και σήμερα εδώ.

Σκοπός μου αρχικά δεν ήταν να ασκήσω κατηγορητήριο. Ωστόσο σκεπτόμενη τα όσα καθημερινά παρακολουθώ, δεν κατάφερα να κάνω και αλλιώς. Έχουν τα θετικά τους, δεν διαφωνώ. Ενημερωνόμαστε άμεσα για θέματα που μας αφορούν. Βασικό προτέρημα, μάλιστα, είναι ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να μας αφυπνίσουν, να κρούσουν τον κώδωνα του κινδύνου, προβάλλοντάς μας εικόνες αποτρόπαιες, όπως παιδιά που λιμοκτονούν ή πεθαίνουν από τη δίψα ή τα πυρά στρατιωτών. Πετυχαίνουν να μας προβληματίσουν συναισθηματικά και ίσως να μας οδηγήσουν σε πράξεις ήθους, ανθρωπιάς, συμπαράστασης και βοήθειας.

Στα πάντα, όμως, υπάρχει και αντίθετη, άσχημη πλευρά. Τολμώ μάλιστα να πω ότι ίσως για πολλές άσχημες καταστάσεις στη ζωή μας, ευθύνονται τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Συχνά προσπαθούν να κατευθύνουν απόψεις και καταστάσεις, να παγιεύσουν τους τηλεθεατές προβάλλοντας μονόπλευρα κάποια γεγονότα και αποκρύπτοντας στοιχεία σημαντικά που επιφέρουν αποτελέσματα αντίθετα απ' αυτά που οι ίδιοι επιθυμούν. Το άσχημο είναι πως πράττουν τοιουτοτρόπως είτε αποσκοπώντας σε χρηματικά κέρδη είτε λόγω πολιτικών τους πεποιθήσεων.

Απορώ λοιπόν: μπορούμε ειλικρινά να εμπιστευτούμε την ενημέρωσή μας σε τόσο φιλόδοξους και φιλάργυρους ανθρώπους; Σ' αυτούς που μπροστά στο κέρδος και την αναγνώριση, δεν διστάζουν να προβάλουν σκηνές βίας σε μικρά παιδιά προσφέροντας διασκέδαση αμφίβολης ποιότητας;

Μήπως όμως εν μέρει ευθυνόμαστε και εμείς; Δεν θα πρέπει να γίνουμε πιο επιλεκτικοί στο τι διαλέγουμε να παρακολουθήσουμε, αλλά και στο πόσο καλά το κρίνουμε;

Δεν αρκεί μόνο αυτό. Μια πολύ καλή λύση είναι να επιβάλλονται πρόστιμα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης σε περίπτωση παραπληροφόρησης και προπαγάνδας, καθώς και να αποδευμευτούν από κάθε πολιτική και οικονομική εξάρτηση, ώστε να γίνουν πιο αντικειμενικά. Το Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο επιπλέον θα πρέπει να γίνει αυστηρότερο ασκώντας πιο σωστά και πιο δυναμικά το έργο του. Αυτά είναι μέτρα που η ίδια η πολιτεία και το κράτος πρέπει να λάβει.

Αλλαγές θα πρέπει να υπάρξουν και από την πλευρά των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Μπορούν να ξεκινήσουν αυξάνοντας τις προβολές ντοκιμαντέρ, των ενημερωτικών τηλεοπτικών προγραμμάτων και τις προβολές άξιων πνευματικών ανθρώπων ως πρότυπα. Στη συνέχεια καλό είναι να τονίζουν την ιδέα του εθελοντισμού, της ισότητας των δύο φύλων, αλλά και να παρουσιάζουν πληροφορίες σχετικά με την εργασία. Τέλος, άριστο και με ευρεία αποδοχή θα ήταν να καλυφθούν θέσεις σε ραδιοφωνικούς ή τηλεοπτικούς σταθμούς ή ακόμη και στον γραπτό Τύπο από παιδιά, από νέους που ενδιαφέρονται και μπορούν να βοηθηθούν και να βοηθήσουν μέσω αυτού. Ελπίζω μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια το πολύ να αλλάξει η παρούσα κατάσταση.

Θα ήθελα τέλος να ζητήσω μια χάρη. Όσοι βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα και κατέχουν ιεραρχικές θέσεις, θέσεις κλειδιά, να ακούσουν με προσοχή όσα έχουν οι συνάδελφοι να πουν και να τα λάβουν σοβαρά υπόψη τους, διότι αυτός είναι ο ρόλος της Βουλής των Εφήβων, να εκφράσουμε τις απόψεις και τα όνειρά μας για έναν καλύτερο κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ. Να είστε βέβαιη για το τελευταίο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Η επόμενη ομιλήτρια είναι η Βασιλική Μαντάλη από το Νομό Πέλλας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΤΑΛΗ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητά μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, χαίρομαι πάρα πολύ που βρίσκομαι ανάμεσά σας. Η σημερινή μέρα αποτελεί τιμή για μένα, καθώς έχω την ευκαιρία να συζητήσω μαζί σας και να εκθέσω κάποιες σκέψεις μου σχετικά με το πρόβλημα της αστυφιλίας.

Στην εποχή μας παρουσιάζεται σε όλο και μεγαλύτερη κλίμακα το πρόβλημα της αστυφιλίας. Όλο και περισσότεροι κάτοικοι εγκαταλείπουν την ύπαιθρο και κατακλύζουν τα μεγάλα αστικά κέντρα για κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους. Στις πόλεις το επίπεδο ζωής είναι πιο

ανεπτυγμένο από την ύπαιθρο. Υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες για δουλειά, καλύτερο επίπεδο μόρφωσης, πολιτιστική κίνηση, ανεπτυγμένη τεχνολογία, καλύτερες συνθήκες υγειονομικής περίθαλψης, πολλές επιλογές ψυχαγωγίας.

Η ζωή στην ύπαιθρο είναι σκληρή και δύσκολη, δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας και οι αγρότες έχουν να αντιμετωπίσουν πέραν της δύσκολης δουλειάς τους, το τεράστιο κόστος παραγωγής των προϊόντων τους, που καθιστά ασύμφορη την καλλιέργεια της γης. Η ελπίδα και το όνειρο ενός καλύτερου μέλλοντος γι' αυτούς και για τα παιδιά τους, τους οδηγεί στα αστικά κέντρα. Εκεί όμως, δεν βρίσκουν τον παράδεισο που ονειρεύονταν.

Ο υπερπληθυσμός στα αστικά κέντρα οδηγεί τους ανθρώπους στην αποξένωση. Αναγκάζονται να βρουν μια οποιαδήποτε δουλειά, πολλές φορές και δεύτερη, γιατί οι απαιτήσεις αυξάνονται. Ο χρόνος τους είναι λίγος. Χάνουν την επαφή τους ακόμη και τα μέλη μιας οικογένειας. Έτσι χάνεται η εσωτερική τους ισορροπία. Κατοικούν σε ανήλιες, ανθυγιεινές πολυκατοικίες, ζουν μια ζωή ανθυγιεινή, μέσα στο θόρυβο και το καυσαέριο. Παράλληλα με τη σωματική υγεία, κινδυνεύει να χαθεί και η ψυχική. Η ψυχή τους φθείρεται στον καθημερινό αγώνα για επιβίωση. Γίνονται πιο νευρικοί, έχουν άγχος και φοβίες και μάταια προσπαθούν να βρουν λίγες ώρες χαράς και ξεκούρασης στοιβαγμένοι στα ψυχαγωγικά κέντρα των μεγαλουπόλεων.

Μόνο η στήριξη της υπαίθρου, η ενίσχυση των μικρών αγροτικών περιοχών μπορεί να οδηγήσει στην αποκέντρωση. Απαιτούνται όμως, γενναίες αποφάσεις και δράσεις από την πολιτεία, όπως: Βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης, στήριξη της νεολαίας μέσα από πλούσια σε δράσεις πνευματικά κέντρα, από βιβλιοθήκες, στήριξη συλλόγων μορφωτικών και πολιτιστικών, ενίσχυση και στήριξη του αγροτικού εισοδήματος, ενημέρωση και εκπαίδευση των αγροτών, οργάνωση και προγραμματισμός της αγροτικής παραγωγής.

Μόνο τότε θα καταφέρει η ύπαιθρος να κρατάει τα παιδιά της, όταν γίνει πλέον εστία δημιουργικής δουλειάς, μόρφωσης και ευημερίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή.

Η επόμενη ομιλήτρια είναι η Δανάη Σταυριανού από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΔΑΝΑΗ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αποφάσισα να σας μιλήσω για ένα θέμα το οποίο πιστεύω πως απασχολεί μια μεγάλη μερίδα Ελλήνων και αυτό είναι η απαξίωση του κράτους από το σύγχρονο πολίτη.

Θεωρώ ότι υπάρχει έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στην πολιτεία η οποία λειτουργεί ως τροχοπέδη στη σχέση πολίτη-κράτους και πηγάζει από τα καθημερινά φαινόμενα αναξιοκρατίας και διαφθοράς, τις συνέπειες των οποίων αντιμετωπίζουμε καθημερινά γύρω μας.

Η αποδοκιμασία των Ελλήνων προς το κράτος εμφανίζεται σε διάφορες μορφές. Μια απ' αυτές είναι η αμφισβήτηση της ελληνικής δικαιοσύνης και του δικαστικού συστήματος. Παρά τα θετικά αυτού του συστήματος, υπάρχουν και αρκετά αρνητικά στοιχεία, όπως το λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα, ο χρηματισμός ορισμένων δικαστικών, η εμφανής καθυστέρηση στην έκδοση δικαστικών αποφάσεων, οι υπέρμετροι μισθοί των λειτουργών, η διαρκής ατιμωρησία συγκεκριμένων εγκλημάτων, όπως η εμπορία ναρκωτικών ουσιών και ορισμένων Βουλευτών που προστατεύονται από την ασυλία αυθαιρετούν καθημερινά.

Επιπλέον, ο νεοέλληνας απογοητεύεται καθημερινά από τη δημόσια διοίκηση ερχόμενος αντιμέτωπος με τη γραφειοκρατία, την έλλειψη κατάρτισης ορισμένων υπαλλήλων που εξασφάλισαν τη θέση τους μέσω ανορθόδοξων μεθόδων, χάρη στις πολιτικές τους διασυνδέσεις. Έτσι, έχουμε να κάνουμε με «γαλάζια», «πράσινα» παιδιά.

Ακόμη, το κράτος οφείλει να εξασφαλίζει στους πολίτες του την απαραίτητη ασφάλεια και αστυνόμευση. Οι Έλληνες θέλουν να αισθάνονται ασφαλείς, να μη φοβούνται να διασχίσουν το δρόμο και να είναι σίγουροι πως φρουρούνται τα δικαιώματά του, είτε πρόκειται για την εκδήλωση της βούλησής τους μέσω μιας διαδήλωσης είτε για την καθημερινή τους ακεραιότητα.

Είναι επίσης απαραίτητο να ανακτήσουν οι πολίτες την εμπιστοσύνη τους απέναντι στην πολιτική και ειδικότερα στα κόμματα, να διαψευστεί δηλαδή η άποψη πολλών πως τώρα πλέον η πολιτική δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένας ανηλεής αγώνας ψηφοθηρίας και ότι έχει χάσει την αρχική της σημασία.

Ένας σημαντικός παράγοντας που εντείνει το χάσμα ανάμεσα στους πολίτες και το κράτος είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Αυτά ασκούν μια συνεχή παραπληροφόρηση και προπαγάνδα προς χάριν των δεικτών τηλεθέασης, αλλά και συμφερόντων, υποκρύπτουν ηθελημένα τις περισσότερες θετικές ειδήσεις, διογκώνουν τις αρνητικές και καταστροφολογούν ως Κασσάνδρες, μετατρέπόμενα έτσι τα περισσότερα σε υποχείρια των ισχυρότερων.

Το κράτος, λοιπόν, οφείλει να παράσχει στους πολίτες αποδείξεις μιας ανεμπόδιστης λειτουργίας τους, όπως είναι ο έλεγχος του σωφρονιστικού συστήματος και των δημόσιων υπηρεσιών, η κατασκευή ασφαλών δρόμων και η ενίσχυση της περιφέρειας.

Το βασικότερο, όμως, είναι να αλλάξει η νοοτροπία του νεοέλληνα. Οφείλουμε -

συμπεριλαμβάνω και εμάς, καθώς αποκαλούμαστε το μέλλον αυτού του τόπου- να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας. Όλα τα αρνητικά που καθημερινά αντιμετωπίζουμε δεν είναι παρά η συνέπεια του δικού μας ωχαδερφισμού, της δικής μας απαξίωσης απέναντι στους ίδιους τους εαυτούς μας. Πρέπει να δράσουμε, να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας, να ασκήσουμε κριτική και να αρνηθούμε κυρίως οποιαδήποτε ατιμωρησία. Δεν είναι μόνο η βολική άνεσή μας.

Ειδικότερα εμείς οι Έφηβοι οφείλουμε να συμμετέχουμε στα κοινά, να πληροφορούμαστε, να ερμηνεύουμε τα γεγονότα για να μη γινόμαστε φερέφωνα κανενός. Διαφορετικά θα μεγαλώσουμε και θα κατηγορούμε τον καθένα γύρω μας, την κυβέρνηση που εμείς έχουμε εκλέξει, το διπλανό μας, την παιδεία, τους νόμους και θα φοβόμαστε να παραδεχθούμε πως η ευθύνη είναι δική μας.

Τέλος, ας μου επιτραπεί ένα σχόλιο. Θα ήθελα να γίνονται πράξεις αυτά που λέμε εδώ πέρα, οι προτάσεις μας, για να μην καταλήξουν απλές γραμματοσειρές σε ένα τετράδιο ή σκηνές από ένα DVD.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστώ πολύ τη συνάδελφο.

Θα ήθελα να σας πω κάτι με αφορμή αυτό που θίξατε κατ' επανάληψη πολλοί από σας στις τοποθετήσεις σας -και ορθώς- ότι θέλετε να γίνουν πράξεις αυτά τα οποία εδώ εισηγείστε.

Θα παρακαλέσω πάρα πολύ, με την αφορμή της συμμετοχής σας που γίνεται κατόπιν της δικής σας προσπάθειας και της δικής σας επιθυμίας, μέσα από το Πρόγραμμα που παρέχει τη δυνατότητα στους Έλληνες εφήβους και στις Ελληνίδες εφήβους να συμμετέχουν στη Βουλή των Εφήβων, έτσι όπως τη βιώνετε τώρα, να παρακολουθείτε από το κανάλι της Βουλής τις συνεδριάσεις μας, όποτε έχετε το χρόνο, όποτε σας δίνεται η δυνατότητα, για να διαπιστώνετε εάν αυτά τα οποία εσείς εισηγείστε γίνονται πράξη ή όχι. Πέραν δηλαδή της τοποθέτησης, χρειάζεται και ο δημοκρατικός έλεγχος που είναι απαραίτητος σε μια κοινωνία των πολιτών για να ελέγχεται και η εκτελεστική και η νομοθετική και η δικαστική εξουσία, αλλά έχοντας ιδίαν άποψη και όχι μέσα από παραμορφωτικούς φακούς, που κάποιοι προσπαθούν να περάσουν τέτοιου είδους ζητήματα.

Θα παρακαλέσω και τον άλλο συνπροεδρεύοντα, τον κ. Παπαδημητρόπουλο Νικόλαο από τη Β' Εκλογική Περιφέρεια Αθηνών, να έρθει στο Προεδρείο, να έρθει στην Έδρα και να καταλάβει τη θέση του.

Ποιος είναι ο επόμενος ομιλητής;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Ο επόμενος ομιλητής είναι ο Αθανάσιος

Κωτσόπουλος από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αδήριτη πραγματικότητα αποτελεί το γεγονός ότι οι νέοι είναι ή εάν προτιμάτε είμαστε αρκετά απομακρυσμένοι από την πολιτική σκηνή. Οι νεποτισμοί, οι παρασκηνιακές διευθετήσεις ζητημάτων, οι ευνοιοκρατίες, η υποσχαιολογία, η λασπολογία, ο στυγνός ορθολογισμός και τέλος, η μερική ή ολική νέκρωση παλαιότερων ιδεολογιών, αποτελούν τον κύριο άξονα της απομάκρυνσης των νέων από το πολιτικό προσκήνιο.

Οι νέοι, εμείς εδώ, αποτελούμε τον πιο ισχυρό στυλοβάτη του δημοκρατικού πολιτεύματος, αποτελούμε τα ζωτικά κύτταρα της Ελλάδος και της ελληνικής κοινωνίας. Εμείς πρέπει πρώτα απ' όλους να αποτελούμε ασπίδα προστασίας και αναβάθμισης της Δημοκρατίας, διότι μέσα απ' αυτή δημιουργούνται ελεύθεροι άνθρωποι με τη βαθύτερη έννοια, με προσωπικότητα και θάρρος λόγου.

Αυτά τα τρία χαρακτηριστικά στη σημερινή τεχνοκρατική εποχή αποτελούν μοναδικά στοιχεία τα οποία σπανίζουν. Ο άνθρωπος τείνει να μετατραπεί σε ένα άβουλο ον, του οποίου κύριος στόχος αποτελεί η υπερκατανάλωση αγαθών και ο συνεχής εγκλεισμός του στις τσιμεντογειτονιές των μεγαλουπόλεων. Αυτός ο άνθρωπος δεν συνάδει με το αρχαίο ελληνικό πρότυπο, διαχρονική αξία του καλού και αγαθού ανθρώπου.

Εδώ στη Βουλή, την καρδιά του Κοινοβουλευτισμού, στο ναό της Δημοκρατίας, πρέπει να δοθεί ένα ισχυρό κίνητρο στους νέους, ώστε να αποκολληθούν από ανούσιες και πρόσκαιρες ενασχολήσεις διασκέδασης και να ασχοληθούν με τομείς πιο ουσιαστικούς, πιο βαθυστόχαστους, πιο αληθινούς.

Είναι ανάγκη να υπάρξει βαθύτερη γνώση των πραγμάτων και των κοινωνικών φαινομένων. Μιας και εδώ εμείς αποτελούμε μέρος της Βουλής των Ελλήνων και εκπροσωπούμε όλη τη νεολαία της Ελλάδας, θα πρέπει να φροντίσουμε αυτή η εκπροσώπηση να γίνει επάξια, ώστε να έχει έναν αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή των νέων.

Έτσι εγώ προσωπικά ζητώ τη βοήθεια της πολιτείας και της Αντιπολίτευσης και των υπόλοιπων πολιτικών φορέων στην πάταξη φαινομένων στηλίτευσης και εκμαυλισμού της ανθρώπινης ύπαρξης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βοήθεια για την ενεργή συμμετοχή των νέων στην πολιτική και την ορθή τους πολιτικοποίηση και αφού γίνει αυτό σαν προϋπόθεση να υπάρξει κομματοποίηση, την πάταξη φαινομένων διαφθοράς κομμάτων και φορέων τους και τέλος, βοήθεια για μια βαθύτερη και ουσιαστικότερη εφαρμογή της Δημοκρατίας και των αρχών που τη διέπουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να κάνω μια διόρθωση για τα πρακτικά. Είστε σαράντα τέσσερις συμμετέχοντες και ένας παρατηρητής. Ο κ. Νικόλαος Παπαδημητρόπουλος από τη Β΄ Αθηνών δεν είναι παρών. Κατά συνέπεια, θα μου επιτρέψετε να επιλέξω τυχαία έναν από σας, ο οποίος θα έρθει τώρα στην Έδρα.

(Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηροπούλου κάνει την προαναφερθείσα κλήρωση)

Είναι ο αριθμός 37 και αντιστοιχεί στην κα Σωτηρία Στεφανιώτη από τη Β΄ Πειραιά.

Κυρία Στεφανιώτη, παρακαλώ ελάτε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Η επόμενη ομιλήτρια είναι η Έλλη Παπασταματίου από το Νομό Δωδεκανήσου.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλημέρα σας, κύριε Πρόεδρε.

Καλωσορίζουμε τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων τον κ. Δημήτριο Σιούφα, ο οποίος θεωρώ ότι με την παρουσία του τιμά εξαιρετικά τις εργασίες της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ορίστε, κυρία Παπασταματίου, έχετε το λόγο.

ΕΛΛΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ (Νομός Δωδεκανήσου): Ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, έχετε δει την ταινία «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΙΑ»; Εγώ πάντως όχι. Όμως, ο τίτλος της έρχεται στο μυαλό μου κάθε φορά που βλέπω στις ειδήσεις καταλήψεις, πορείες, οδομαχίες φοιτητών και όλα τα παρεμφερή. Επειδή τελικά, παιδιά, όλοι είμαστε τέτοιοι επαναστάτες χωρίς αιτία.

Κλείνουμε τα σχολεία, διαφωνούμε, φωνάζουμε, για να βρούμε το δίκιο μας. Παθιαζόμαστε. Και μετά τι γίνεται; Στα τριάντα μας «φοράμε το κουστούμι μας», όπως λέει και η λαϊκή έκφραση, πάμε στο γραφείο και «μιζώνουμε» και «λαδώνουμε» και μόνο ό,τι μας αφορά.

Τελικά, το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι σε ποιο στέκι θα πάμε το βράδυ. Γιατί συμβαίνει αυτό; Το συζητούσαμε με τους συμμαθητές μου στο σχολείο τις προάλλες. «Από την κεφαλή» μου λένε «βρομάει το ψάρι.» Τι περιμένεις, όταν κάθε χρόνο έχουμε και ένα νέο πολιτικό σκάνδαλο,

όταν βρισκόμαστε στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά στο φαινόμενο της διαφθοράς στη διοίκηση;

Παιδιά, ας μην τα ισοπεδώνουμε, όμως, όλα! Έτσι; Υπάρχουν και άξιοι πολιτικοί που πραγματικά ενδιαφέρονται για το καλό της χώρας μας και την πρόοδό της. Και ύστερα, φταίμε και εμείς οι ίδιοι οι πολίτες που διαιωνίζουμε αυτό το πρόβλημα. Άλλωστε, δεν είναι παράλογο να συμπεριφερόμαστε με έναν τρόπο, τον οποίο εμείς οι ίδιοι κατακρίνουμε; Θα πρέπει, λοιπόν, να σταματήσουμε να χρηματίζουμε. Να αρχίσουμε να ενδιαφερόμαστε για θέματα σημαντικότερα απ' ό,τι, για παράδειγμα, το γάμο ενός δημοφιλούς καλλιτέχνη. Πρέπει να ψηφίζουμε και όχι να εκμεταλλευόμαστε την αρχή που προκύπτει για μικρές αποδράσεις.

Και με τη σειρά του, το κράτος ας θεσπίσει νόμους που θα απομακρύνουν αυτή την αίσθηση ματαιότητας από τους πολίτες. Ίσως θα έπρεπε να περιορίσει τη θητεία κάθε Βουλευτή ή να προβεί στην αύξηση του μισθού του και σε αυστηρότερους ελέγχους σε κάθε πολίτη, ανεξαιρέτως.

Όμως, ας μην αφήνουμε τα πράγματα στη μοίρα τους. Είναι λάθος να λέμε ότι περιμένουμε τα πάντα από το κράτος. Εμείς, οι απλοί πολίτες, πρέπει πρώτοι απ' όλους να ενεργοποιηθούμε και να δράσουμε. Γιατί, παιδιά, τελικά εμείς είμαστε το κράτος!

Ας είμαστε ρεαλιστές! «Ας επιχειρούμε το αδύνατο!» είπε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να είμαστε και εμείς επαναστάτες χωρίς αιτία!

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστώ πολύ την κυρία συνάδελφο.

Θέλω, με αφορμή την τοποθέτησή σας, να πω ότι, βεβαίως, ο λαός είναι αυτός ο οποίος αποφασίζει κυριαρχικά. Η συμμετοχή όλων, λοιπόν, είναι απαραίτητη, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε τη δημοκρατία, τους πολιτικούς, τα πολιτικά κόμματα και τις πολιτικές που μας αξίζουν.

Κατά συνέπεια, υπάρχει συνυπευθυνότητα. Είμαστε όλοι μαζί υπεύθυνοι για το πώς διαμορφώνεται το κλίμα, η ατμόσφαιρα, για το πώς διυλίζουμε αυτά τα οποία ακούμε και για το πώς αξιολογούμε τους πολιτικούς μας, οι οποίοι είναι εκφραστές της λαϊκής βούλησης.

Τη συνεδρίασή μας παρακολουθεί ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής. Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να χαιρετίσετε τους Εφήβους συναδέλφους και να τους καλωσορίσετε και απ' αυτήν την Επιτροπή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ήρθα μόνο για να ακούσω, κυρία

Πρόεδρε.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Ζητώ συγγνώμη για το μπέρδεμα που έγινε πριν. Αυτή τη φορά θα πάρει το λόγο η Κανακάκη Σταυρούλα από το Ρέθυμνο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΑΝΑΚΑΚΗ (Ρεθύμνου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα ζήτημα βαρύνουσας σημασίας, το οποίο αποτελεί ανησυχητικό φαινόμενο των τελευταίων δεκαετιών: Γιατί οι νέοι αρνούνται να πολιτικοποιηθούν; Τι είναι αυτό που τους απωθεί τόσο να ασχοληθούν με το κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι;

Είμαι σίγουρη πως μια μεγάλη μερίδα των ενηλίκων, θέτοντάς τους αυτό το ερώτημα, θα απαντήσουν με σχεδόν παιδική αφέλεια πως «μόδα ήταν και είναι, θα περάσει». Όμως, τι πραγματικά κρύβεται πίσω απ' αυτές τις ριζοσπαστικές και συνάμα διόλου κολακευτικές για την ελληνική κοινωνία αντιδράσεις;

Αρχικά, λοιπόν, οι κομματικές αντιπαλότητες, οι μικρότητες και οι διχόνοιες είναι σαφώς αντίθετες της ψυχής και των ονείρων των νέων, οι οποίοι οραματίζονται ένα κόσμο καλύτερο, ανώτερο και σαφέστατα πιο ανθρωπιστικό.

Ο εξευτελισμός στα παράθυρα των δελτίων ειδήσεων, η μισαλλοδοξία και η κακή χρήση της δημοκρατίας, στο όνομα της οποίας οι πολιτικοί μας δεν διστάζουν να ισοπεδώσουν κάθε τι ανθρώπινο, είναι φαινόμενα εντελώς απογοητευτικά και σκληρά για τον ιδεατό κόσμο των νέων.

Πάρεργο, επίσης, της προσπάθειας πολιτικοποίησης των εφήβων αποτελεί και το αντιπολιτευτικό μένος των κομμάτων, το οποίο ισοδυναμεί με την υπονόμηση της δημοκρατίας, γεγονός που κάνει τους νέους να απαυδούν.

Πώς, λοιπόν, να ακολουθήσουμε τα χνάρια όλων αυτών των εκφυλισμένων πολιτικών, που το μόνο για το οποίο ενδιαφέρονται είναι πώς θα ενισχύσουν το «πόθεν έσχες» τους;

Ευθύνες, όμως, θα πρέπει να αποδοθούν και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία εισβάλλουν σαν χειρουργικό νυστέρι, επιδασιλεύοντας διαστρεβλωτικά προγράμματα χαμηλού επιπέδου, που προσφέρουν την ψυχαγωγία της κλειδαρότρυπας και που χειραγωγούν με αυτόν τον τρόπο τις ακατέργαστες ακόμη προσωπικότητες των νέων ατόμων.

Επιπρόσθετα οι σημερινοί ενήλικες αρνούνται να ασχοληθούν ενεργά με την πολιτική ζωή του τόπου. Η ψήφιση κόμματος στην αλλαγή της τετραετίας δεν αποτελεί, προφανώς, σωστή αντίληψη διεκπεραίωσης των πολιτικών καθηκόντων. Απότοκο του φαινομένου αυτού είναι η μίμηση των νέων οι οποίοι υπακούουν τυφλά στις επιθυμίες των γονέων. Ακόμη, όμως, και στο

εκπαιδευτικό σύστημα δεν χωράει ο διάλογος και ο στοχασμός, ο προβληματισμός και οι ανησυχίες των νέων για τα κοινά.

Δυστυχώς, στο σχολείο παρέχονται μόνο οι απαραίτητες γνώσεις μέσω του παπαγαλισμού και του χρησιμοθηρισμού για τη μονοδρόμηση των νέων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Οι γενικές γνώσεις για θέματα που αφορούν άμεσα προβλήματα της πολιτικής της χώρας θεωρούνται αμελητέα ποσότητα.

Σαφέστατα και η κοινωνία στην οποία ζούμε προβάλλει και εκθειάζει πρότυπα τα οποία καμία απολύτως σχέση δεν έχουν με την ανιδιοτελή προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Ο σύγχρονος Κροίσος, κυρίως δε αυτός που θυσιάζει τα πάντα στο βωμό του χρήματος, αποτελεί κύριο παράδειγμα για τους νέους και μάλιστα με τις ευλογίες μιας ολόκληρης κοινωνίας. Είναι σαφέστατη, λοιπόν, η ανάγκη για μεταβολή αυτής της κατάστασης η οποία, αν δεν αντιμετωπιστεί άμεσα, το μέλλον προβλέπεται δυσσιώνο.

Καλό θα ήταν, λοιπόν, να σταματήσει αυτή η κληρονομική διαδοχή στην εξουσία, η οποία δεν αφήνει τίποτα καινούργιο να φυτρώσει. Η οικογενειοκρατία και τα ηχηρά ονόματα δεσπόζουν στη Βουλή και δεν αφήνουν τα περιθώρια σε κανένα νέο παιδί που είναι εξίσου ικανό και γιατί όχι ικανότερο να διαπρέψει στην πολιτική ζωή της χώρας, αφού το μέλλον είναι προκαθορισμένο. Οι ισχυροί πολιτικοί άνδρες δεν στερούνται τη θέση τους για τους απογόνους τους.

Ακόμη η εξάλειψη του βιασμού προσώπων σε υψηλόβαθμες θέσεις μέσω κυκλωμάτων και κομματικών παραγόντων, τα κοινά «ρουσφέτια» δηλαδή, θα αποτελέσουν ένα σημαντικό βήμα για την προσέγγιση των νέων στην ενασχόληση με τα πολιτικά.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω και την αναγκαιότητα ψήφου των εφήβων για θέματα κρίσιμα που σχετίζονται με το μέλλον της χώρας. Ας μου επιτραπεί, με το –έστω- προσωρινό κύρος της Έφηβου Βουλευτή, να σας επισημάνω πως η νοοτροπία σας λειτουργεί ως παραμορφωτικός καθρέφτης της πραγματικότητας. Δεν θέλουμε τον κόσμο που μας ετοιμάζετε. Ψάχνουμε κάτι καλύτερο. Μία κοινωνία όπου όλοι να έχουμε ίσες ευκαιρίες. Να μην πλουτίζουμε τις στατιστικές τις ανεργίας ούτε να νιώθουμε άχρηστοι να προσφέρουμε. Το σπίτι μας είναι η Ελλάδα, η Ελλάδα των ίσων δικαιωμάτων και όχι της ακρίβειας, του ρατσισμού και της φτώχειας.

Μην βάζετε τους αναλυτές να συσκοτίζουν τα πράγματα. Αφήστε μας να προσπαθήσουμε, αφήστε μας να κάνουμε λάθη. Αφήστε μας να αναπνεύσουμε. Φωνάζουμε. Μας ακούτε;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ την κυρία συνάδελφο.

Σας ακούμε.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ: Τώρα το λόγο έχει ο Παναγούλης Ευάγγελος από την Αρκαδία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ (Νομός Αρκαδίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατ' αρχάς, θα ήθελα να τονίσω την αξία του θεσμού της Βουλής των Εφήβων και να ευχαριστήσω όλους τους παράγοντες που συντελούν στη λειτουργία του. Μέσω του θεσμού αυτού δίνεται η ευκαιρία σε εμάς, στους νέους αυτής της χώρας να εκφράσουμε απόψεις μας πάνω σε θέματα που μας απασχολούν άμεσα και σε προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά.

Προσωπικά, ως μόνιμος κάτοικος ενός μικρού χωριού της Αρκαδίας, της Δόξας Γορτυνίας, θα ήθελα να παρουσιάσω τα προβλήματα με τα οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι εμείς, οι μόνιμοι κάτοικοι της υπαίθρου. Καθημερινά αντικρίζουμε την εγκατάλειψη, την παραμέληση και τη σταδιακή ερημοποίηση του τόπου μας. Εκατοντάδες είναι οι άνθρωποι, κυρίως οι νέοι, που εγκαταλείπουν τα χωριά μας, για να ζητήσουν πιο άνετες συνθήκες ζωής σε ένα αστικό κέντρο. Φεύγουν, προσπαθώντας να κατοχυρώσουν απλές καθημερινές τους ανάγκες, όπως η εργασία, η παιδεία, η υγεία και τόσες άλλες που η παραμελημένη, απ' ό,τι φαίνεται, ύπαιθρος δεν μπορεί να τους ικανοποιήσει.

Οι έντονοι, όμως, ρυθμοί της αστικοποίησης που παρατηρούνται σήμερα εντείνουν σημαντικά το πρόβλημα της υπαίθρου. Μεγάλο πρόβλημα αντιμετωπίζεται στον εργασιακό τομέα. Αρκετές επιχειρήσεις αναγκάζονται να μεταφερθούν σε αστικά κέντρα ή και να κλείσουν οριστικά. Η ίδια τάση, δυστυχώς, παρατηρείται και στις δημόσιες υπηρεσίες. Έτσι, οι εργασιακές ευκαιρίες στην ύπαιθρο μειώνονται κατακόρυφα, δίνοντας έναν λόγο ακόμη στους μόνιμους κατοίκους της να την εγκαταλείψουν, μα και στους κατοίκους των πόλεων να διαγράψουν την ιδέα της αποκέντρωσης.

Τα προβλήματα, όμως, δεν περιορίζονται μόνο στον εργασιακό τομέα. Σε εξίσου δύσκολη θέση βρίσκεται και η υγεία στα χωριά μας.

Τα περισσότερα Κέντρα Υγείας παραμένουν κλειστά καθώς έχουν σοβαρές ελλείψεις έμφυχου και άφυχου δυναμικού. Τα μικροβιολογικά και ακτινολογικά εργαστήρια, αν και υπάρχουν, δεν αξιοποιούνται λόγω απουσίας του απαραίτητου προσωπικού. Έτσι, ένα άτομο με προβλήματα υγείας, ζώντας σε ένα χωριό, διακινδυνεύει ουσιαστικά την ίδια του τη ζωή. Επομένως, η μετακόμιση σε μια πόλη είναι επιτακτική του ανάγκη.

Δεν μπορούμε βέβαια να παραλείψουμε και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο

εκπαιδευτικός τομέας και μας ταλαιπωρούν καθημερινά, όπως η έλλειψη εκπαιδευτικών, βιβλίων, τα μη εξοπλισμένα εργαστήρια και βιβλιοθήκες. Όλα αυτά συνθέτουν γενικά την εικόνα του σημερινού επαρχιακού σχολείου.

Σοβαρό επίσης είναι και το πρόβλημα της μετακίνησης των μαθητών από και προς αυτά. Έχω την τύχη να μένω σχετικά κοντά στο σχολείο μου, μα πολλοί συμμαθητές μου αναγκάζονται καθημερινά να διανύουν αποστάσεις 30, 40 ή και περισσότερων χιλιομέτρων, καθώς σε τρεις δήμους αντιστοιχεί ένα μόνο λύκειο. Έτσι, εκτός από το γεγονός ότι χάνονται πολλές ώρες προσωπικής μελέτης, οι μαθητές ταλαιπωρούνται αρκετά και δεν αποδίδουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους.

Δεν απουσιάζουν βέβαια και τα προβλήματα στον πολιτιστικό τομέα. Τα μέσα ψυχαγωγίας ενός κατοίκου της υπαίθρου είναι ελάχιστα. Θέατρα, κινηματογράφοι, αθλητικές οργανώσεις, μουσικές ομάδες αποτελούν ξένες έννοιες και φαντάζουν είδη πολυτελείας για μας.

Τα προβλήματα, όμως, μπορούν να λυθούν. Η διάθεση από πλευράς των ανθρώπων υπάρχει. Αυτό που απαιτείται και το ζητάμε όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου με μια φωνή είναι η βοήθεια της πολιτείας. Η πολιτεία είναι αυτή που πρέπει να δώσει τα κίνητρα τόσο στους μόνιμους κατοίκους της υπαίθρου, ώστε να μην την εγκαταλείπουν, όσο και στους κατοίκους των πόλεων για να επιστρέψουν σ' αυτήν. Δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, φροντίδα στον τομέα της υγείας μα και πολιτιστική αναβάθμιση είναι στοιχεία τα οποία θα ενισχύσουν και θα ενδυναμώσουν τα χωριά μας.

Τα χωριά μας έχουν πολλά να δώσουν, αρκεί εμείς οι ίδιοι να το συνειδητοποιήσουμε και να αγωνιστούμε για αυτά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Ο επόμενος ομιλητής είναι ο Βουτσίνος Αντώνης από το Νομό Κυκλάδων.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ (Νομός Κυκλάδων): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα στο οποίο θέλω να σας εκφράσω τις απόψεις μου αφορά το πολίτευμα της Ελλάδας. Η πολυσυζητημένη Ελληνική Δημοκρατία δεν υφίσταται στην πραγματικότητα. Αντίθετα, στη χώρα μας ευδοκιμεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια η ελληνική ολιγαρχία. Η χώρα κυβερνάται από μια ολιγομελή –σε σχέση πάντα με τον πληθυσμό– ομάδα ανθρώπων που κυριαρχούν στην πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου.

Αν και πολλοί από αυτούς είναι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, έχουν προ

πολλού πάψει να ακούν τη φωνή του και πλέον ακούν τη φωνή του συμφέροντός τους, βουτηγμένοι από την κορυφή ως τα νύχια στη διαφθορά, ενώ παράλληλα κάμπτουν την εθνική περηφάνια ακολουθώντας εντολές ξένων διευθυντηρίων.

Τα παραδείγματα ύπαρξης και διαφθοράς αυτής της ολιγαρχίας είναι πάρα πολλά. Δεν χρειάζεται να ανατρέξει κανείς αρκετά χρόνια πίσω στην ιστορία της χώρας, παρά μόνο δύο. Θυμηθείτε την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος που με τόσο πείσμα προωθούσαν οι πολιτικοί, παρά την καθολική αντίδραση της πλειοψηφίας των μαθητών, φοιτητών και του λαού. Ακόμα, ελπίζω να θυμάστε το ζήτημα του ασφαλιστικού. Παρά την αντίδραση και τη διαμαρτυρία της πλειονότητας του λαού, τα μέτρα ψηφίστηκαν από τη Βουλή.

Ταυτόχρονα, διατυπώνονται κατηγορίες ή δημιουργούνται υπόνοιες για χρηματισμό υπουργών. Φανταστείτε, αυτοί οι οποίοι ορκίστηκαν να προασπίσουν το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του ελληνικού λαού, κατηγορούνται ότι χρηματίστηκαν, κοίταξαν το προσωπικό τους συμφέρον και κατασπατάλησαν το δημόσιο χρήμα. Όλα αυτά, μαζί με άλλα πολλά που έρχονται διαρκώς να προστεθούν, φθείρουν τον κοινοβουλευτισμό και φανερώνουν την ανεπάρκειά του.

Τι μπορεί να γίνει όμως; Η λύση είναι απλή. Επαναφορά της άμεσης δημοκρατίας. Δεν χρειάζεται ο λαός αντιπροσώπους να αποφασίζουν γι' αυτόν. Ο λαός μπορεί να αποφασίζει μόνος του.

Είναι επιτακτική ανάγκη λοιπόν ο χωρισμός της χώρας σε κοινότητες στις οποίες θα συνεδριάζουν οι πολίτες ανά τακτά χρονικά διαστήματα με σκοπό τη λήψη αποφάσεων για τα τοπικά και εθνικά ζητήματα. Παράλληλα, για τη λειτουργία της άμεσης δημοκρατίας αναγκαία είναι η δημιουργία δύο ξεχωριστών Σωμάτων που θα αποτελούνται από ειδικά εκλεγμένους αιρετούς αντιπροσώπους. Το ένα Σώμα θα έχει νομοπαρασκευαστικό χαρακτήρα, δηλαδή θα καταρτίζει νομοσχέδια τα οποία θα καταθέτει στις κοινότητες για να τα ψηφίσουν. Το άλλο θα έχει εκτελεστικό χαρακτήρα, δηλαδή θα επιβλέπει την εφαρμογή των νόμων και θα αντιπροσωπεύει τη χώρα σε διεθνές επίπεδο.

Σημαντικό είναι ότι οι αντιπρόσωποι που θα στελεχώνουν τα δύο Σώματα θα είναι διαφορετικοί, ώστε να είναι εμφανής η διάκριση των δύο εξουσιών, της εκτελεστικής και της νομοθετικής.

Η δικαστική εξουσία θα είναι εντελώς ανεξάρτητη και θα αποτελείται από επαγγελματίες δικαστές, καθώς και από ενόρκους οι οποίοι θα εκλέγονται κάθε φορά από την κοινότητα. Η παρουσία των ενόρκων θα είναι υπαρκτή σε όλες τις βαθμίδες της δικαστικής εξουσίας.

Το παραπάνω πολιτειακό σύστημα θα επιφέρει την πολυπόθητη δραστηριοποίηση των πολιτών. Οι πολίτες μέσα από τις δράσεις τους στις κοινότητες θα γίνουν υπεύθυνοι και θα τοποθετούν το συλλογικό συμφέρον πάνω από το προσωπικό, επειδή θα γνωρίζουν ότι για μια πιθανή αποτυχία θα έχουν και οι ίδιοι μερίδιο ευθύνης.

Παράλληλα είναι ένας τρόπος πολύ αποτελεσματικός για την πάταξη της διαφθοράς. Αυτό θα συμβεί επειδή δεν θα υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που θα ασκεί εκτελεστική και νομοθετική εξουσία, αλλά θα αντικατασταθούν από το σύνολο του λαού. Έτσι θα παταχθεί μια για πάντα η μάστιγα της διαφθοράς που ταλανίζει χρόνια τώρα την Ελλάδα και θα δημιουργηθούν υπεύθυνοι και δραστήριοι πολίτες που θα έχουν τη δύναμη και τη δυνατότητα να ορίζουν τον τόπο τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κουτρομάνος Δημήτρης από τη Βοιωτία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΣ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, όπως γνωρίζετε, για να χτίσουμε το μέλλον όπως εμείς το ονειρευόμαστε, πρέπει πρώτα αναλύσουμε και να αξιολογήσουμε την κατάσταση. Για τις προτάσεις που θα προκύψουν από μία τέτοια διαδικασία, αφ' ενός θα πρέπει να διασφαλιστεί η αποφυγή λαθών του παρελθόντος και αφ' ετέρου θα πρέπει να είναι συγκεκριμένες καινοτομίες αλλά και ρεαλιστικές, ώστε να δίνουν όχι μόνο την ελπίδα, αλλά και τη βεβαιότητα επίτευξης στόχων.

Αναμφισβήτητα, η σημερινή κοινωνία έχει κάνει εντυπωσιακά βήματα προόδου σε όλους τους τομείς, κυρίως όμως στα θέματα δημοκρατίας. Αυτό το τονίζω διότι θεωρώ ότι η δημοκρατία είναι το σημαντικότερο αγαθό της σύγχρονης κοινωνίας το οποίο με σωστή διαχείριση και διεύρυνση, μπορεί να εγγυηθεί πρόοδο και ανάπτυξη.

Στη Βουλή, στο ναό της δημοκρατίας, εκπροσωπούνται μέσω των κομμάτων και των Βουλευτών όλες οι πολιτικές τάσεις της ελληνικής κοινωνίας και συνεπώς, οι διαφορετικές απόψεις είναι όχι μόνο αναπόφευκτες, αλλά και απαραίτητες. Εδώ αναλύεται το σήμερα και κτίζεται το αύριο, με τον έλεγχο της Κυβέρνησης από την Αντιπολίτευση και με την ψήφιση των νομοσχεδίων αντίστοιχα από τους Βουλευτές.

Αναλύοντας το σήμερα, διαπιστώνουμε δυστυχώς την ύπαρξη ανησυχητικών και σε μερικές περιπτώσεις επικίνδυνων φαινομένων, η αντιμετώπιση των οποίων πρέπει να είναι άμεση και αποτελεσματική. Είναι κατανοητό ότι μεταξύ των κομμάτων υπάρχουν διαφορετικές απόψεις που

έχουν να κάνουν με το πρόγραμμά τους ή με μία διαφορετική προσέγγιση των θεμάτων. Όμως, οι διαφωνίες ή οι διαφορετικές προσεγγίσεις των κομμάτων δεν είναι δυνατόν να μην επιτρέπουν να βρεθεί ένας ελάχιστος κοινός παρονομαστής μεταξύ τους για τα θέματα όπως η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός, ο αθλητισμός, η άμυνα. Όπως, επίσης, δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει εθνικός κοινωνικός στόχος γι' αυτούς τους τομείς.

φταιει άραγε η πολιτική σκοπιμότητα που τείνει να κάνει το κομματικό σημαντικότερο του εθνικού συμφέροντος ή ο υπερβολικός εγωισμός που δεν μας επιτρέπει να αναγνωρίζουμε θετικές προτάσεις σε άλλο κόμμα;

Προσωπικά θέλω να πιστεύω ότι δεν ισχύει το δεύτερο. Μήπως είναι καιρός να συμφωνήσουν από κοινού τα κόμματα για τους κυριότερους στόχους στους τομείς που προανέφερα και αν χρειαστεί, αυτό να γίνει υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας;

Ένα άλλο πρόβλημα το οποίο φαίνεται άλυτο και μαστίζει το δημόσιο τομέα με αρνητικά αποτελέσματα στην απόδοσή του, είναι η αλλαγή μεγάλης μερίδας των στελεχών όταν αλλάζει το κυβερνών κόμμα. Δεν είναι δυνατόν μεγάλοι οργανισμοί τους οποίους θέλουμε κερδοφόρους προς όφελος του κοινωνικού συνόλου να διοικούνται από κομματικούς και από ημετέρους και όχι από μάντζερ αξιοκρατικά επιλεγμένους.

Ξέρω ότι κανένα κόμμα δεν θα το παραδεχθεί. Ωστόσο είναι μία πραγματικότητα την οποία για να την αντιμετωπίσουμε, οφείλουμε κατ' αρχήν να την παραδεχθούμε. Όσο η ικανότητα και η αποτελεσματικότητα ενός στελέχους δεν αξιολογείται αντικειμενικά και σύμφωνα με τα προσόντα και τις ικανότητές του, αλλά εξαρτάται από την κομματική του ταυτότητα, είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να αναμένουμε θεαματική βελτίωση.

Σ' αυτό το θέμα πρέπει να παραδεχθούμε ότι ο βασικός υπαίτιος είναι και πάλι τα κόμματα, τα οποία αφήνουν τους οπαδούς τους να ελπίζουν ότι με την ανάληψη εξουσίας θα τακτοποιηθούν. Μήπως είναι καιρός αυτή η κατάσταση να αλλάξει;

Όμως, στο θέμα της αξιοκρατίας θα ήθελα να σταθώ λίγο περισσότερο διότι θεωρώ ότι είναι –αν όχι βασική– μία από τις βασικότερες αιτίες της αναποτελεσματικότητας σε διάφορους τομείς. Εμείς οι νέοι αγωνιζόμαστε για την απόκτηση όσο το δυνατόν περισσότερων προσόντων και εξειδικευμένων γνώσεων, διότι παρά τα παραδείγματα περί του αντιθέτου, πιστεύουμε ότι αυτά θα μας επιτρέψουν να διεκδικήσουμε μία καλύτερη θέση εργασίας αντάξια αυτών των προσόντων μας.

Απ' ό,τι ξέρω, στη χώρα μας έχουν γίνει προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά τα

αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά. Εμείς, η νέα γενιά, ευελπιστούμε να καθιερώσουμε την αξιοκρατία ως κύριο κριτήριο αξιολόγησης και επιλογής σε όλους τους τομείς, όπως το καθιέρωσαν σε τόσες άλλες χώρες.

Ευχαριστώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα παρακαλέσω τώρα τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Άκουσα περίπου έξι ομιλητές και θα μου επιτρέψετε να κάνω μία μικρή παρέμβαση.

Είναι ιδιαίτερα ελπιδοφόρο το ότι λέτε τις απόψεις σας αβίαστα, ασυμβίβαστα, ανατρεπτικά. Λέτε αυτό που νιώθετε και όπως το αισθάνεστε σ' αυτές εδώ τις αίθουσες, λειτουργούντες ως πραγματικοί Βουλευτές. Αυτό είναι το σημαντικό στοιχείο της Βουλής των Εφήβων.

Σ' αυτό το Πρόγραμμα έχουν συμμετάσχει περισσότεροι από είκοσι χιλιάδες μαθητές και πήραν μέρος περίπου χίλια τριακόσια λύκεια. Έγινε επιλογή από τα δύο χιλιάδες διακόσια είκοσι καλύτερα γραπτά και σήμερα βρίσκεσθε εδώ σ' αυτό το ιστορικό κτήριο και σ' αυτήν τη διπλά ιστορική Αίθουσα, η οποία έχει παραμείνει όπως ήταν, γιατί σ' αυτόν εδώ το χώρο λειτουργούσε επί πάρα πολλές δεκαετίες το Συμβούλιο της Επικρατείας. Γι' αυτό βλέπετε ότι αυτή η Αίθουσα, σε σχέση με τις άλλες αίθουσες του Κοινοβουλίου, έχει αυτήν τη διάταξη. Ένα από τα τρία κορυφαία δικαστήρια της χώρας μετακινήθηκε από εδώ στα μέσα της δεκαετίας του '90 στο Αρσάκειο Μέγαρο. Αυτή είναι η πρώτη επισήμανσή μου.

Η δεύτερη επισήμανσή μου είναι η εξής. Χθες το βράδυ, χαιρετίζοντας την εκδήλωση που είχαμε, σας παρέπεμψα –παραινετικά, βεβαίως- στη σοφία των προγόνων μας και ζήτησα να κρατήσετε στο μυαλό σας τρία από τα γνωμικά των αρχαίων σοφών: «Το γνώθι σ' αυτόν», «Το παν μέτρον άριστον» και το «Μηδέν άγαν», το οποίο σημαίνει να μην κάνουμε τίποτα το υπερβολικό. Συνεπώς, ακόμα και η πιο προωθημένη ιδέα, η πιο προωθημένη αντίληψη έχει τη θέση της μέσα σ' ένα δημοκρατικό πολίτευμα. Η δημοκρατία, και ιδιαίτερα η κοινοβουλευτική δημοκρατία, έχει τη δύναμη και την αντοχή να έχει στους κόλπους της και να ακούγεται η φωνή εκείνων που δεν πιστεύουν στη δημοκρατία. Κανένα άλλο πολίτευμα δεν επιτρέπει σε εκείνους που έχουν την άλλη άποψη, την απόλυτα ανατρεπτική άποψη και της ίδιας της δημοκρατίας να στεγάζεται μέσα στους κόλπους της. Και αυτό είναι το μεγαλείο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η παραίνεσή μου, λοιπόν, είναι να κρατήσετε αυτά τα οποία σας είπα γι' αυτά τα τρία αξιώματα σοφίας.

Άκουσα και την καταγγελία σας για πολιτικές οικογένειες. Πράγματι, υπάρχουν πολιτικές οικογένειες οι οποίες διαχρονικά δίνουν μέλη τους και τα θέτουν στην κρίση του λαού, γιατί γίνονται εκλογές κάθε τέσσερα χρόνια ή και νωρίτερα. Αν ο λαός αποφασίσει και τους στείλει στη Βουλή, αυτό δεν είναι προς ψόγο.

Όλες οι πολιτικές οικογένειες στην Ελλάδα -και είναι πολύ λίγες- έχουν προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες στον τόπο. Ο ίδιος δεν προέρχομαι από πολιτική οικογένεια, όπως και σχεδόν το 95% έως 97% των Βουλευτών. Ο πατέρας μου και η μητέρα μου ήταν αγρότες. Κατάγομαι από ένα ορεινό χωριό της Θεσσαλίας και τότε περπατούσα τέσσερις ώρες δρόμο την ημέρα επί έξι χρόνια για να τελειώσω το γυμνάσιο. Τέσσερις ώρες δρόμο την ημέρα, δύο ώρες το πρωί και δύο ώρες το μεσημέρι! Και αυτό δεν το έκανα μόνο εγώ, αλλά και πάρα πολλά παιδιά της γενιάς μου. Και σήμερα ακόμη υπάρχουν προβλήματα. Και αυτό το κάναμε γιατί η παραίτηση των γονιών μας, οι οποίοι δεν ήξεραν γράμματα –η μητέρα μου δεν είχε πάει καθόλου στο σχολείο και ο πατέρας μου είχε πάει μόνο μέχρι τη Β' δημοτικού- ήταν να μάθουμε γράμματα, γιατί έτσι θα αλλάζαμε τη ζωή μας, με τη γνώση. Αυτό, βέβαια, δεν εμπόδισε εμένα να βρεθώ στη Βουλή των Ελλήνων, όπως και την κ. Παπακώστα. Άλλωστε, σας είπα ότι το 95% έως 97% των Βουλευτών είναι παιδιά που προέρχονται από οικογένειες εργαζομένων, εργατών, αγροτών, εμπόρων, είναι κάτι από εσάς, από τον ίδιο το λαό, γιατί ο λαός εκλέγει. Και αυτό, επίσης, να το έχετε υπόψη σας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι μέσα στα κείμενα, όπως βεβαίως και στο σχολείο σας, έχετε διδαχθεί από τον «Επιτάφιο» του Περικλέους κάτι πάρα πολύ σημαντικό, αυτό που λέει «τον μη μετέχοντα των κοινών ουκ απράγμονα, αλλά αχρείον ονομάζουμε». Αυτός, δηλαδή, που δεν συμμετέχει στις κοινές υποθέσεις όλων, δεν είναι ένας άνθρωπος που δεν κάνει τίποτα, αλλά είναι ένας άχρηστος άνθρωπος για την κοινωνία.

Στα 18 σας χρόνια έχετε τη δυνατότητα να ψηφίζετε, κάτι που αποτελεί συμμετοχή στα κοινά. Να μάχεστε για τις ιδέες που έχετε, όποιες και αν είναι αυτές και να τις υποστηρίζετε με πάθος. Όμως, η συμμετοχή στα κοινά κάνει καλύτερη τη δημοκρατία, κάνει καλύτερο τον κοινοβουλευτισμό και συνεπώς, κάνει καλύτερη και τη ζωή μας.

Άκουσα και τις γενικότερες απόψεις σας για τη χώρα. Αυτή η μικρή χώρα με όλες τις κυβερνήσεις έχει καταφέρει σήμερα να είναι μέσα στις είκοσι πέντε πρώτες χώρες από τα περίπου διακόσια δέκα κράτη που υπάρχουν στον πλανήτη σε πρόοδο, σε ευημερία και σε ανάπτυξη, με όλες τις παραλείψεις, όλα τα λάθη και όλες τις αδυναμίες.

Είναι μία χώρα με 16.000 χιλιόμετρα ακτές, με σχεδόν τρεις χιλιάδες νησιά από τα οποία τα

περισσότερα κατοικούνται και έχει φέρει ανάπτυξη παντού. Αυτό είναι το θετικό. Και όλοι μαζί πρέπει να αγωνιζόμαστε να κάνουμε αυτήν τη χώρα καλύτερη. Ο μόνος τρόπος για να γίνει καλύτερη είναι η παιδεία και κυρίως η ελπίδα που έχουμε σε σας, ότι αυτά που εμείς, οι πατεράδες σας, δεν τα κάναμε καλά, εσείς να τα κάνετε καλύτερα και να την πάτε πιο μπροστά. Αυτή είναι η παραίνεσή μου και η προτροπή μου.

Μπορεί να μην ανταποκρίθηκα στην πρόσκλησή σου, παιδί μου, χθες το βράδυ να χορέψουμε μαζί...

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας απευθύνεται προς τη Συμπρόεδρο της Επιτροπής κ. Στεφανιώτη Σωτηρία)

...αλλά ανταποκρίθηκα στα ερεθίσματα που μου έδωσαν πριν από λίγο οι συμμαθητές σου και ο συμπρόεδρος. Αυτή είναι μία καινούργια κατάκτηση, την οποία έχουμε στις τρεις επιτροπές σήμερα και θα συνεχιστεί και στις επόμενες Βουλές των Εφήβων, δηλαδή να συμπροεδρεύετε και όχι απλά να συμμετέχετε με τις εισηγήσεις σας.

Καλωσορίζω το συνάδελφο και πρώην Υπουργό κ. Αλευρά, που συμπροεδρεύει σε αυτήν την Επιτροπή με την κ. Παπακώστα.

Επίσης, παραίνεσή μου μ' αυτόν τον εμπλουτισμό που κάναμε φέτος -ο κ. Χρυσός και ο κ. Μπαμπινιώτης και τα μέλη της Επιτροπής Βουλής των Εφήβων- είναι όταν θα έλθουν από τις πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων που είναι αρμοδιότητας αυτής της Επιτροπής, να τους ρωτήσετε, όπως ρωτούν Βουλευτές εδώ στις αίθουσες, για κάποιο από τα θέματα που έχετε.

Καλή συνέχεια και σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Να είστε καλότυχα!

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Δημήτριο Σιούφα και για τη συμμετοχή του, αλλά και για τις παραινέσεις του.

Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε για δέκα λεπτά τις εργασίες της Επιτροπής μας και θα επανέλθουμε με το πέρας του δεκαλέπτου.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αριστείδης Καρκανέβατος από τη Β' Αθηνών.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΚΑΝΕΒΑΤΟΣ (Β' Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σύγχρονη κοινωνία στην οποία ζούμε αλλάζει με ταχύτατους ρυθμούς σε όλα τα επίπεδα και

εξελίσσεται σε μία άκρως ανταγωνιστική κοινωνία, όπου πολλές φορές οι αρχές και η ηθική παραμερίζονται μπροστά στην επίτευξη του όποιου στόχου.

Κατά τη γνώμη μου, η σύγχρονη κοινωνία και οι ρυθμοί της βασίζονται αφενός στη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας και, κυρίως, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των λογισμικών και αφετέρου στην παγκοσμιοποίηση και στην απελευθέρωση των αγορών.

Η συνεισφορά των υπολογιστών στη διαμόρφωση της σύγχρονης κοινωνίας είναι καταλυτική. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, με τα λογισμικά τους, έχουν διεισδύσει σε όλους τους τομείς, όπως η οικονομία, η βιομηχανία, το εμπόριο, η ιατρική και πλέον θεωρούνται αναντικατάστατοι. Δεν μπορούμε να φανταστούμε καμία δραστηριότητα χωρίς τη χρήση τους και φυσικά χωρίς τη χρήση του διαδικτύου.

Εμείς, η νέα γενιά, καλούμαστε, χρησιμοποιώντας τους υπολογιστές, την αυξημένη γνώση, το ταλέντο μας και φυσικά τις αρχές και την ιστορία μας, να προχωρήσουμε την κοινωνία ένα βήμα μπροστά. Το πρόβλημα είναι ότι μαζί με την ανάπτυξη της κοινωνίας και την παγκοσμιοποίηση έχουμε δυστυχώς και αρνητικά φαινόμενα, αρκετά από τα οποία είναι αποτέλεσμα δικής μας αδυναμίας διαχείρισης αυτής της ραγδαίας ανάπτυξης. Έτσι, για παράδειγμα, έχουμε την απεραντοσύνη του διαδικτύου, όπου ανεξέλεγκτα έχει πρόσβαση ο καθένας, με ό,τι αρνητικό αυτό συνεπάγεται.

Βεβαίως, γίνεται προσπάθεια εφαρμογής κάποιων στοιχειωδών κανόνων, οι οποίοι προφανώς θα συμβάλλουν σε μία πιο ασφαλή και συνετή χρήση του.

Ένα άλλο αρνητικό στοιχείο θεωρώ ότι είναι ο άκρατος ανταγωνισμός, ο οποίος οδηγεί τα νέα παιδιά σε μία ασταμάτητη κούρσα αποκόμισης γνώσεων και πτυχίων, που δυστυχώς μας οδηγούν σε περιορισμό του ελεύθερου χρόνου, ακόμη και στο μηδενισμό του. Εάν σε αυτό προσθέσουμε τον κατά τα άλλα απαραίτητο αθλητισμό ή τη γνώση κάποιων μουσικών οργάνων, μπορείτε να φανταστείτε ότι τείνουμε να εξελιχθούμε από παιδιά χαρούμενα, με όρεξη για τη ζωή, σε σκυθρωπά και προβληματισμένα παιδιά που θυμίζουμε μηχανές.

Φυσικά, ο στόχος όλων είναι πλέον γνωστός. Πανεπιστήμιο, μεταπτυχιακό, διδακτορικό, δύο ξένες γλώσσες, γνώση ηλεκτρονικών υπολογιστών και στη συνέχεια με όλα αυτά τα εφόδια μια πολύ καλή δουλειά.

Το πρόβλημα είναι ότι σήμερα ακόμη και αυτά τα εφόδια δεν αρκούν, για να βρει ένας προικισμένος νέος μια δουλειά. Βεβαίως, αυτό δεν οφείλεται στην έλλειψη γνώσεων, αλλά δυστυχώς στην αναξιοκρατική κοινωνία, την οποία εσείς οι πολιτικοί έχετε διαμορφώσει και φυσικά

έχετε την ευθύνη γι' αυτό.

Το καλό είναι ότι εμείς, οι έφηβοι, το έχουμε καταλάβει και ως αυριανοί ενεργοί πολίτες θα αγωνιστούμε, για να αλλάξουμε αυτήν την αναξιοκρατική κοινωνία του ρουσφετιού και της μίζας. Δεν θέλουμε να ζούμε σε μια τέτοια κοινωνία, όπου οι φελλοί επιπλέουν και οι άξιοι αγωνίζονται να επιβιώσουν, σε μια κοινωνία όπου η μόνη αξία είναι το χρήμα και τίποτε άλλο.

Ακόμη και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν συμβάλει σημαντικά στη διαμόρφωση αυτής της αρνητικής κατάστασης, δεδομένου ότι με την ισχύ που έχουν μπορούν να διαμορφώνουν την κοινή γνώμη. Οι δημοσιογράφοι δεν αναφέρουν την είδηση, αλλά τη σχολιάζουν, παίρνοντας θέση υπέρ ή κατά του γεγονότος που μεταδίδουν ή σχολιάζουν.

Επιπροσθέτως, τα πρότυπα που προβάλλονται είναι απαράδεκτα. Πότε είδατε εσείς να προβάλλεται είτε στις ειδήσεις είτε σε σίριαλ το πρότυπο ενός πετυχημένου επιστήμονα, πυροσβέστη, καθηγητή ή βιοτέχνη; Το μόνο που βλέπουμε είναι φόντοι και σεξ. Ευτυχώς, υπάρχουν και εξαιρέσεις, αλλά δεν αρκούν.

Τέλος, θα ήθελα να κλείσω με μία ευχή για εσάς τους πολιτικούς. Εύχομαι να έχετε όραμα για την κοινωνία που χτίζετε για εμάς, που να εστιάζει στην αξιοκρατία, τη δικαιοσύνη και την ανάπτυξη, ώστε να μην είμαστε περήφανοι μόνο για το παρελθόν μας, αλλά και για το παρόν, βέβαιοι για ένα αισιόδοξο μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Το λόγο θα πάρει τώρα η κυρία Χριστίνα Χριστοδουλίδου από την Κύπρο και συγκεκριμένα από τη Λευκωσία.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, στις μέρες μας περισσότερο από κάθε άλλη φορά όλοι αποδίδουν στους νέους αδιαφορία για τα κοινά και αποστασιοποίηση από την πολιτική. Με λίγα λόγια, κατηγορούνται οι νέοι ότι δεν είναι ενεργοί πολίτες. Ακούγονται καθημερινά οι μεγαλύτεροι να απευθύνονται προς τους νέους με δηκτικά υπονοούμενα του τύπου «εμείς στην εποχή μας σαν νέοι είχαμε αρχές και ιδανικά».

Η επιφανειακή αυτή θεώρηση της συμπεριφοράς και της δράσης των νέων είναι παντελώς αστήρικτη και άδικη. Είναι γνωστό πως σήμερα οι νέοι είναι βαθιά απογοητευμένοι. Ζουν σε μια κοινωνία αγκυλωμένη και συμβιβασμένη που τους γυρνά την πλάτη και αδιαφορεί για τα προβλήματά τους. Αντιμετωπίζουν ένα πολιτικό σύστημα που το απορρίπτουν. Η πολιτική σήμερα για τους νέους είναι μια ξένη υπόθεση, που αφορά μόνο μερικές κοινωνικές τάξεις και που

συνεπώς δεν έχει σχέση με τους ίδιους και τη ζωή τους. Συγχρόνως, διαισθάνονται πως ορισμένες θεμελιώδεις αρχές, που πρέπει να διέπουν κάθε κοινωνία, αποτελούν σήμερα λέξεις άδειες και κενές περιεχομένου.

Οι νέοι σήμερα απορρίπτουν τα παλιά πρότυπα, τα μοντέλα πολιτικής και διακυβέρνησης του χθες, αρνούνται τις απλουστευμένες λογικές του άσπρου ή του μαύρου και δεν δέχονται απλές απαντήσεις ή συνθήματα.

Η μη ανατροπή και η διατήρηση των ίδιων κατεστημένων, δομών και προσώπων για μακρά χρονικά διαστήματα οδηγεί τους νέους στο να απομακρύνονται από τα κοινά, να αποστασιοποιούνται από την πολιτική και να αναπτύσσουν δική τους γλώσσα επικοινωνίας.

Η έντονη αυτή παθητικότητα που παρατηρείται σήμερα από την πλευρά των νέων δεν σημαίνει παράλληλα ότι η νεολαία δεν εμφορείται από αρχές και ιδανικά. Ας θυμηθούμε όλες τις αντικατοχικές εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις, αλλά ιδιαίτερα τους νέους μας που δεν δίστασαν να προσπαθήσουν να κατεβάσουν το σύμβολο της κατοχής με κόστος την ίδια τους τη ζωή, πράξεις που δεν υστερούν σε τίποτα από τις ηρωικές πράξεις των νεαρών που τιμούμε στις εθνικές επετείους.

Οι νέοι μας σήμερα, επίσης, περισσότερο από ποτέ έχουν να επιδείξουν κοινωνική ευαισθησία και αλληλεγγύη στο συνάνθρωπο. Αρκεί να θυμηθούμε πόσοι νέοι συμμετέχουν σε ραδιομαραθώνιους και πόσοι προστρέχουν να γίνουν δότες, για να σωθούν συνάνθρωποι και πάσχοντα παιδιά.

Από αυτό που στερούνται οι νέοι σήμερα είναι πρότυπα και εμπνευστές που θα οδηγήσουν το σημερινό νέο να μετατρέψει τη νεανική του ορμή και τον ενθουσιασμό του σε πολιτική και κοινωνική πράξη.

Χρειάζονται, ακόμη, οι νέοι ευκαιρίες, για να αποδείξουν τι μπορούν να κάνουν, όπως και αναγνώριση. Μα, πιο πολύ χρειάζεται να τους δοθεί ο λόγος στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Δεν αρκεί μόνο σε επετειακές εκδηλώσεις οι μεγαλύτεροι να προσφωνούν τη νεολαία σαν μέλλον του τόπου. Οφείλουν, εάν είναι ειλικρινείς ότι πιστεύουν στη νεολαία σαν το μέλλον του τόπου, να τους δώσουν την ευκαιρία να αποδείξουν ότι όντως είναι το ελπιδοφόρο μέλλον.

Οι νέοι είναι η ελπίδα ενός τόπου που θέλει να πιστεύει ότι διαθέτει μέλλον. Είναι χρέος τους λοιπόν να συμμετέχουν στα κοινά του τόπου, γιατί χωρίς ελπίδα τα οράματα πεθαίνουν και είναι βέβαιο ότι χωρίς αγώνες κινδυνεύει η ελπίδα.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Το λόγο έχει ο κ. Μακρόπουλος Ιωάννης από τη Β' Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ (Β' Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ο Πρόεδρος της Βουλής μίλησε για το ότι θα εκφραστούν τα οράματα και οι ιδέες των νέων σ' αυτή τη Σύνοδο.

Μα, πραγματικά είναι δυνατόν να νομίζουμε ότι τα οράματα και οι ιδέες και τα όνειρά μας φτάνουν να εκφραστούν μέσα σε τέσσερις μέρες από τριακόσια άτομα σε τρία, έξι, δέκα λεπτά; Είναι προσβλητικό και για τους νέους και για τους πολιτικούς και για όλη την κοινωνία. Δεν είναι αλήθεια ότι έτσι όπως είναι η κατάσταση στη χώρα μας, τα όνειρά μας γίνονται εφιάλτες μεθοδικότατα μάλιστα.

Εφιάλτης είναι όταν το όνειρό σου να γίνεις δικηγόρος μετατρέπεται σε ένα μισθό πείνας ή όταν η επιχείρηση που άνοιξες σήμερα, θα κλείσει αύριο. Ποιος φταιει; Όλοι φταίμε. Φταίνε τα αποχαινωτικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, φταίνε οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί με την παιδεία που μας παρέχουν και απογοητευτικοί πολιτικοί που μας αφήνουν πολιτικά ορφανούς. Φταίμε και εμείς που δεν μαθαίνουμε από τα λάθη των παραπάνω.

Όλες οι γενικεύσεις είναι επικίνδυνες. Παράλληλα επικίνδυνο όμως θα ήταν να μην πούμε ότι οι μόνοι ικανοποιημένοι από το παρόν πολιτικό σύστημα είναι οι αδίκως ευνοημένοι από αυτό και οι αδαείς και κοντόφθαλμοι.

Όσο προφανής είναι αυτή η κατάσταση, προφανείς να μην είναι οι συνέπειές της. Όμως μέσα από το πρίσμα της ιστορίας που συχνά περιφρονείται βλέπουμε πως τα τελευταία χρόνια γίνεται κάθε λογής ανομία με στόχο το προσωπικό κέρδος, εις το όνομα της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και του κοινού καλού. Έτσι από τον φαύλο κύκλο που δημιουργείται, έχουμε τρομακτικά οικονομικά προβλήματα, ένα κραχ που δεν ξέρουμε πόσο θα μας επηρεάσει τελικά και πάνω απ' όλα μια ιδεολογική πενία με έλλειψη φαντασίας, ελπίδας, αισιοδοξίας και έρωτα.

Δεν μπορώ να πω ότι τα πράγματα θα γίνουν καλύτερα αν αλλάξουν, αλλά για να γίνουν καλύτερα, πρέπει να αλλάξουν. Πρέπει να γίνουν επιτέλους οι πολιτικοί διορατικοί και να συνειδητοποιήσουν ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από την ορθή πολιτικοποίηση των νέων αφού μόνο με αυτήν θα αναπτυχθεί η κοινωνία. Μόνο έτσι μπορούμε να δώσουμε ένα τέλος στην κραυγαλέα σιωπή του παρόντος μπροστά από τα προβλήματά μας και μόνο έτσι μπορούμε να βγούμε έξω από την τροχιά αυτού του διαχρονικού προβλήματος.

Η κρίση αντιπροσώπευσης και πολιτικής αξιοπιστίας και αξιοπρέπειας, οι πολιτικές σχέσεις

στη δημοκρατία μας και ένα σύστημα το οποίο ισορροπεί σε τεντωμένο σχοινί αδυνατώντας να υπερασπιστεί έστω την όποια αξιοπρέπεια έχει, είναι προβλήματα που χρειάζονται ερωτισμό, πάθος, αγνότητα και βούληση για να λυθούν.

Πρέπει λοιπόν οι πολιτικοί που υπόσχονται πολλά να αφήσουν επιτέλους τους πολλά υποσχόμενους νέους να πάρουν το μέλλον στα χέρια τους πριν αυτό γίνει παρόν και παρελθόν.

Μας ζητήθηκε να μιλήσουμε με παρρησία στο ναό της Δημοκρατίας, όπου μίλησαν ο Βενιζέλος, ο Καραμανλής, οι Παπανδρέου, ο Φλωράκης και άλλοι. Να είσατε σίγουροι ότι θα μιλήσουμε με παρρησία! Μην είστε όμως σίγουροι για το ότι η Βουλή είναι ναός της δημοκρατίας σήμερα. Γιατί το πνεύμα αυτών των ανδρών πέθανε και εξαφανίστηκε μέσα από τη διαφθορά, την απαξίωση, την έλλειψη σχεδιασμού οράματος και αισθήματος και αυτοθυσίας. Πέθανε μέσα από τα απαράδεκτα υποκριτικά χαμόγελά σας. Σκοτώσατε αυτό το πνεύμα, μη σκοτώσετε και εμάς, μην κάνετε εφιάλτες τα όνειρά μας. Αφού μας φτιάξατε ένα άσχημο παρελθόν και ένα ακόμα πιο άσχημο παρόν, δεν πρόκειται να μας φτιάξετε ένα καλό μέλλον. Μόνο εμείς μπορούμε να το κάνουμε, μόνο εμείς μπορούμε να γίνουμε η αλλαγή που θέλουν να δουν όλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Το λόγο έχει ο κ. Συρόκος Παναγιώτης από τη Β' Αθηνών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΥΡΟΚΟΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμα μέλη της επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η εποχή μας χαρακτηρίζεται από σύγχυση, προκαταλήψεις, σύγχρονο ανταγωνισμό και νοσηρή αμφισβήτηση. Δεν υπάρχουν, οράματα, ιδανικά και αυτόνομη σκέψη που είναι υπεύθυνη για την αλλοτρίωση του Έλληνα. Αυτό σημαίνει ότι η εποχή μας δεν προσφέρεται για πρόοδο, για ανθρώπινη ζωή, η οποία θα μας βοηθήσει να απεξαρτηθούμε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Γι' αυτό χρειαζόμαστε να έχουμε κρίση ως ευρύχωρα πνευματικά όντα και να προστατευτούμε από την παρακμιακή αισθητική των Μέσων.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν εισέλθει καθοριστικά στη ζωή μας και είναι μια άσχημη επιρροή στον ψυχικό και ρομαντικό κόσμο όλων μας. Είναι μια νοσηρή πραγματικότητα που έχει ως στόχο την αλλοτρίωσή μας, που μερικές φορές μπορεί να οδηγήσει ακόμα και στην απώλεια της ταυτότητάς μας. Και αυτό θα συμβεί γιατί αυτά τα Μέσα μας οδηγούν σε λάθος πλεύση και σκοπό, με αποτέλεσμα να ξεφεύγουμε από την πρώτη μας επιλογή. Έτσι γινόμαστε φερέφωνα άτομα, δεν έχουμε κριτική ικανότητα και άποψη σε πάρα πολλά θέματα.

Δυστυχώς οι επιπτώσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης δεν περιορίζονται σε τομείς ούτε

έχουν συγκεκριμένη έκταση. Γι' αυτό το εν λόγω πρόβλημα επηρεάζει όχι μόνον σε ατομικό αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο. Φαίνεται ότι τα Μέσα αυτά είναι αζεπέραστα εμπόδια για πρόοδο, που δεν μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε. Όμως, όλες αυτές οι ανησυχίες δεν επαληθεύουν την πραγματικότητα, η οποία δείχνει ότι ο άνθρωπος από το παρελθόν μπορεί να ανταπεξέλθει σε δύσκολες καταστάσεις, αρκεί να έχει τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, πρέπει όλοι μας να έχουμε κριτική στάση, αμφιβολία, δυσπιστία, προς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ώστε να μη γίνουμε παθητικοί δέκτες και τηλεκατευθυνόμενα ανθρωπάκια. Έτσι θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις επιρροές τους με την ενεργητικότητά μας.

Ακόμα τα ίδια τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οφείλουν να περιορίσουν τις σκηνές βίας, ώστε να μην επηρεάζουν τα μικρά παιδιά, να αποφεύγουν εκπομπές σεξουαλικού περιεχομένου, γιατί ο έρωτας δεν είναι εμπορεύσιμο προϊόν, αλλά κάτι ρομαντικό, τρυφερό και σπάνιο. Επίσης δεν πρέπει να παρουσιάζουν εκπομπές με ρατσιστικό και εθνικιστικό περιεχόμενο που διακρίνουν τους ανθρώπους και παραβιάζουν τα ανθρωπίνια δικαιώματά τους.

Επιπλέον το κράτος οφείλει να έχει αυστηρότερη νομοθεσία για προστασία της ιδιωτικής ζωής των πολιτών και το σεβασμό της από τα Μέσα αυτά. Το κράτος επίσης οφείλει να δημιουργήσει κανάλι με περιβαλλοντικές εκπομπές, που θα μας αφυπνίσει από το χάος και την αδράνεια που βρισκόμαστε εμείς οι νέοι.

Κλείνοντας, πρόκειται για ένα μεγάλο αδιέξοδο που χρειάζεται ο νέος να το αντιμετωπίσει. Μπορεί να μην είναι ούτε εύκολο ούτε εφικτό, αλλά όπως λέει ο Καζαντζάκης έχουμε χρέος να μιλήσουμε, να ζήσουμε και να αγωνιστούμε. Αλλά το μεγαλύτερο πρόβλημα δεν είναι το ίδιο το πρόβλημα αλλά η άγνοιά του, όπως λέει ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος. Γι' αυτό λοιπόν ας ενεργήσουμε και ας αναμένουμε τα αποτελέσματα.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Το λόγο έχει η Βασική Μυζήθρα από την Αττική.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΥΖΗΘΡΑ (Αττικής): Κυρίες και κύριοι, όπως ο κ. Σιούφας προηγουμένως, έτσι και εγώ αρχίζω το λόγο μου με τη φράση κάποιου φιλοσόφου «Ουδέν αλυσιτελέστερον εστί φιλοδοξίας». Και πράγματι, δεν υπάρχει πιο ανώφελο από τη φιλοδοξία. Και ιδιαίτερα από τη φιλοδοξία εκείνη που η ικανοποίησή της επιτυγχάνεται με μέσα άνομα και δόλια.

Μέσα άνομα και δόλια χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση του ματαιόδοξου Έλληνα υπουργού, πολιτικού, δικαστικού, δημοσιογράφου, καναλάρχη, αγρότη. Θα ήταν υποκριτικό, εάν υποστηρίζαμε πως έχουμε άγνοια σχετικά με τους χρηματισμούς, τις παράνομες προσφορές

υπηρεσιών, τη δικαιοσύνη που έπαψε να είναι τυφλή και πλέον βλέπει δέκα στα δέκα και τις ανταλλαγές. Διάφορες ανταλλαγές, ανταλλαγές εμπορευμάτων, όπως ακριβώς στην αρχαιότητα, οπότε δέσποζε το ανταλλακτικό εμπόριο. Και όμως κάποιος πρέπει να ενημερώσει τους κυβερνητικούς φορείς και τους εκκλησιαστικούς ηγέτες, πως το ανταλλακτικό εμπόριο καταργήθηκε και πλέον η ανταλλαγή κτημάτων με νερό αποτελεί παρανομία. Και επιτέλους, ας ενημερώσει κάποιος τους εκκλησιαστικούς ηγέτες, πως η διπλοθεσία συντελεί εκτός των άλλων, στην ανεργία. Ένας ηγούμενος δεν μπορεί ταυτόχρονα να είναι και manager. Ας αρκεστεί στο ένα εκ των δύο, εάν βέβαια δεν το χάσει και αυτό.

Και τώρα βέβαια, κυβερνητικοί φορείς εύλογα θα αναρωτιέστε που θέλω να καταλήξω. Πού αλλού; Εκτός από το ότι η διαφθορά είναι το εφιαλτήριο κάθε κοινωνικού προβλήματος, από τα ναρκωτικά και τη βία, μέχρι την οικονομική ένδεια και την ανεργία. Τέτοια είναι η διαφθορά που υφίσταται η κοινωνία μας, η ελληνική κοινωνία του 21ου αιώνα, που δεν θα ήταν άδικο να τη χαρακτηρίζαμε υπόνομο της ηθικής διάβρωσης. Και τι γίνεται για να εξαιρεθεί ή τουλάχιστον να περιοριστεί η διαφθορά; Τίποτα. Και κάπως έτσι καταλήξαμε στον ξεπεσμό, στην ηθική εξαθλίωση, τον εξευτελισμό, την κατωτερότητα, τον ηθικό μηδενισμό. Αυτή είναι η κατάσταση, αυτό είναι το πρόβλημα και η επίλυσή του δεν είναι αυτό που ζητάμε, αλλά αυτό που δικαιούμαστε.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β' Πειραιά): Το λόγο έχει ο Δημήτρης Ντεντάκης από το Νομό Χανίων.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΤΕΝΤΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, στην εποχή μας, εποχή της τεχνολογικής έκρηξης και επιστημονικής άνθησης, παρά τις υπερπολλαπλασιασμένες δυνατότητες ενημέρωσης για τα πολιτικά δρώμενα, για τις διατυπωμένες ιδεολογίες, η γενιά μας επιδεικνύει ανησυχητική αδιαφορία για την πολιτική ζωή.

Πράγματι, παραμελούνται οι πολιτικές συζητήσεις, ατροφούν οι μαθητικές κοινότητες που, σε συνδυασμό με τα όλο και αυξανόμενα ποσοστά αποχής από τις μαθητικές, φοιτητικές, εθνικές εκλογές, συνθέτουν το ρέκβιερ της πολιτικής δραστηριοποίησης της νεολαίας και την εικόνα μιας παθητικοποιημένης γενιάς.

Φυσικά, αυτή η παθητικοποίηση και η αδιαφορία καθόλου δεν συνάδει με τους ρηξικέλευθους αμφισβητίες νέους, που ανέκαθεν αποτελούν τους θέσει και φύσει φορείς της αλλαγής, της εξέλιξης και της προόδου, μάλιστα με συνειδητά αναίρεση της ίδιας της προσωπικότητας και του εαυτού τους.

Συνεπώς, σκόπιμο κρίνω να αναφερθώ σε συγκεκριμένες λύσεις στο πρόβλημα αυτό, ύστερα από μια αναφορά σε συγκεκριμένα γενεσιουργά αίτια. Καθώς και άλλοι συνάδελφοί μου αναφέρθηκαν πριν στο συγκεκριμένο πρόβλημα, θεωρώ κι εγώ πως η διπλά έμμεση διεθνής δημοκρατία, που επιβάλλουν οι συνθήκες της εποχής μας, απωθεί τη νέα γενιά από την πολιτική.

Στα πλαίσια της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας των διακρατικών συνασπισμών παγκοσμίου βεληνεκούς, με κύριο εκπρόσωπο την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι αποφάσεις λαμβάνονται από μία ολιγαρχία οικονομικά και πολιτικά ισχυρών κρατών που πληθυσμιακά, εδαφικά και πολιτιστικά δεσπόζουν στον ευρωπαϊκό χώρο.

Μπορεί μεν θεσμοί, όπως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να αποτελούν αντάξιο διάδοχο του Λόφου της Πνύκας στη δημοκρατική Αθήνα, ας μην ξεχνάμε όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πως ο αριθμός των Ευρωβουλευτών κάθε χώρας εξαρτάται από τον πληθυσμό της. Αναπόφευκτα λοιπόν η Γερμανία έχει ενενήντα εννέα Ευρωβουλευτές, η Γαλλία έχει ογδόντα επτά, σε αντίθεση με τους μόλις είκοσι τέσσερις Έλληνες εκπροσώπους.

Παράλληλα, οι νέοι παρατηρούν δυσανεκτικοί τη δυσλειτουργία των θεσμών αυτών σε κρίσιμες για τη Ευρώπη αλλά και τον κόσμο καταστάσεις. Ακόμα και σήμερα, όπου η επικείμενη οικονομική κρίση θεωρώ πως αναπόφευκτα θα υπονομεύσει και την ευρωπαϊκή οικονομία, τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αδυνατούν να υιοθετήσουν καν κοινή οικονομική πολιτική.

Έτσι βλέπουμε την Ιρλανδία να ψηφίζει με νόμο την οικονομική ενίσχυση τραπεζών, όταν ελλοχεύει ο κίνδυνος πτώχευσης, πρόταση που κατατέθηκε και από τον Έλληνα Υπουργό Οικονομίας, ενώ άλλα ισχυρότερα κράτη απορρίπτουν κατηγορηματικά τέτοιες προτάσεις.

Συνεπώς, όταν μέσα σ' ένα τέτοιο πανίσχυρο συνασπισμό, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, η ομοφωνία φαντάζει ουτοπία, πώς ο νέος να εμπιστευτεί το μέλλον του σ' αυτήν την αστάθεια, σ' αυτό το ιδεολογικό κενό; Λόγω των εκ των πραγμάτων ανυπέρβλητων αποστάσεων από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, με λύπη διαπιστώνω ότι για πολλούς νέους η αδιαφορία αποτελεί μονόδρομο.

Γεννάται όμως εύλογα η απορία: Πώς θα διαφύγουμε από αυτή την τόσο νοσηρή κατάσταση για εμάς και την κοινωνία; Πέρα από το καίριο και πάγιο αίτημα για μια ουσιαστική σφαιρική ανθρωπιστική παιδεία, θεωρώ ότι η ευθύνη βαραίνει κυρίως τους ώμους των πολιτικών ηγετών.

Πράγματι, κατ' αρχάς σε εθνικό επίπεδο, οι πολιτικοί άνθρωποι στην ολότητά τους οφείλουν με τη στάση και τη συμπεριφορά τους να εμπνέουν την εμπιστοσύνη των νέων. Μάλιστα, καθώς το πλέον σημαντικό πρόβλημα που απασχολεί τη νεολαία, συνοψίζεται στην αμφισβητούμενης αξίας παιδεία, τόσο στο Λύκειο όσο και στο Πανεπιστήμιο, για να κερδίσει ο πολιτικός τον νέο, χρειάζεται

να κάνει κρίσιμες παρεμβάσεις και να διαθέσει κονδύλι.

Πρέπει να πείσει το νέο ότι το πτυχίο του θα έχει αντίκρισμα στην αγορά εργασίας, ότι δεν θα πάρει τη θέση του κάποιος με λιγότερα προσόντα στα πλαίσια ενδοκομματικών τακτοποιήσεων, ότι δεν θα αναγκαστεί να δαπανά υπέρογκα χρηματικά ποσά για μεταπτυχιακά στο εξωτερικό ούτε θα χρειαστεί να περιμένει δέκα και πλέον χρόνια για να ειδικευτεί ως γιατρός στην Ελλάδα. Οφείλει να δώσει κίνητρα πολιτικής συμμετοχής.

Τέλος, και με αυτό θα ήθελα να ολοκληρώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ακράδαντα πως η δράση των πολιτικών θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από υπευθυνότητα, αίσθηση ήθους και χρέους απέναντι στον πολίτη και τη νέα γενιά. Διότι, για να συμμετάσχουν οι νέοι στην πολιτική ζωή, θα πρέπει από μικρή ηλικία να αισθανθούν ότι η κοινωνία και η πολιτεία ενδιαφέρονται γι' αυτούς και θα τους δώσουν τις ευκαιρίες να αναπτύξουν ολόπλευρα τις δυνατότητές τους για να γίνουν πολίτες και όχι υπήκοοι!

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, έχουμε τη χαρά να είναι κοντά μας ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σωτήρης Χατζηγάκης, ένας πολύ αγαπητός μας συνάδελφος, παλαιό μέλος του Κοινοβουλίου, με μεγάλη εμπειρία, που σήμερα υπηρετεί τα θέματα της δικαιοσύνης. Είναι ένα από τα κομμάτια που υπάγονται στην αρμοδιότητα αυτής της Επιτροπής, γι' αυτό και ονομάζεται Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Θα έχει την ευκαιρία να ακούσει τις παρατηρήσεις σας.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει η κυρία Γεωργία Σούλα, από την Καρδίτσα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΟΥΛΑ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, νιώθω πολύ ευτυχής με την παρουσία μου εδώ σήμερα, αλλά ταυτόχρονα και μία βαθιά θλίψη αναφορικά με τις πράξεις και την αδιαφορία όλων μας σαν πολίτες αυτής της χώρας.

Πάνω από όλα αναφέρομαι σ' όλους εσάς που με την πολιτική σας δύναμη υπόσχεστε αλλαγές γι' αυτόν τον τόπο, αλλαγές στην παιδεία, αλλαγές στο συνταξιοδοτικό, αλλαγές εδώ, αλλαγές εκεί. Κοιτάξτε για μια φορά πέρα από την επιφανειακή ομορφιά που απλώνεται γύρω σας.

Πίσω από τα φώτα και τη λάμψη που βλέπετε εσείς, υπάρχει σκοτάδι. Κάποιοι ζουν σ' αυτό χωρίς να θέλουν. Είναι εικόνες στις οποίες όλοι εσείς οι μεγάλοι, τα πρότυπά μας, κλείνετε τα μάτια. Εικόνες όπως ανήλικα παιδιά να πωλούν χαρτομάντιλα στα φανάρια για να εξασφαλίσουν την επιβίωση της επόμενης ημέρας, άστεγοι να κοιμούνται σε παγκάκια.

Θλίψη, μοναξιά και μιζέρια σ' όλο της το μεγαλείο. Άνθρωποι που βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό και στα μάτια τους καθρεπτίζεται ένας μόνιμος πόνος και βουβός. Γιατί; Τριτοκοσμικές καταστάσεις, ανεπίτρεπτες για τον 21ο αιώνα και πόσο μάλλον για τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία και μίλησε για ανθρώπινα δικαιώματα. Πού είναι, λοιπόν, τα δικαιώματα αυτά; Ή μήπως είναι προνόμιο μόνο των πλουσίων και των ισχυρών;

Όλοι εσείς, που βγαίνετε στα κανάλια και ζητάτε ψήφους και εμπιστοσύνη, ζητείστε μας για μια φορά να δείξουμε ανθρωπιά. Απαιτείστε να νοιαζόμαστε για τον συνάνθρωπό μας και δώστε μας το παράδειγμα. Μάθετέ μας να αγαπάμε και να προσφέρουμε βοήθεια σ' αυτούς που τη χρειάζονται.

Ξυπνήστε από την ουτοπία σας και καταλάβετε πως εκεί έξω υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ανάγκη να πιστεύουν σε κάτι, να ελπίζουν. Και αν δεν είστε εσείς κατάλληλοι για να δώσετε ελπίδα, εσείς που βρίσκεστε στην κορυφή και εξουσιάζετε, τότε ποιος είναι; Και αν όραμά σας είναι να αλλάξετε τον κόσμο, το δικό μας είναι να τον κάνουμε απλά καλύτερο. Δείτε τα όσα συμβαίνουν γύρω σας με τα μάτια ενός παιδιού και τότε ίσως να καταλάβετε γιατί.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει η κυρία Σωτηρίου Μαντώ –Λαμπρινή από το Νομό Πρέβεζας.

ΜΑΝΤΩ – ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ (Νομός Πρέβεζας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θέλω κατ' αρχάς να δηλώσω ότι είμαι ευτυχής που συμμετέχω στο θεσμό της Βουλής των Εφήβων.

Σε λιγότερο από ένα χρόνο θα μου δοθεί –όπως και σε όλους μας εδώ μέσα, αγαπητοί συμμαθητές- η δυνατότητα να συμμετέχω στα πολιτικά πράγματα, όχι μόνο ως Έφηβος Βουλευτής πια, αλλά ως ενεργός πολίτης. Ενεργός όμως; Διερωτώμαι.

Και πώς θα γίνει αυτό; Μέσω μόνο μιας ψήφου ανά τετραετία, έχοντας δηλαδή δικαίωμα συμμετοχής στη δημοκρατία μόνο μία μέρα στις χίλιες τετρακόσιες εξήντα; Πώς θα εκφράσω τα παράπονα και τις δυσανεκτικότητες μου χωρίς να χάσω το μισθό μου απεργώντας ή χωρίς να μου κοστίσει ψυχικά και σωματικά -πολλές φορές- βγαίνοντας στους δρόμους σε πορείες;

Όλοι γενικά οι πολίτες γιατί να μην μπορούμε να αντισταθούμε στις φορολογικές αυξήσεις που δεν έχουν όρια σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα αλλάξει ξανά για να προσαρμοστεί στο νέο Υπουργό Παιδείας και όχι στις ανάγκες διδασκόντων και διδασκομένων;

Γιατί να μην έχουμε το δικαίωμα να αντισταθούμε σ' ένα νόμο από τον οποίο δυσανεστούμαστε; Αφού δεν έχουμε καμία δυνατότητα να προτείνουμε οι ίδιοι κάποιο νόμο, γιατί

τουλάχιστον να μην έχουμε λόγο στους ήδη υπάρχοντες νόμους που καλούμαστε να υπακούμε, ενώ συχνά δεν το κάνουν αυτοί οι ίδιοι που μας τους επιβάλλουν;

Είναι φανερό νομίζω ότι αναφέρομαι στο δικαίωμα της αρνησικυρίας, το βέτο. Με τη θέσπιση λοιπόν της λαϊκής αρνησικυρίας θα δινόταν η δυνατότητα αναστολής της εφαρμογής ενός νομοσχεδίου ή εισαγωγής στη Βουλή για επανεξέταση, αφού θα είχε ζητηθεί ήδη από ένα μεγάλο ποσοστό του εκλογικού σώματος, όπως παραδείγματος χάριν το 20% με υπογραφές.

Είναι ίσως το αποτελεσματικότερο μέσον για να ακουστούν τα παράπονα του λαού για να μην νιώθει ότι του επιβάλλονται σε μια χώρα που το πολίτευμά της ευνοεί την ελεύθερη βούληση.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει η κυρία Σωτηρή Ιωάννα από την Καρδίτσα.

ΙΩΑΝΝΑ ΣΩΤΗΡΛΗ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αξιότιμοι αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ως μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης θα αναφερθώ κι εγώ στην αδιαφορία της νέας γενιάς απέναντι στη δημόσια διοίκηση.

Είναι γεγονός πως οι νέοι αποτελούν το πιο εκρηκτικό και απαιτητικό τμήμα του κοινωνικού κορμού. Παρόλα αυτά όμως είναι και το πιο ευάλωτο, εφόσον δεν έχουν αποκρυσταλλώσει ακόμα την προσωπικότητά τους.

Επειδή λοιπόν οι νέοι αποτελούν την καινούρια μαγιά που έρχεται για να ανανεώσει τη ζύμη του λαού, κρίνεται απαραίτητη η ενεργή συμμετοχή μας στην πολιτική ζωή της χώρας. Απεναντίας η σημερινή αδιαφορία ορισμένων νέων για την πολιτική ζωή της σημερινής κοινωνίας θα γίνει αύριο και αδιαφορία ολόκληρου του λαού για τα κοινά. Σε μια τέτοια περίπτωση το κράτος κινδυνεύει να οδηγηθεί στη θανάτωση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Θα αναρωτηθεί ίσως κανείς σε ποιους πραγματικά λόγους οφείλεται η πολιτική απάθεια των νέων. Την απάντηση έρχονται να δώσουν βαθύτερες σκέψεις οι οποίες καθιστούν υπεύθυνους τους ίδιους τους πολιτικούς ηγέτες.

Υπάρχουν ορισμένα στοιχεία που συμβάλλουν στην κακή εικόνα των πολιτικών μας, όπως η ανακολουθία λόγων και πράξεων. Πράγματι, υπάρχει πλήθος προεκλογικής υποσχესιολογίας. Επιδίδονται σε λαϊκισμό και φυσικά, εφόσον έρθουν στην εξουσία, η μνήμη τους εξασθενεί. Βέβαια οι υποσχέσεις τους σπάνια υλοποιούνται, καθώς οι ίδιοι -κάποιες φορές βέβαια, ας μην είμαστε απόλυτοι- αποσκοπούν σε προσωπικές φιλοδοξίες και συμφέροντα.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ακόμη ότι ο πολιτικός λόγος έχει υποβαθμιστεί. Αυτή η «ξύλινη» γλώσσα των πολιτικών προπαγανδίζει και χειραγωγεί τους νέους συγχέοντας τη λέξη με το νόημα. Ας σημειωθεί ακόμη ότι οι πολιτικοί διακηρύσσουν ισότητα και αξιοκρατία ενώ οι ίδιοι -κάποιες φορές, επαναλαμβάνω- καταστρατηγούν τους νόμους διαπράττοντας πολιτικές ατασθαλίες. Κατά κοινή ομολογία, κόπτονται για τα προβλήματα της νεολαίας όσο βρίσκονται στην Αντιπολίτευση και είναι γενικά παραδεκτό ότι όταν έρθουν στην εξουσία δεν δείχνουν το ίδιο ενδιαφέρον για τα προβλήματα, και κυρίως κοινωνικού περιεχομένου, που μαστίζουν την εποχή μας, όπως είναι η εγκληματικότητα, η ανεργία, τα ναρκωτικά, η βία στα σχολεία.

Απ' όλα τα παραπάνω, λοιπόν, συνάγεται το συμπέρασμα ότι όλα αυτά τα κρούσματα έχουν οδηγήσει το λαό, και κυρίως τους νέους, στην πλήρη απογοήτευση και αποστασιοποίηση από τη πολιτική επικαιρότητα.

Είναι σαφές ότι ένα κομμάτι ευθύνης το κατέχουν και οι νέοι. Όσον αφορά τη στάση των νέων λοιπόν απέναντι στην πολιτική ζωή, παρ' όλο που εμείς οι νέοι είμαστε πνευματικά ανήσυχοι, φιλοπερίεργοι και αισιόδοξοι, δυναμικοί αγωνιστές, με διάθεση για την αλλαγή του κόσμου, πολλές φορές συμπεριφερόμαστε επιπόλαια, ανώριμα, κάνοντας λανθασμένες επιλογές και φυσικά ενεργώντας μόνο με το συναίσθημα κι όχι με τη λογική. Είναι απαραίτητο να επισημανθεί πως αν το ίδιο το άτομο δεν έχει την κατάλληλη παιδεία και πολιτική συνείδηση δυστυχώς η αντιμετώπιση του προβλήματος καθίσταται δυσχερής.

Η συμμετοχή των νέων σε πολιτικές οργανώσεις για διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις, απεργίες, εφόσον φυσικά υπάρχει το αίσθημα της αδικίας, καθιστά δυνατό τον έλεγχο των εξουσιαστών. Θα ήταν πλάνη αν υποστηρίζαμε ότι εμείς οι νέοι δεν είμαστε αισιόδοξοι και δεν ενδιαφερόμαστε για την αλλαγή αυτής της κοινωνίας. Σ' αυτό το σημείο καλό είναι να καταλάβουμε κι εμείς, η νέα γενιά, πως δεν ευθύνονται μόνο οι πολιτικοί για τα προβλήματα της χώρας και πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου πως για να αλλάξεις τον κόσμο πρέπει πρώτα να αλλάξεις και τον εαυτό σου.

Πολιτεία: Είναι βασικός παράγοντας για την επίλυση προβλημάτων που θίγουν είτε πολιτικά είτε κοινωνικά ζητήματα της σύγχρονης εποχής. Απαραίτητη αναμφίβολα είναι η ίδρυση κρατικών ινστιτούτων για την επιμόρφωση και την ενημέρωση των νέων, γιατί η γνώση των ιδεολογιών είναι βασικό στοιχείο για τη διασφάλιση της Δημοκρατίας.

Και όπως πολύ συχνά λέμε αυτές τις μέρες, πως σημασία δεν έχει η ποσότητα αλλά η ποιότητα, θα έλεγα ότι σημασία δεν έχει η επέκταση των διάφορων υποδομών αλλά η ποιότητα και η ουσία της λειτουργίας τους.

Τέλος, ο λαός και ιδιαίτερα οι νέοι –διότι σ' εμάς ανήκει το μέλλον της χώρας- δεν επιθυμούμε τον κομματισμό, τη χειραγώγηση από τους εξουσιαστές και τη δημαγωγία, καθώς αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην πνευματική και πολιτική διαφθορά της χώρας κι ίσως στο μέλλον να χαθεί το εθνικό μας φρόνημα.

Αβίαστα λοιπόν συνάγεται το συμπέρασμα ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη διασφάλιση ενός υγιούς πολιτεύματος είναι η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και ένας υγιής συνδικαλισμός απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα της χώρας, αρκεί να υπάρξει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει ο κύριος Τσίρος Περικλής από τη Β΄ Αθηνών.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΤΣΙΡΟΣ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατ' αρχήν χαιρόμαι πάρα πολύ που μου δίνεται η ευκαιρία να μοιραστώ μαζί σας τη σκέψη μου περί του θεσμού της Βουλής των Εφήβων.

Απ' όσα έχω βιώσει από την Παρασκευή μέχρι και σήμερα τολμώ να πω πως πραγματικά όλοι μας λαμβάνουμε μέρος σε μια μαζική ανταλλαγή πολιτικών, κοινωνικών σκέψεων αλλά και πολιτισμικών στοιχείων, αφού τριακόσιοι μαθητές από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον απόδημο Ελληνισμό έρχονται σε επαφή και επικοινωνούν μεταξύ τους.

Βασικός σκοπός του Προγράμματος είναι να ακουστεί η φωνή της νεολαίας, τα παράπονα και οι ανησυχίες που αυτή εκφράζει. Κατ' αυτόν τον τρόπο τηρείται το κοινωνικό συμβόλαιο και εδραιώνεται ακόμη περισσότερο η Δημοκρατία. Παρ' όλα αυτά δεν είμαι σίγουρος κατά πόσο το Πρόγραμμα αυτό έχει απώτερο σκοπό την επικοινωνία των νέων με την Κυβέρνηση ή αποτελεί άλλη μία «βιτρίνα» μέσω της οποίας η κεντρική εξουσία προσπαθεί να καθησυχάσει τους πολίτες και να τους δώσει την ψευδαίσθηση ότι συμμετέχουν στη διακυβέρνηση του κράτους μέσω της παροχής πρωτοποριακών ιδεών.

Το γεγονός αυτό γίνεται εύκολα αντιληπτό από το ιστορικό του θεσμού. Κάθε χρόνο προβάλλονται τα ίδια ακριβώς ζητήματα με τις προηγούμενες χρονιές και οι Έφηβοι παρουσιάζουν τρόπους αντιμετώπισης. Αυτό δείχνει ότι κανένα βήμα δεν έχει επιτευχθεί προς τη βελτίωση των συνθηκών. Οδηγούμαστε λοιπόν στο εξής ερώτημα: Μήπως ό,τι προτείνεται στη Βουλή των Εφήβων απλώς καταγράφεται στα πρακτικά της συνεδρίασης και μετά απλώς καταχωρείται στο αρχείο;

Για να λυθεί αυτό το ζήτημα και να προχωρήσουμε σε μια πραγματική υλοποίηση των

προτάσεων καλό θα ήταν να δοθεί στη Βουλή των Εφήβων η ευκαιρία να συνεδριάζει πολλές φορές και όχι μόνο ένα τριήμερο. Ακόμη κάθε Επιτροπή θα πρέπει να συνεδριάζει παρουσία του αρμόδιου υπουργού για να υπάρχει άμεση σχέση των μαθητών με την Κυβέρνηση. Έτσι, με τη σταδιακή αύξηση πίεσης στην κυβερνητική πολιτική, είναι πολύ πιθανόν να επιτευχθεί ο στόχος μας. Γιατί είναι πολύ σημαντικό οι αυριανοί πολίτες να ενθαρρύνονται και να συνεχίσουν να ονειρεύονται για ένα πιο σίγουρο αύριο, χωρίς γενιές των 700 ευρώ και κρίση στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Ακολουθεί η Έφηβος Βουλευτής Βεντουράτου Άννα από τη Β' Αθηνών.

ANNA BENTΟΥΡΑΤΟΥ (Β΄ Αθηνών): Κυρίες και κύριοι, ας ρίξουμε μια ματιά γύρω μας. Τι θα δούμε; Θα δούμε έναν κόσμο όπου η ανθρωπιά βρίσκεται σε αποσύνθεση, ανθρώπους που τους συνδέουν εφήμερες, χρησιμοθηρικές σχέσεις και αδυνατούν να αναπτύξουν σχέσεις αγάπης και σεβασμού μεταξύ τους. Ο καθένας είναι εγκλωβισμένος στο δικό του ατομικό χώρο και βλέπει τους άλλους σαν αντίπαλους. Τι είναι αυτό που συμβαίνει; Απλά αρνούμαστε να κατανοήσουμε τη σχέση αλληλεξάρτησης και αλληλοσυμπλήρωσης που μας συνδέει μεταξύ μας, πως είμαστε ο καθένας κρίκος της ίδιας αλυσίδας.

Το θέμα που με απασχόλησε και στην έκθεσή μου είναι αυτό της ατομικής κοινωνικής ευθύνης, της ευθύνης δηλαδή που έχει ο καθένας από μας απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Οι άνθρωποι μεμψιμοιρούν, μέμφονται, αλλά δεν κάνουν οι ίδιοι τίποτα για να φέρουν την αλλαγή. Η κριτική μας έχει ως στόχο το γκρέμισμα και όχι το χτίσιμο. Απορρίπτουμε, αλλά δεν αντιπροτείνουμε. Είναι λοιπόν καιρός να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας πως η απαίτηση για απόλαυση αγαθών και σεβασμό συμβαδίζει με το χρέος μας για πράξη και συνεισφορά στο σύνολο. Έχουμε εξοικειωθεί πλέον με το πνεύμα του ωφελιμισμού και της εκμετάλλευσης και ανταποκρινόμαστε στις υποχρεώσεις μας μόνο από φόβο. Το βασικό δίπολο καθήκον-δικαίωμα έχει πλέον καταργηθεί και εκεί ακριβώς βρίσκεται και το λάθος μας.

Βέβαια η κατάσταση ξεκινάει από πιο ψηλά. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν ευνοούν τη δημιουργία ενεργών πολιτών. Ασχολούνται κυρίως με την σκανδαλολογία και όχι τόσο με τις θέσεις των πολιτικών. Όμως πρέπει όλοι να αναγνωρίσουμε πως αν δεν υπήρχαν σκάνδαλα δεν θα υπήρχε και σκανδαλολογία. Οι διαμάχες δηλαδή μεταξύ των κομμάτων, αυτή η τάση για μηδενισμό των κινήσεων του κάθε κόμματος από τις αντίπαλες παρατάξεις και βέβαια τα υψηλά ιστάμενα

πρόσωπα που εμπλέκονται σε σκάνδαλα και ύποπτες υποθέσεις, το δημόσιο όπου επικρατεί το καλύτερο μέσο, η εξουσία που αυθαιρετεί, η πολιτική που έχει χρεοκοπήσει, οι πολιτικοί στους οποίους επικρατεί ο αμοραλισμός, όλα αυτά σίγουρα δεν ευνοούν εμάς τους νέους, οι οποίοι μέσα σ' αυτό τον κόσμο οφείλουμε να σταματήσουμε να συμβιβάζομαστε και να αποπροσανατολιζόμαστε.

Όπως λέει και το μόντο της Βουλής των Εφήβων: εμείς είμαστε «η φαντασία στην εξουσία». Και η εξουσία χρειάζεται φαντασία. Τα όνειρά μας προσκρούουν στις κατεστημένες δομές της κοινωνίας, αλλά πρέπει να διατηρήσουμε άθικτη την ικανότητά μας να ονειρευόμαστε. Και βέβαια η Βουλή μας δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται σαν χάπενινγκ, σαν μια ακόμη ευκαιρία για φωτογραφίσεις και κοινότοπες δηλώσεις, αλλά σαν μια ευκαιρία, ένα βήμα για διάλογο. Γιατί είναι σημαντικό βέβαια να μας δίνεται το βήμα για να εκφράσουμε ελεύθερα τις απόψεις μας, αλλά το βήμα δεν έχει καμία σημασία αν είναι φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πρέπει να μας προσφέρουν κάτι παραπάνω από ένα δεκάλεπτο ρεπορτάζ. Μας δίνονται τρεις μέρες το χρόνο αντί να αποτελούμε μόνιμο Σώμα στη Βουλή. Τουλάχιστον ας δοθεί σ' αυτές τις μέρες η σημασία που τους πρέπει.

Και θα ήθελα να τελειώσω λέγοντας ένα στίχο από ένα τραγούδι των Pink Floyd που λέει: «Hey you, don't tell me there is no hope at all. Together we stand, divided we fall». Επομένως όλοι μαζί κι ο καθένας ξεχωριστά μπορούμε να φέρουμε την αλλαγή. Αυτό πρέπει να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Να καλωσορίσουμε στην Επιτροπή και τον Υπουργό Εσωτερικών, καθηγητή κύριο Παυλόπουλο, που δυστυχώς δεν θα έχετε τη χαρά όσοι από σας περάσετε στη Νομική να τον έχετε καθηγητή, γιατί τον έχει κερδίσει η πολιτική. Όμως παρ' όλα αυτά έχουμε τη χαρά να τον έχουμε κοντά μας στο Κοινοβούλιο και είναι ένα κέρδος για την πολιτική.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μουτσούλας Κωνσταντίνος από το Νομό Μεσσηνίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΤΣΟΥΛΑΣ (Νομός Μεσσηνίας): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, μας διδάσκουν ότι ο ενάρετος και ο δίκαιος βραβεύονται και προοδεύουν στη ζωή τους. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο ανήθικος βραβεύεται και ο άδικος περνάει καλά.

Η ηθική ευαισθησία, η συνείδηση, λειτουργούν με δυσκολία και το συναίσθημα της ευθύνης που μπορεί να έχει κάποιος άνθρωπος έχει χαθεί, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για τις αρετές της γενιάς μας, αλλά να αισθανόμαστε εκτός τόπου και χρόνου αλλά και ένοχοι. Γιατί φοβούμαστε ότι δεν θα γίνει τίποτα, γιατί «του φτωχού το αρνί κριάρι δεν γίνεται», γιατί τα «δεν» που πλανώνται αφορούν και εμάς.

Εξουσίες, όπως η δικαιοσύνη, κινδυνεύουν να χάσουν την ουσιαστική τους έννοια. Υποθέσεις αρχειοθετήθηκαν με κριτήρια τη σκοπιμότητα, το στόχο, την επιτυχία.

Στη σύγχρονη εποχή διακηρύσσεται η αξία του ορθού λόγου που με διάφορες ενέργειες, διαφόρων ανθρώπων, είναι λογικό να βάζει σε κίνδυνο το μέλλον μας. Έμαθα από μικρή ηλικία για εταιρείες παράκτιες, έμαθα την παροιμία «και οι τοίχοι έχουν αυτιά», το μόριο «θα» και το αρνητικό μόριο «δεν». Πολιτικοί ηγέτες που μόνο για τον εαυτό τους νοιάζονται έχουν προκριθεί με αθέμιτα μέσα. Αλλά τα συμφέροντα θέλουν κέρδη, αδιαφορώντας ηθικά και κυριολεκτικά, δηλητηριάζοντας έτσι την ψυχή μας και αφήνοντας τα οράματά τους αβέβαια και στάσιμα.

Στις τρεις εξουσίες θα ήθελα να προσθέσω την τέταρτη που είναι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που επικροτούν τη διαφθορά και υποκρύπτουν τα σκάνδαλα των πολιτικών ηγετών και δικαστικών λειτουργιών. Και αναρωτιέμαι, σε ποιες ηθικές αξίες να στηρίξω τα όνειρά μου, τη στιγμή που βλέπω να καίγεται η ελληνική σημαία, οι προτομές των αρχαίων και οι μεγάλες ενέργειες αυτής της χώρας να γίνονται ζωγραφιά στις αρρωστημένες φαντασίες του καθένα.

Από κάποια υπόλοιπα αρετής που πιστεύω ότι έχω, θα θεωρηθώ αφελής, αλλά αυτός που δεν έχει ηθικές αντιστάσεις και αναστολές, όταν θα πέσει και εκτεθεί, χαρακτηρίζεται αδέξιος ή άτυχος.

Διστάζω να φτάσω στο αποτέλεσμα, γιατί η διαφθορά είναι σαν το μπότοξ του Έλληνα πολιτικού, επιχειρηματία. Αντιμετωπίζει τη φθορά και ανανεώνει το πορτοφόλι, όπως και το μπότοξ τις ρυτίδες και το πρόσωπο. Διαφέρει, όμως, κατά το γεγονός ότι το μπότοξ έχει παροδικά αποτελέσματα, ενώ η διαφθορά μόνιμα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Ακολουθεί η Ελευθερία Μπερερή από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΠΕΡΕΡΗ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμε κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης, κύριε Υπουργέ Εσωτερικών, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, βρίσκομαι σήμερα μαζί σας για να καταθέσω τους προβληματισμούς,

τις διαπιστώσεις, αλλά και τις προτάσεις ενός νέου παιδιού που γεννήθηκε και μεγαλώνει στην περιφέρεια, ενός παιδιού που ζει μακριά από την πρωτεύουσα, από τα κέντρα που αποφασίζουν για το μέλλον του, αλλά παράλληλα και ενός νέου ανθρώπου με όραμα για την πατρίδα του και το μέλλον του.

Δυστυχώς, η κοινωνία στην οποία ζούμε είναι κοινωνία των μεγάλων αντιθέσεων, της δύσκολης επιλογής και της εύκολης λύσης. Δυστυχώς, τα πρότυπα της σημερινής νεολαίας κινούνται μεταξύ ενός νικητή ριάλιτι παιχνιδιού και μιας τηλεπαρουσιάστριας. Ο λανθασμένος ρόλος της τηλεόρασης και η επιρροή της στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών της ηλικίας μας έχει επιβαρύνει αρκετά τον τρόπο σκέψης και την προσέγγιση των προβλημάτων.

Η δύσκολη επιλογή που προανέφερα είναι ο αγώνας που καλούμαστε να δώσουμε καθημερινά εμείς οι νέοι, προκειμένου να αποκτήσουμε δικαιώματα που ουσιαστικά μας παρέχει η Δημοκρατία, όπως για παράδειγμα το δικαίωμα στη μόρφωση, στην εργασία, στην υγεία, μέσα όμως από ένα σαθρό σύστημα. Για τους λόγους αυτούς, τους λόγους που αναφέρθηκαν και θα αναφερθούν από τους υπόλοιπους Έφηβους Βουλευτές, θεωρώ πως οι νέοι θα πρέπει να πρωταγωνιστούν στα κέντρα που αποφασίζουν γι' αυτούς.

Και εδώ θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο πολύ σημαντικούς θεσμούς της εποχής μας, τη Βουλή των Εφήβων, στην οποία είμαστε μέλη και τα συμβούλια των νέων. Πιστεύω ότι θα έπρεπε η Βουλή των Εφήβων να έχει πιο ενεργό ρόλο και συμμετοχή σε αρκετές συνεδριάσεις της Βουλής, όταν συζητούνται θέματα που έχουν άμεση ή και έμμεση τις περισσότερες φορές σχέση με την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό και την επιχειρηματική δραστηριότητα των νέων.

Τα πολιτικά κόμματα θα έπρεπε να δημιουργήσουν επιτροπές από Βουλευτές οι οποίοι σαν σκοπό τους θα είχαν την εκτίμηση προτάσεων από Έφηβους Βουλευτές, αλλά και από τα συμβούλια των νέων, ένα θεσμό που θα μπορούσε να προσφέρει πολλά, εάν αξιολογούνταν ανάλογα από τις τοπικές κοινωνίες, αλλά και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να απευθυνθώ στους Έφηβους Βουλευτές, λέγοντας πως δεν χρειάζεται να γινόμαστε και εμείς «φιλοπαίγμονες εν ου παικτοίς», γι' αυτό και θα ήθελα να καλέσω όλους σας να συνεχίσουμε όλοι μαζί την προσπάθειά μας για την ανάδειξη των ζωτικών προβλημάτων που μας απασχολούν, αλλά και την άμεση λύση τους. Και πιστεύω ότι μπορούμε να το πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευθαλία

Ζαφειροπούλου από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΕΥΘΑΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί μου συμμαθητές, κυρίες και κύριοι, στις μέρες μας διανύουμε ημέρες σήψης και διαφθοράς στο οικονομικό και πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας μας.

Το φαινόμενο της διαφθοράς αποτελεί μια διαχρονική πραγματικότητα που διαβρώνει την πολιτική ζωή και τους κοινωνικούς ιστούς σε όλον τον κόσμο. Όμως, στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, το φαινόμενο έχει πάρει ανεπανάληπτες και άκρως ανησυχητικές διαστάσεις. Βρίσκεται παντού, σε κάθε επίπεδο της πολιτικής ζωής, της κοινωνίας ολόκληρης και τη βιώνουμε καθημερινά.

Όλοι γνωρίζουμε, όλοι βλέπουμε, ανεξάρτητα πολιτικών πεποιθήσεων και καταλαβαίνουμε ότι δεν μπορεί να παρατείνεται η υπάρχουσα κατάσταση. Όλοι χρειάστηκε να πληρώσουμε το γιατρό στο νοσοκομείο με φακελάκι, να πάρουμε κάποιον γνωστό μας τηλέφωνο, προκειμένου να σβήσουμε κάποια κλήση, κλασικά καθημερινά παραδείγματα που δείχνουν πόσο έχει εισχωρήσει το μικρόβιο της διαφθοράς μέσα στην κοινωνία.

Επειδή μάθαμε να ζούμε έτσι, δεν σημαίνει ότι μας αρέσει. Το μεγάλο πρόβλημα της διαπλοκής στην πολιτική ζωή του τόπου μας ξεκινάει από τις σχέσεις των πολιτικών με τους οικονομικούς κύκλους. Ακούμε, βλέπουμε, διαβάζουμε για προσωπικές σχέσεις συναλλαγής κάποιων πολιτικών με μη θεσμικούς παράγοντες και τότε εύγλωττα τίθεται το ερώτημα, ποιος έχει την πρωτοβουλία. Είναι ο πολιτικός αυτός που χρησιμοποιεί τον οικονομικό παράγοντα κατά το συμφέρον της χώρας ή ο δεύτερος μέσω του πολιτικού χρησιμοποιεί τη χώρα κατά το δικό του συμφέρον;

Σήμερα που βρισκόμαστε εδώ το ερώτημα αυτό είναι επίκαιρο, γιατί όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μου γίνονται δέσμιες των κατασκευαστικών ομίλων, εκδοτών, καναλιών και των μεγαλοεπιχειρηματιών που προσπαθούν να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους. Δυστυχώς, κάποια μερίδα πολιτικών μας εδώ, για πολλά χρόνια δεν έχουν εμπεδώσει την έννοια του δημόσιου συμφέροντος και όλα τα υποτάσσουν στο προσωπικό τους συμφέρον, άσχετα από το αν καταπατούνται δικά μας δικαιώματα και των μελλοντικών γενιών, με αποτέλεσμα στο μέλλον να μην μπορούμε να ζήσουμε ανθρώπινα. Αναρωτιέμαι, γιατί άραγε μας διδάσκουν στο σχολείο Πλάτωνα, σύμφωνα με τον οποίον οι πολιτικοί δεν πρέπει να έχουν καμία κινητή ή ακίνητη περιουσία;

Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη που θα θέλαμε να έχουμε εμείς οι νέοι σε σας και αυτό έχει συμβάλλει στην απαξίωση του πολιτικού κόσμου, γιατί δεν μας δίνετε τα ερεθίσματα, τα κίνητρα να

αγαπήσουμε τη χώρα μας. Αυτό οφείλεται στις ενέργειές σας που δρουν αρνητικά πάνω μας.

Ο ξαφνικός και προκλητικός πλουτισμός που προσπαθούν να αποκτήσουν ή έχουν αποκτήσει κάποιοι από σας, μας κάνει να αναρωτιόμαστε: Είστε λειτουργοί και φύλακες της Δημοκρατίας ή επαγγελματίες πολιτικοί που ως αυτοσκοπό -και μόνο αυτό- έχετε να αποκτήσετε μεγάλη περιουσία και με προκλητικό τρόπο να μας διδάσκετε περί νόμιμου και ηθικού;

Δυστυχώς, είναι δύσκολο να πιστέψω ότι μπορούν να εφαρμοστούν αποτελεσματικά κάποια μέτρα, όχι για να καταπολεμηθεί πλήρως η διαφθορά, αλλά να περιορισθεί. Γιατί μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρουμε όλοι μας και ο καθένας χωριστά.

Τέλος, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω και να σας παρακαλέσω το εξής: Είμαστε νέοι, το αύριο και το μέλλον αυτής της χώρας. Μη μας υποτιμάτε, μη μας τσαλαπατάτε και μην υποθηκεύετε το μέλλον της χώρας μας. Μη μας κάνετε να βουλιάσουμε και εμείς στον κυκεώνα της διαπλοκής. Αφήστε μας να ονειρευτούμε, να οραματιστούμε, να ερωτευτούμε τη ζωή, να την πάρουμε στα χέρια μας. Γιατί είμαστε νέοι με οράματα, με ιδέες, με αρχές, με ιδανικά, όπως μας τα έμαθαν οι γονείς μας, οι δάσκαλοί μας στο σχολείο.

Σας ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιά): Επόμενη ομιλήτρια είναι η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία-Παναγιώτα Ρουμπέα από το Νομό Βοιωτίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΡΟΥΜΠΕΑ (Νομός Βοιωτίας): Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, «έχω ένα όνειρο» είπε κάποτε ο Λούθερ Κίνγκ και φυσικάμίλαγε για όνειρα και στόχους όχι επί προσωπικού επιπέδου, αλλά για ιδέες και ανατροπές που αγγίζουν τους ανθρώπους στην καθημερινότητά τους και δημιουργούν ποιότητα ζωής. Αυτό το αγαθό ήταν το ζητούμενο από τους αρχαίους χρόνους μέχρι σήμερα. Οι νέοι κάθε εποχής έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στους αγώνες για αλλαγές, τόσο σε κοινωνικό, όσο και σε πολιτικό επίπεδο.

Θέλουμε να πιστεύουμε, όμως, ότι η πολιτική δεν είναι επάγγελμα και αλίμονο αν την οριοθετήσουμε έτσι. Είναι επιστήμη από τους σπουδαιότερες, γιατί δεν χρειάζονται μόνο ειδικές γνώσεις για την υπηρετήσεις, αλλά περισσότερο κατάθεση ψυχής και νου. Ο πολιτικός πρέπει να έχει πάνω απ' όλα αγάπη γι' αυτό το λειτούργημα και να χαρακτηρίζεται από εργατικότητα, ήθος, σύνεση και όραμα. Η ρήση του Πλάτωνα «οι σοφοί πρέπει να κυβερνούν και οι κυβερνώντες να φιλοσοφούν» είναι αναλλοίωτη αλήθεια.

Ας αναρωτηθούμε, όμως: Έχει ισχύ αυτή τη αρχή σήμερα; Δεν θα αναφερθώ σε παλιότερες

εποχές που εμείς οι νέοι γνωρίζουμε μόνο από την ιστορία. Μας ενδιαφέρει το σήμερα που βιώνουμε και το αύριο που ονειρευόμαστε. Όλοι μας λένε ότι είμαστε το μέλλον της πατρίδας μας και εμείς καμαρώνουμε. Δεν είμαστε ούτε αδιάφοροι ούτε άσχετοι ούτε έχουμε γυρίσει την πλάτη στην πολιτική. Ενδιαφερόμαστε και μέσω αυτής ελπίζουμε να αλλάξουμε κάτι στον κόσμο. Οι πολιτικοί, όμως, δεν μας εμπνέουν, δεν μας κερδίζουν με τη συμπεριφορά τους. Μας θέλουν μόνο για αφισκοκολλητές και για ρηχούς οπαδούς που φωνάζουν συνθήματα. Θέλουμε έργα, όχι λόγια. Θέλουμε διάλογο με τους νέους. Εσείς μας απομακρύνετε από την πολιτική.

Δεν καταφέρατε όμως να μας εξασφαλίσετε παιδεία ήθους και υψηλού πνεύματος. Πώς να αγαπήσουμε κάτι που δεν σεβόμαστε; Βέβαια δεν υποτιμώ την προσπάθεια των πολιτικών να νομοθετούν, να θέτουν σε ισχύ τους νόμους ή να ελέγχουν σύμφωνα με το δημοκρατικό πολίτευμα. Δουλεύουν, είναι αλήθεια. Θα ήθελα όμως, καθώς και όλοι οι νέοι, να μη γίνονται εξαιρέσεις. Οι νόμοι να ισχύουν και για τους πολιτικούς και η ερμηνεία των νόμων να είναι ίδια για όλους. Έτσι θα αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες, τα σκάνδαλα και κάθε τι άλλο που πλήττει την έννοια της δημοκρατίας. Δυστυχώς, όμως, αυτά συμβαίνουν.

Πώς να πιστέψουμε σε καλύτερες μέρες; Τι να μιμηθούμε; Τη δημαγωγία, τη διαφθορά; Ποια πολιτική να ακολουθήσουμε; Δεν μας έλκει πια, όπως δεν μας έλκει και ο τρόπος που πολιτεύονται μέσα στο Κοινοβούλιο, το ναό της δημοκρατίας. Τι να ζηλέψουμε; Την εχθρότητα του ενός κόμματος με το άλλο; Τις ακραίες συμπεριφορές, τις ύβρεις, τους ανήκοους χαρακτηρισμούς του πολέμου; Γιατί για πόλεμο πρόκειται. Δεν προσέρχονται με ειρηνικές διαθέσεις οι πολιτικοί μας να λύσουν τις διαφωνίες τους. Και βέβαια δεν αρνούμαστε τις διαφωνίες, αλλά το καλύτερο θα επιτευχθεί μέσα σε ένα κλίμα ειρήνης.

Ζητάνε από εμάς όλοι οι μεγάλοι να αγωνιστούμε για την ειρήνη και σε μικρογραφία μας μαθαίνουν τον πόλεμο. Η ειρήνη δεν κερδίζεται μόνο με την κατάργηση των όπλων, αλλά και με την κατάργηση όλων των μικρόψυχων αισθημάτων.

Ακούστε μας, λοιπόν. Βοηθείστε μας να αγαπήσουμε την πολιτική, αλλάζοντας και εσείς συμπεριφορά σε κάθε πολιτικό σας βήμα και θυμηθείτε. Όσο και αν προσπαθείτε, οι ελπίδες και τα όνειρά μας θα πετάνε πάντα σαν αθάνατα πουλιά, γιατί –όπως είπε και ο Λούθερ Κινγκ- μπορείς να δολοφονήσεις έναν άνθρωπο, αλλά δεν μπορείς να δολοφονήσεις ένα όνειρο. Και εμείς έχουμε πολλά όνειρα. Αφήστε μας, λοιπόν, να τα ζήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ - Β΄ Πειραιά (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η

Έφηβος Βουλευτής Νεφέλη Θειάκου από το Νομό Ροδόπης.

ΝΕΦΕΛΗ ΘΕΙΑΚΟΥ (Νομός Ροδόπης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, η φυλακή είναι ένας από τους πλέον ισχυρούς και αμετάβλητους μέσα στο χρόνο θεσμούς. Όμως, η κάθειρξη και ο εγκλεισμός δεν είναι η μοναδική λύση στην ποινική μεταχείριση. Εξωιδρυματικές ποινές, παροχή κοινωφελούς εργασίας, διεύρυνση των περιπτώσεων αναστολής εκτέλεσης ποινής με επιτήρηση, επιβολή διοικητικών μέτρων και αποποινικοποίηση πράξεων που δεν εμφανίζουν ιδιαίτερη κοινωνική απαξία πρέπει να βρεθούν στο επίκεντρο της σωφρονιστικής αναβάθμισης.

Όλες αυτές οι σημαντικές αλλαγές θέτουν το ερώτημα αν η έννοια ύπαρξης της φυλακής βοηθά στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Η επιστημονική έρευνα δείχνει την αποτυχία της φυλακής να βελτιώσει τον εγκληματία. Η παραμονή μέσα στο ίδρυμα ωθεί τον έγκλειστο σε μια ένταξη: στην υποπολιτισμική ομάδα της φυλακής και σε μία σταδιακή υιοθέτηση του ρόλου του εγκληματία.

Η φυλακή παράγει η ίδια από τη φύση της τις απαραίτητες προϋποθέσεις παραγωγής και αναπαραγωγής του εγκλήματος και του εγκληματία. Η υποπολιτισμική ομάδα της φυλακής λειτουργεί σαν μια αντικοινωνία με τη δική της κουλτούρα, νόμους και αξίες. Η ένταξη στην ομάδα αυτή και η τυφλή υποταγή στους νόμους της παρέχει ένα αίσθημα αυτασφάλειας και αυτοεπιβεβαίωσης που αντισταθμίζει την οδύνη της απομόνωσης, της περιθωριοποίησης και της απόρριψης.

Ο κρατούμενος που μπορεί να είναι απλά ένας περιστασιακός παραβάτης του νόμου, ταυτίζεται με το ρόλο του εγκληματία, γίνεται εγκληματίας. Με την προσχώρησή του στην κοινότητα της φυλακής, απορρίπτοντας με τη σειρά του αυτούς που τον απορρίπτουν, ο φυλακισμένος ενστερνίζεται μια κοινωνική ταυτότητα που από εδώ και πέρα θα τον συνοδεύει για όλη του τη ζωή.

Δεδομένου, λοιπόν ότι η φυλακή παραμένει με τη μορφή του κλειστού ιδρύματος σωφρονισμού, η κοινωνία είναι υποχρεωμένη να δει κάτω από ποιους όρους μπορεί να βοηθήσει τον κρατούμενο να εξανθρωπιστεί.

Πρωταρχική προϋπόθεση είναι η εξασφάλιση της ανθρώπινης μεταχείρισης και του σεβασμού της προσωπικότητας του κρατουμένου. Αυτό όμως είναι αδύνατον, αν το μορφωτικό επίπεδο και η ποιότητα του σωφρονιστικού προσωπικού δεν είναι εντελώς διαφορετική από εκείνη που είναι σήμερα.

Πέρα όμως απ' αυτό χρειάζεται και εξειδικευμένο προσωπικό που θα συγκροτείται από γιατρούς, ψυχιάτρους, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους και παιδαγωγούς που θα βρίσκονται σε

συνεχή επαφή με τους κρατούμενους, θα γνωρίζουν και την παραμικρή πτυχή της προσωπικότητάς τους, ώστε να μπορούν να παρεμβαίνουν συνδυαστικά, με στόχο τη θετική ανασυγκρότηση της αντίληψής τους για τη ζωή και τη συμπεριφορά τους.

Μόνο τέτοιας κατηγορίας προσωπικό μπορεί να πετύχει την ανατοποθέτηση του κρατουμένου στη σχέση του με την κοινωνία. Όμως, η αποστολή αυτή δεν θα καρποφορήσει, αν η φυλακή εξακολουθήσει να είναι κενοτάφιο, χώρος για ζωντανούς-νεκρούς. Εργαστήρια, βιβλιοθήκες, γυμναστήρια, θέατρα, μαθήματα και διαλέξεις πρέπει να υπάρχουν σε κάθε σύγχρονη φυλακή.

Περιπτώ να τονιστεί η ανάγκη άριστων συνθηκών διατροφής, πλήρους ιατρικής παρακολούθησης και περίθαλψης, δυνατοτήτων συχνής και άνετης επαφής με την οικογένεια.

Στη σημερινή πραγματικότητα, όμως, η φυλακή δεν επανακοινωνικοποιεί. Η φυλακή κακοποιεί. Η κακοποίηση δεν αφορά μόνο την εγκληματικότητα, αφορά και τη ψυχολογική εξόντωση. Ο συμβολικός θάνατος, στον οποίο προστρέχουν ορισμένοι κρατούμενοι, αποτελεί μια απεγνωσμένη μορφή άμυνας και θωράκισης του εαυτού του απέναντι σε ένα απειλητικό για την ίδια την επιβίωση περιβάλλον.

Η κατάργηση της φυλακής είναι μία ουτοπία. Ναι, η φυλακή είναι απαραίτητη. Εξίσου απαραίτητη είναι όμως και η πρόθεση εναλλακτικών μορφών ποινής και αποδυνάμωσης του μονοπωλιακού χαρακτήρα που κατέχει στις ποινές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιώς): Επόμενος ομιλητής είναι ο Ιωάννης Γιανναράκης από το Νομό Μεσσηνίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑΚΗΣ (Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που μου δίνεται η δυνατότητα να εκθέσω τη γνώμη μου σχετικά με τα πολιτικά κόμματα και την πολιτικοποίηση των νέων.

Τελευταία παρατηρούνται συνεχώς κομματικές αντιπαλότητες και μισαλλοδοξίες μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το θέμα είναι μόνο ποιος θα αναλάβει την Κυβέρνηση ή το ποιος θα δώσει λύση στα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία μας; Η φτώχεια, ο πληθωρισμός, η διαφθορά, η εκμετάλλευση, οι φωτιές του περασμένου καλοκαιριού, είναι ένα δείγμα που πλέον αρχίζει να επικρατεί μόνο η ιδιοτέλεια και ο ατομικισμός ανάμεσα στα πολιτικά πρόσωπα.

Υπάρχουν οικογένειες που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, οικογένειες που βρίσκονται στο δρόμο λόγω φυσικών καταστροφών. Πολλά πολιτικά πρόσωπα έδωσαν υποσχέσεις για άμεση αποκατάσταση των πληγέντων, αλλά φαίνεται ότι έμειναν μόνο στα λόγια.

Επίσης, το κράτος αφήνει στην άγνοια πολλούς νέους, έχοντας σαν αποτέλεσμα τη μη συμμετοχή των νέων στα κοινά, στις πολιτιστικές και πολιτικές εκδηλώσεις. Το μόνο που έχουν κατορθώσει τα πολιτικά κόμματα είναι να χειραγωγούν τους νέους, δημιουργώντας φανατισμό και βία.

Πιστεύω πως τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να σταματήσουν τις πολιτικές διαμάχες και να σταθούν στα ουσιαστικά προβλήματα που καίνε την κοινωνία μας. Η πρόνοια, το κράτος οφείλει με κάθε δύναμη που διαθέτει ο καθένας να καταργήσει τις ανισότητες μεταξύ φτωχών και πλουσίων, καθώς επίσης και οι σεισμοπαθείς και οι πλημμυροπαθείς πρέπει να αποζημιωθούν άμεσα και χωρίς καμία καθυστέρηση.

Ας σταματήσουν επιτέλους τα πολιτικά πρόσωπα να κρύβονται. Ακόμα, οι νέοι οφείλουμε να έχουμε σωστή παιδεία, να καλλιεργήσουμε την κριτική μας σκέψη, με σκοπό να ενημερωθούμε για το τι συμβαίνει στην κοινωνία μας, ώστε να έχουμε τη σωστή πολιτική αντίληψη.

Είμαστε η ελπίδα του μέλλοντος εμείς οι νέοι. Μπορούμε να αλλάξουμε αυτήν την κοινωνία, να κάνουμε τα οράματά μας πραγματικότητα. Ας σταματήσουμε αυτούς που επιθυμούν να μας κάνουν υποχείριά τους, προκειμένου να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.

Είμαστε το μέλλον. Επιτέλους, ας το ξοδέψουμε.

Ευχαριστώ.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΩΤΗ (Β΄ Πειραιώς): Τελευταίος ομιλητής για τη συνεδρίασή μας είναι ο κ. Δριμύλης Πέτρος από τη Β΄ Πειραιώς.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΡΙΜΥΛΗΣ (Β΄ Πειραιώς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα για να μιλήσουμε για ό,τι μας απασχολεί ως εφήβους. Βρισκόμαστε εδώ για να ασκήσουμε την ύψιστη μορφή πολιτικού διαλόγου, τον κοινοβουλευτικό διάλογο, με τη βοήθεια του οποίου λαμβάνονται οι σημαντικότερες αποφάσεις.

Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρώ ότι αποτελεί τον καταλληλότερο τρόπο για να αρχίσει μία συζήτηση που θα επισημαίνει τις συνέπειες της αποπολιτικοποίησης και το ρόλο της ορθής πολιτικοποίησης μέσα στα πλαίσια ενός δημοκρατικού πολιτεύματος.

Αρχικά, όσον αφορά την ορθή πολιτικοποίηση, αυτό που αποτελεί ζητούμενο για μας είναι να δούμε επιτέλους να κυριαρχεί ο πολιτισμός της πολιτικής, ο οποίος εναντιώνεται στο λαϊκισμό, την

αρχομανία και τη θεσιθηρία που κυριαρχούν στη σημερινή εποχή σε όλον τον πολιτικό κόσμο.

Επιπλέον, θα πρέπει κάποτε και εμείς να ζήσουμε μία δημοκρατία αλλιώςτικη απ' αυτή που ζούμε τώρα, μία δημοκρατία συμμετοχική. Ο καθένας από εμάς, δηλαδή, θα πρέπει να έχει το αίσθημα του ενεργού πολίτη, ώστε να συμμετέχει όσο μπορεί και να βοηθά στη διατήρηση της συμμετοχικότητας στο πολίτευμά μας.

Όσον αφορά την αποπολιτικοποίηση που είναι ένα μείζον σύγχρονο πολιτικό πρόβλημα, έχω να αναφέρω τα εξής: Οι αιτίες που έχουν οδηγήσει αρκετούς συμπολίτες μας στην αποπολιτικοποίηση, δηλαδή στον εφησυχασμό τους και στην ενασχόλησή τους μόνο με υποθέσεις που σχετίζονται άμεσα με το δικό τους μικρόκοσμο, ενώ ανέχονται τις πολιτικές αυθαιρεσίες και καταχρήσεις εξουσίας, αλλά και την αναξιοκρατία, αποτελούν ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα του τόπου μας.

Κατ' αρχήν, η πολιτική διαφθορά, η παρακμή της πολιτικής ζωής και ο τρόπος με τον οποίο ασκούνται τα πολιτικά καθήκοντα, απογοητεύουν τον πολίτη που πιστεύει ότι ο μόνος τρόπος αντίδρασης είναι η αποστασιοποίηση από τα κοινά, θεωρώντας ότι έτσι θα επέλθει ο σωφρονισμός των πολιτικών. Ακόμα, παρατηρείται συγκεντρωτισμός εξουσίας, αναξιοκρατία και ευνοιοκρατία, ενώ τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και οι κοινωνικές αντιφάσεις δεν ευνοούν την ενεργή συμμετοχή του πολίτη. Επιπρόσθετα, ο πολίτης υιοθετεί μία αδιάφορη στάση, βλέποντας τα είδωλά του να καταρρέουν.

Οι συνέπειες της αποπολιτικοποίησης είναι ολέθριες για τα άτομα. Τα άτομα χειραγωγούνται και ετεροκατευθύνονται. Έτσι, αφού υπάρχει αδιαφορία για τα κοινά, υπάρχει μία πολύ ευάλωτη κοινωνία, η οποία ανά πάσα στιγμή μπορεί να καταλυθεί η δημοκρατία και να επιβληθεί ένα ανελεύθερο καθεστώς.

Αυτό το φαινόμενο μπορεί να αντιμετωπιστεί με την εξυγίανση της πολιτικής ζωής, με τη διεξαγωγή γόνιμου και εποικοδομητικού διαλόγου. Επίσης, οι πολίτες πρέπει να αποκτήσουν πρόσβαση στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Έτσι, ενθαρρύνεται η συμμετοχή των πολιτών και οι πολιτικοί μπορούν να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους.

Τέλος, το σχολείο έχει χρέος να προσφέρει ανθρωπιστική παιδεία, η οποία θα δημιουργήσει πολίτες με δημοκρατικό ήθος, κριτική ικανότητα και συναίσθηση των ευθυνών τους. Συνεπώς, οι μαθητές θα αποκτήσουν πολιτική αγωγή που θα τους καθιστά ικανούς να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, να συμμετέχουν στα κοινά, αλλά κυρίως να ελέγχουν την εξουσία. Μ' αυτόν τον τρόπο, οι πολιτικοί θα είναι υποχρεωμένοι να λογοδοτούν για κάθε τους αυθαιρεσία σε υπεύθυνους

πολίτες.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να σταματήσουν τα ΜΜΕ να προβάλλουν μόνο το ευδαιμονοθηρικό πρότυπο ζωής, γιατί είναι απαραίτητο να προβούν στην υιοθέτηση υγιών προτύπων και να παρουσιάζουν τη σπουδαιότητα της συμμετοχής.

Κλείνοντας, οι Αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν όχι φιλήσυχο, αλλά άχρηστο τον πολίτη που δεν ασχολείται με τα κοινά. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει τροφή για σκέψη όχι μόνο για μας, αλλά και για τους ενήλικους συμπολίτες μας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα και εγώ να σας ευχαριστήσω όλους για τη συμμετοχή σας και τις ιδέες σας, τις οποίες είχαμε τη χαρά να τις ακούσουμε και να ζυμωθούμε μαζί τους.

Η μόνη παρατήρηση που έχω ή μπορώ να κάνω είναι ότι είναι λογικό για την ηλικία στην οποία βρίσκεστε να αντιμετωπίζετε με φλογερό ενθουσιασμό τις απόψεις και την κριτική σας ματιά πάνω στην πραγματικότητα.

Μεγαλώνοντας, θα έχετε την ευκαιρία να δείτε ότι τα πράγματα δεν είναι πάντα άσπρο ή μαύρο. Οι λύσεις δεν είναι τόσο απλές ή εύκολες όσο προβάλλονται και γι' αυτό χρειάζεται πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια και επιμονή στο λόγο και στον αντίλογο που είναι στη βάση του δημοκρατικού διαλόγου. Και πιστεύω ότι μέσα από την κατανόηση της συνθετότητας των προβλημάτων που πολλές φορές αντιμετωπίζουν οι πολιτικοί και το πολιτικό σύστημα, θα ανακαλύψετε και μερικές δικαιολογίες για να ελαφρύνετε τους χαρακτηρισμούς, τους οποίους δικαιολογημένα –πιστεύω- αποδώσατε.

Η διαδικασία την οποία έχουμε μπροστά μας τώρα για να ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση - και θα σας παρακαλέσω αν δεν είστε και εσείς κουρασμένοι με το τέλος της ψηφοφορίας να ακούσουμε τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο ο οποίος θέλει να σας απευθύνει και αυτός δύο λόγια- αποτελεί μία προσομοίωση της διαδικασίας που έχουμε στις αρμόδιες κοινοβουλευτικές επιτροπές, όταν συζητάμε νομοσχέδια.

Η διαδικασία ψήφισης των νομοσχεδίων και καθιέρωσής τους ως νόμων στη συνέχεια, ξεκινάει από τις κοινοβουλευτικές επιτροπές.

Στις κοινοβουλευτικές επιτροπές, λοιπόν, γίνεται διεξοδική συζήτηση των νομοσχεδίων και ψηφίζονται τα νομοσχέδια κατ' αρχάς.

Τώρα, λοιπόν, θα προχωρήσουμε σε μία προσομοίωση αυτής της διαδικασίας. Θα

ακολουθήσουμε αυτή τη διαδικασία ψηφοφορίας.

Θα γίνει, λοιπόν, το εξής: Πρώτα-πρώτα, θα ψηφίσουμε, όπως γίνεται και στα νομοσχέδια, επί της αρχής. Το ότι ψηφίζουμε επί της αρχής, σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της Σύνοψης αυτής να αποτελέσει τη βάση της συζήτησης των επιμέρους θεμάτων αυτής.

Εφόσον η Επιτροπή, εσείς, αποδεχθείτε αυτή τη Σύνοψη των Κειμένων ως βάση της συζήτησης, στη συνέχεια θα ψηφίσουμε Κεφάλαιο-Κεφάλαιο. Είναι η λεγόμενη στα νομοσχέδια «διαδικασία ψηφοφορίας κατ' άρθρο». Στο τέλος, θα ψηφίσουμε στο σύνολο.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, να ξεκινήσουμε τη διαδικασία.

Γίνεται, λοιπόν, δεκτή επί της αρχής η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή τα κείμενα από σελίδα 71-81;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι επί της αρχής τη Σύνοψη είναι οι περισσότεροι.

Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Τώρα, θα ψηφίσουμε τα επιμέρους κεφάλαια.

Γίνεται δεκτό το 1ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Αποκέντρωση και Αστυφιλία»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 1ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα της αποκέντρωσης και της αστυφιλίας γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 2ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Ασφάλεια και Τροχαία Ατυχήματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 2ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 2ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 2ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα Ασφάλεια και Τροχαία Ατυχήματα γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 3ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Δημόσια Διοίκηση»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 3ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 3ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 3ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα της Δημόσιας

Διοίκησης γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 4ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Δικαιοσύνη-Σωφρονιστικό Σύστημα-Σωφρονιστικά Ιδρύματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 4ο κεφάλαιο, που αφορά στα θέματα «Δικαιοσύνη-Σωφρονιστικό Σύστημα-Σωφρονιστικά Ιδρύματα» γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 5ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης»

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 5ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 5ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 5ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 6ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Πολιτική-Πολιτικοί-Κόμματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 6ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα «Πολιτική-Πολιτικοί-Κόμματα» γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 7ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Πολιτικά Δικαιώματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 7ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 7ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 7ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα των πολιτικών δικαιωμάτων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 8ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Ανθρώπινα Δικαιώματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 8ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 8ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 8ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα «Ανθρώπινα Δικαιώματα» γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 9ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Βουλή των Εφήβων-Πολιτικοποίηση-Σχολεία»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 9ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 9ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι).

Προφανώς, υπέρ του κεφαλαίου σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Επομένως, το 9ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα «Βουλή των Εφήβων- Πολιτικοποίηση-Σχολεία- γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της Σύνοσης Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Ερωτάται τώρα η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης εάν γίνεται δεκτή στο σύνολό της η Σύνοση Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής μας.

Οι αποδεχόμενοι να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνοση Κειμένων)

Οι μη αποδεχόμενοι να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνοση Κειμένων)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι είναι περισσότεροι.

Επομένως, η Σύνοση Κειμένων αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης γίνεται δεκτή και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Ένα δεύτερο μέρος της ψηφοφορίας είναι η δια κληρώσεως επιλογή δύο ομιλητών για τη συνεδρίαση της Ολομέλειας.

Σας έχουν ζητήσει από τη Γραμματεία της Επιτροπής να δηλώσετε ποιοι θέλετε να μιλήσετε στην Ολομέλεια.

Ο ψηφολέκτης έχει ήδη μαζέψει τα χαρτάκια με τα ονόματα των Εφήβων Βουλευτών της Επιτροπής μας που θέλουν να μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Παρακαλώ να φέρετε την κάλπη στην Έδρα, για να γίνει η κλήρωση.

Ποιος συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής θα τραβήξει τους κλήρους;

Ορίστε, κύριε Τσώλα, ελάτε στην Έδρα για την κλήρωση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το πρώτο όνομα που κληρώθηκε είναι η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής Σωτηρία Στεφανιώτου από τη Β΄ Πειραιώς.

Το δεύτερο όνομα που κληρώθηκε είναι αυτό της Ευθαλίας Ζαφειροπούλου από την Αιτωλοακαρνανία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία. Να σας συγχαρώ για την ωριμότητα με την οποία συμμετείχατε στη διαδικασία μέχρι σήμερα και να σας ευχηθώ επιτυχία σε όλους τους στόχους που βάζετε στη ζωή σας.

Τέλος και περί ώρα 13.30΄ λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΓ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2007 – 2008

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αποκέντρωση και Αστυφιλία», «Ασφάλεια – Τροχαία Ατυχήματα (Δημόσια Ασφάλεια, Τροχαία Ατυχήματα)», «Δημόσια Διοίκηση», «Δικαιοσύνη – Σωφρονιστικό Σύστημα (Δικαιοσύνη, Σωφρονιστικό Σύστημα – Σωφρονιστικά Ιδρύματα)», «ΜΜΕ», «Πολιτική – Πολιτικοί – Κόμματα», «Πολιτικά Δικαιώματα», «Ανθρώπινα Δικαιώματα» και «Βουλή των Εφήβων – Πολιτικοποίηση και Σχολείο», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 12 Οκτωβρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Β΄ Αθηνών, κυρίας Αικατερίνης Παπακώστα – Σιδηροπούλου και του Βουλευτή Α΄ Αθηνών, κ. Αθανασίου Αλευρά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Ανδριανοπούλου Αγγελική (Νομός Αττικής), Βεντουράτου Άννα (Β΄ Αθηνών), Βουτσίνος Αντώνης (Νομός Κυκλάδων), Γαλανάκης Αναστάσιος (Β΄ Αθηνών), Γιανναράκης

Ιωάννης (Νομός Μεσσηνίας), Δριμυλής Πέτρος (Β΄ Πειραιώς), Ζαφειροπούλου Ευθαλία, (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Θειάκου Νεφέλη (Νομός Ροδόπης), Κακουλάκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου), Κανακάκη Σταυρούλα (Νομός Ρεθύμνου), Καρατέγος Γεώργιος (Α΄ Αθηνών), Καρκανεβάτος Αριστείδης (Β΄ Αθηνών), Κατσιμίχας Γιώργος (Νομός Βοιωτίας), Κασσέρης Αλέξανδρος (Νομός Σερρών), Κουτρομάνος Δημήτρης (Νομός Βοιωτίας), Κρίκα Μαρία-Κωνσταντίνα (Νομός Μεσσηνίας), Κωτσόπουλος Αθανάσιος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Μακρόπουλος Ιωάννης (Β΄ Αθηνών), Μαντάλη Βασιλική (Νομός Πέλλας), Μαραλέτου Ελένη (Β΄ Αθηνών), Μεντάκη Μαργαρίτα (Α΄ Αθηνών), Μουτσούλας Κωνσταντίνος (Νομός Μεσσηνίας), Μπερερή Ελευθερία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Μπουντζιούκας Παναγιώτης (Β΄ Θεσσαλονίκης), Μυζήθρα Βασιλική (Νομός Αττικής), Ντεντάκης Δημήτρης (Νομός Χανίων), Πακτσεβάνογλου Ευηάννα (Β΄ Αθηνών), Παναγούλης Ευάγγελος (Νομός Αρκαδίας), Παπασταματίου Έλλη-Ελευθερία (Νομός Δωδεκανήσου), Πλαϊτής Στέφανος (Νομός Ρεθύμνου), Ρουμπέα Ευαγγελία-Παναγιώτα (Νομός Βοιωτίας), Σκευούλης Παναγιώτης (Α΄ Πειραιά), Σούλα Γεωργία (Νομός Καρδίτσας), Σοφιανού Δήμητρα (Νομός Κερκύρας), Σταυριανού Δανάη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Στεφανιώτου Σωτηρία (Β΄ Πειραιά), Συρόκος Παναγιώτης (Β΄ Αθηνών), Σωτηρίου Μαντώ-Λαμπρινή (Νομός Πρέβεζας), Σωτηρή Ιωάννα (Νομός Καρδίτσας), Τουμπόγλου Αικατερίνη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τσίρος Περικλής (Β΄ Αθηνών), Τσώλας Χρήστος (Νομός Άρτας), Χριστογιάννης Μιχαήλ (Κογκό) και Χριστοδουλίδου Χριστίνα (Κύπρος).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής, Τσώλας Χρήστος και οι Έφηβοι Βουλευτές: Γαλανάκης Αναστάσιος (Β΄ Αθηνών), Σωτηρή Ιωάννα (Νομός Καρδίτσας), Καρατέγος Γεώργιος (Α΄ Αθηνών), Σοφιανού Δήμητρα (Νομός Κερκύρας), Τουμπόγλου Αικατερίνη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Στεφανιώτου Σωτηρία (Β΄ Πειραιά), Πακτσεβάνογλου Ευηάννα (Β΄ Αθηνών), Μαντάλη Βασιλική (Νομός Πέλλας), Σταυριανού Δανάη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κωτσόπουλος Αθανάσιος ((Α΄ Θεσσαλονίκης), Παπασταματίου Έλλη – Ελευθερία (Νομός Δωδεκανήσου), Κανακάκη Σταυρούλα (Νομός Ρεθύμνου), Παναγούλης Ευάγγελος (Νομός Αρκαδίας), Κουτρομάνος Δημήτρης (Νομός Βοιωτίας), Καρκανεβάτος Αριστείδης (Β΄ Αθηνών), Χριστοδουλίδου Χριστίνα (Κύπρος), Μακρόπουλος Ιωάννης (Β΄ Αθηνών), Συρόκος Παναγιώτης (Β΄ Αθηνών), Μυζήθρα Βασιλική (Νομός Αττικής), Ντεντάκης Δημήτρης (Νομός Χανίων), Σούλα Γεωργία (Νομός Καρδίτσας), Σωτηρίου Μαντώ – Λαμπρινή (Νομός Πρέβεζας), Τσίρος Περικλής (Β΄ Αθηνών), Βεντουράτου Άννα (Β΄ Αθηνών), Μουτσούλας Κωνσταντίνος (Νομός Μεσσηνίας), Δριμυλής Πέτρος (Β΄ Πειραιώς), Μπερερή Ελευθερία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Ζαφειροπούλου

Ευθαλία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Ρουμπέα Ευαγγελία – Παναγιώτα (Νομός Βοιωτίας), Θειάκου Νεφέλη (Νομός Ροδόπης), Γιανναράκης Ιωάννης (Νομός Μεσσηνίας) και Βουτσίνος Αντώνης (Νομός Κυκλάδων).

Ο Εισηγητής, Έφηβος Βουλευτής, Τσώλας Χρήστος (Νομός Άρτας), είπε τα εξής:

«Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ως Έφηβος Βουλευτής στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης αποφάσισα να μιλήσω για το σωφρονιστικό σύστημα της Ελλάδας, για την προετοιμασία των κρατουμένων, για την κοινωνική τους επανένταξη.

Η έννοια της κοινωνικής επανένταξης είναι πολυσήμαντη και μπορεί να κλιμακωθεί από την απλή δημιουργία ενός πλέγματος κοινωνικών σχέσεων, που θα παρεμπόδιζαν την υποτροπή του εγκληματία - επί παραδείγματι, η επαγγελματική αποκατάσταση - έως την επίτευξη όρων για οικειοθελή συμμόρφωση στις κοινωνικές αξίες και τη λήψη αναγκαστικών μέτρων για την αναμόρφωση της προσωπικότητάς του, δηλαδή την εκρίζωση του συστήματος αξιών που έχει υιοθετήσει ο εγκληματίας και την αντικατάστασή του με το σύστημα των συμβατικών κοινωνικών κανόνων.

Για τη λειτουργία και τους στόχους του σωφρονιστικού συστήματος υπάρχουν διχογνωμίες με παρελθόν, παρόν και, όπως φαίνεται, με μέλλον. Σύμφωνα με μια από τις απόψεις που κυριαρχούν, στόχο του σωφρονιστικού συστήματος αποτελεί η αναμόρφωση της προσωπικότητας των κρατουμένων και η ομαλή επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Άλλοι πάλι, πιο ολιγαρκείς, υποστηρίζουν ότι στόχος του είναι είτε η παροχή στον κρατούμενο δυνατότητας για νομοταγή ζωή στο μέλλον είτε η δίκαιη τιμωρία του για το έγκλημα που έκανε. Ως παράλληλος σκοπός, εξάλλου, προστίθεται ο περιορισμός της προσβολής της ελευθερίας του κρατουμένου ως αναγκαίο από την ποινή όριο.

Η φυλακή, ως θεσμός, προσπαθεί να συνδυάζει τους πιο αντιφατικούς στόχους, όπως την προστασία των κρατουμένων, με απώτερο στόχο την κοινωνική τους επανένταξη, την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας, μαζί με την προσπάθεια ανάπτυξης της προσωπικής ευθύνης, τη βελτίωση και την αποκατάσταση του κρατουμένου, ενώ η επικέτα και το στίγμα τον ακολουθεί και το κοινωνικό σύνολο τον απορρίπτει.

Οι ελληνικές φυλακές σήμερα χαρακτηρίζονται από στενότητα χώρου, έλλειψη κτιριακής λειτουργικότητας και έλλειψη αυστηρού διαχωρισμού των κρατουμένων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ο περισσότερος χρόνος των εγκλειστων παραμένει κενός και ανεκμετάλλευτος, ενώ τα όποια

προγράμματα εφαρμόζονται, απευθύνονται, συνήθως, σ' ένα μικρό αριθμό κρατουμένων και συχνά είτε διακόπτονται είτε δεν έχουν συνέχεια.

Άμεση συνέπεια των όσων προαναφέρθηκαν αποτελεί η πλήρης αποδιοργάνωση της προσωπικότητας του κρατουμένου, η επαγγελματική και η οικονομική του κατάρρευση, ο κλονισμός των σχέσεών του και του οικογενειακού του περιβάλλοντος, η υποτροπή μετά την έξοδό του από τη φυλακή και πολλά άλλα.

Για να πετύχει ο κρατούμενος επανακοινωνικοποίηση, πρέπει να θεωρηθεί ως υποκείμενο συστατικό της κατάστασης και όχι ως αντικείμενό της. Άλλωστε, δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι ο ίδιος ο κρατούμενος αναμορφώνεται, κοινωνικοποιείται και επανεπεντάσσεται.

Η προετοιμασία και η αγωγή είναι δικαιώματα του έγκλειστου. Η φυλακή δεν πρέπει να επιβάλλεται σαν μια συνεχιζόμενη κατάσταση, κάτι, δηλαδή, σαν κηρυγμένος κοινωνικός πόλεμος. Το γεγονός ότι οι ελευθερίες είναι κατά κάποιον τρόπο ορισμένες δεν σημαίνει ότι η αξία του ανθρώπου και η ανάπτυξή του σε προσωπικό status στερείται κάθε περιεχομένου.

Με βάση τα όσα προαναφέρθηκαν είναι φανερό ότι η προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη είναι ιδιαίτερα δύσκολη. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι είναι απαραίτητη η άμεση εφαρμογή του κώδικα βασικών κανόνων μεταχείρισης κρατουμένων, ώστε να λειτουργήσουν οι σημαντικότεροι νέοι θεσμοί που προβάλλονται σ' αυτόν.

Οι κρατούμενοι έχουν το δικαίωμα για καλύτερη διαβίωση και λειτουργικότητα της φυλακής. Αυτό μπορεί να αλλάξει με τους εξής τρόπους:

Μπορεί να γίνει αύξηση του αριθμού του εξειδικευμένου προσωπικού, όπως κοινωνικών λειτουργών, ψυχολόγων, κοινωνιολόγων και άλλων, με στόχο το χειρισμό των αναγκών και των προβλημάτων των κρατουμένων, τη βελτίωση της διαβίωσής τους και τέλος, την καλύτερη προετοιμασία των κρατουμένων για την κοινωνική τους επανένταξη.

- Πρακτική υποστήριξη των κρατουμένων σε ποικίλα θέματα, για τα οποία υπάρχει ανάγκη πληροφόρησης, όπως, επί παραδείγματι, για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους ως κρατουμένων.

- Επέκταση των κοινωνικών υπηρεσιών όλων των φυλακών, γιατί οι ανάγκες είναι πολλές, το έργο επίπονο και ο φόρτος εργασίας μεγάλος.

- Ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, ώστε να κατανοήσει το κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργούν τα στερεότυπα, οι προκαταλήψεις και ο κοινωνικός αποκλεισμός απέναντι στους κρατουμένους και στα αποφυλακισμένα άτομα, με στόχο την αλλαγή στάσης και συμπεριφοράς

απέναντί τους.

Η φυλακή στοχεύει τελικά σ' ένα αδύνατο στόχο: να βελτιώσει αυτούς που διαφθείρει, να προστατεύσει την κοινωνία, κατασκευάζοντας εγκληματίες. Είναι μεστά αντιφάσεων τα μηνύματα που εκπέμπει, βελτιώνοντας ενώ στιγματίζει, εντάσσοντας ενώ απορρίπτει, επανακοινωνικοποιώντας ενώ κακοποιεί.

Δεχόμενος τα αλληλοσυγκρουόμενα αυτά μηνύματα ο έγκλειστος βιώνει την αφόρητη εμπειρία ενός χαμένου παιχνιδιού, που τον εγκλωβίζει σε μια αδιέξοδη κατάσταση. Η λογική κάθε στάσης, κάθε εξέγερσης μέσα στη φυλακή, που ταλανίζει, κατά καιρούς, την κοινή γνώμη, κατανοείται εάν ενταχθεί μέσα στη λογική αυτή του χαμένου παιχνιδιού.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Αποκέντρωση και Αστυφιλία», «Ασφάλεια – Τροχαία Ατυχήματα (Δημόσια Ασφάλεια, Τροχαία Ατυχήματα)», «Δημόσια Διοίκηση», «Δικαιοσύνη – Σωφρονιστικό Σύστημα (Δικαιοσύνη, Σωφρονιστικό Σύστημα – Σωφρονιστικά Ιδρύματα)», «ΜΜΕ», «Πολιτική – Πολιτικοί – Κόμματα», «Πολιτικά Δικαιώματα», «Ανθρώπινα Δικαιώματα» και «Βουλή των Εφήβων – Πολιτικοποίηση και Σχολείο», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Χρήστου Τσώλα, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, ως έχει.

Αθήνα, 12 Οκτωβρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

(Διάλογος μεταξύ Εφήβων Βουλευτών και μελών της Κυβέρνησης)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Παρακαλώ τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης αρμόδιο για το σωφρονιστικό σύστημα να κάνει, αν θέλει, κάποιο σχόλιο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαρίστως, μόνο που θα πρέπει να κάνω μια γενικότερη τοποθέτηση σε σχέση με το σωφρονιστικό σύστημα.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει τρεις στόχους. Βέβαια κορωνίδα των τριών στόχων είναι η εξυπηρέτηση του δικαίου. Τι σημαίνει όμως αυτό;

Σημαίνει, πρώτον, να απονέμεται σωστά η δικαιοσύνη σαν θεσμός, να μπορεί δηλαδή αυτός ο θεσμός να δίδει το δίκιο σ' αυτόν που το έχει.

Ο δεύτερος άξονας είναι ο κοινωνικός άξονας. Η δικαιοσύνη είναι στο κέντρο όλων των μεγάλων ιδεολογιών και όλων των παγκόσμιων ρευμάτων. Είτε δεχθεί κανείς την έννοια της ελευθερίας ως δεσπόζουσα έννοια εις την πολιτική είτε δεχθεί την έννοια του ρεύματος της ισότητας ως και εκείνο μεγάλο ρεύμα της πολιτικής –είναι τα δύο ρεύματα τα οποία συγκρούστηκαν διαχρονικά και αποτυπώθηκαν οι συγκεκριμένες πολιτικές- η δικαιοσύνη είναι στο μέσο αυτό των ρευμάτων. Δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία, αν δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Δεν μπορεί να υπάρξει ισότητα, αν πάλι δεν υπάρχει δικαιοσύνη.

Η δικαιοσύνη, λοιπόν, έχει ένα ρόλο αφενός μεν να απονέμει το δίκαιο, αφετέρου δε να έχει μια υποδομή κοινωνική. Και το κοινωνικό μέρος της δικαιοσύνης είναι –μεταξύ των άλλων- οι φυλακές, το σωφρονιστικό σύστημα. Εάν η δικαιοσύνη δεν προσεγγίζει τον ανθρώπινο παράγοντα είτε τον παραβατικό είτε γενικότερα, τότε δεν θα είναι δικαιοσύνη.

Με βάση, λοιπόν, αυτή τη λογική και αυτό το δεδομένο προσπαθούμε όλες οι πολιτικές κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια και να προστατεύσουμε την κοινωνία από τυχόν παραβατικές

συμπεριφορές και παραβατικούς ανθρώπους, εφαρμόζοντας μια αρχή, όπως τη λένε στη νομική «αρχή της γενικής πρόληψης».

Προσπαθεί δηλαδή η κοινωνία μέσα από τις φυλακές, μέσα από διάφορα σωφρονιστικά μέτρα να κρατήσει μια άμυνα απέναντι σε εκείνους που κάνουν παραβάσεις, με τη μέθοδο του να μπορέσει να συνετίσει, κάτι το οποίο και η προηγούμενη νεαρά Βουλευτής είπε ότι θα πρέπει δηλαδή να μπορέσουμε να δώσουμε όλα εκείνα τα στοιχεία στον παραβάτη, ώστε να βελτιωθεί, να γίνει καλύτερος και να μπορέσει να ενταχθεί στην κοινωνία. Αυτή είναι θεωρία της ειδικής πρόληψης.

Η δικαιοσύνη σήμερα οπουδήποτε, στα καλούμενα «πολιτισμένα» κράτη, ακολουθεί ένα μείγμα των δύο αυτών ρευμάτων, της γενικής και της ειδικής πρόληψης, έτσι ώστε και η κοινωνία να μπορεί να αμυνθεί, αλλά να μπορεί να βελτιωθεί και το είδος των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι έχουν κάνει παραβάσεις.

Με βάση, λοιπόν, αυτές τις δύο αρχές πορεύονται –όπως σας είπα- όλες οι σύγχρονες κυβερνήσεις όλων των χωρών της Ευρώπης και της Αμερικής. Γι' αυτό το σκοπό, μέσα στις φυλακές ιδρύονται διάφορα συστήματα εκπαιδευτικά.

Φερ' ειπείν για τους νέους φυλακισμένους υπάρχουν εκπαιδευτικά προγράμματα, στα οποία αν κανείς θελήσει να ενταχθεί, τότε η ποινή του μοιράζεται δια δύο. Δηλαδή, αν είναι τιμωρημένος για δύο χρόνια και μπει σ' αυτό το πρόγραμμα, θα εκτίσει μόνο ένα χρόνο. Είναι τα σχολεία της δεύτερης ευκαιρίας. Επίσης, εφαρμόζεται μια σειρά κοινωνικών μέτρων, τα οποία βοηθούν τους φυλακισμένους και την ένταξή τους στην κοινωνία.

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης υπάρχει ένας οργανισμός, ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που λέγεται «ΕΠΑΝΟΔΟΣ». Αυτό το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου είναι εκείνο που φροντίζει αυτοί οι οποίοι αποφυλακίζονται να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία και να μην υποπέσουν στο ίδιο αδίκημα.

Και, βέβαια, το μεγάλο πρόβλημα του σωφρονιστικού συστήματος είναι ο μεγάλος συνωστισμός που υπάρχει. Έχουμε περίπου έντεκα χιλιάδες φυλακισμένους και οι θέσεις των φυλακών είναι μόνο για οκτώ χιλιάδες. Επομένως, αντιλαμβάνεται κανείς πόσο μεγάλο είναι το πρόβλημα της διαφοράς αυτής, ώστε να μπορέσουν δηλαδή να ζήσουν με ανθρώπινους όρους.

Με βάση αυτό, λοιπόν, έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα, με βάση το οποίο θα γίνουν καινούριες φυλακές, μοντέρνες φυλακές, οι οποίες θα έχουν καλύτερους όρους και θα υπάρχει καλή μεταχείριση των κρατουμένων.

Με βάση αυτό, τα δύο, τρία τελευταία χρόνια, έχουμε κάνει τρεις, τέσσερις φυλακές. Και έπεται και συνέχεια. Στον επόμενο χρόνο είναι προγραμματισμένο να γίνουν άλλες δύο, τρεις φυλακές, ώστε να μη τι άλλο, να υπάρξει μία αποσυμφόρηση των ανθρώπων και έτσι να μπορεί ο καθένας να ζει ανθρώπινα και να μπορέσει να εκτίσει την ποινή του κάτω από όρους κοινωνικούς και ανθρώπινους.

Ακούστε. Σήμερα η Ελλάδα έχει ένα διπλό πρόβλημα σε σχέση με τις φυλακές. Το ένα πρόβλημα είναι παγκόσμιο. Υπάρχει ένα μεγάλο ποσοστό κρατουμένων των οποίων η κράτηση οφείλεται σε χρήση και εμπορία ναρκωτικών ουσιών, θέμα το οποίο, όπως σας είπα, είναι παγκόσμιο και προσπαθούμε με διάφορους τρόπους, με διάφορα νομοθετήματα –άλλα έχουν έρθει και άλλα θα έρθουν στο μέλλον- να το αντιμετωπίσουμε. Είναι ένα γενικότερο πρόβλημα το οποίο αγγίζει όμως και το θέμα το σωφρονιστικό.

Το δεύτερο πρόβλημα που είναι ειδικό για μας στην Ελλάδα είναι ότι η Ελλάδα, όπως τη βλέπετε στο χάρτη, είναι στο κέντρο μίας περιοχής η οποία περιβάλλεται από διάφορα άλλα κράτη τα οποία ίσως δεν έχουν το ίδιο πολιτιστικό επίπεδο με το δικό μας, έχουν παραβατικές συνήθειες πολύ μεγαλύτερες και εισέρχονται ως μετανάστες στη χώρα μας, διαπράττουν αδικήματα και φυλακίζονται. Όμως, αυτό σημαίνει ότι ένας μεγάλος αριθμός θέσεων των φυλακών καλύπτεται από πολίτες οι οποίοι ανήκουν σ' άλλες χώρες.

Κάναμε μία προσπάθεια ώστε να πάνε στις δικές τους φυλακές των δικών τους χωρών. Αυτό βρίσκεται στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Γίνεται πραγματικά ένας μεγάλος αγώνας και πιστεύω ότι αν λυθεί αυτό το πρόβλημα, δεν θα έχει η χώρα μας κανένα πρόβλημα.

Ωστόσο, επειδή η φυλακή δεν συνδέεται άμεσα με τη χώρα, δηλαδή φυλακισμένος-Ελλάδα ή φυλακισμένος-άλλη χώρα –φυλακισμένος είναι ένας άνθρωπος ο οποίος θέλει μία εκπαίδευση- θεωρώ ότι θα πρέπει να δούμε το τρίτο σκέλος που έχει το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Και το τρίτο σκέλος είναι το παιδευτικό κομμάτι το οποίο εθίγη και από πολλούς από εσάς. Είναι ένα κομμάτι για το οποίο θα πρέπει και εμείς οι πολιτικοί, αλλά και οι πολίτες, να εισχωρήσουμε, να υπεισέλθουμε στο κεφάλαιο που λέγεται «πολιτική», να δούμε το καλό από το κακό, να μπορέσουμε να δώσουμε μοντέλα. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε εμείς πρώτιστα, οι πολιτικοί, αλλά και σε δεύτερη φάση οι πολίτες, έτσι ώστε με το κρατούν μοντέλο που θα είναι το σωστό και ηθικό μοντέλο, το μοντέλο που θα στηρίζεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε πολίτη, να μπορέσει να προχωρήσει η κοινωνία και να έχουμε όσο το δυνατόν λιγότερες παραβάσεις.

Να ξέρετε πάντοτε πως δεν υπήρξε ιστορική περίοδος, δεν υπάρχει χώρα στον κόσμο η

οποία να μην έχει πρόβλημα με το σωφρονισμό. Δεν υπάρχει χρονική, ιστορική περίοδος από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και χώρα στον κόσμο σήμερα στην οποία να μην υπάρχει σχέση και κάποια εμπλοκή ορισμένων δυνάμεων της πολιτικής με άλλες οικονομικές δυνάμεις. Το θέμα είναι να βρούμε το σωστό δρόμο.

Εσείς πρέπει να βρείτε το δρόμο της πολιτικής, να μεθέξετε της πολιτικής, να μπείτε στην έννοια της πολιτικής και να επιλέξετε καλούς πολιτικούς. Μέσα απ' αυτό το σύστημα και ο σωφρονισμός θα γίνει και θα υπάρξει μία κοινωνία που θα στηρίζεται στα δικαιώματα όλων των πολιτών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ας προχωρήσουμε.

.....
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Για δύο λεπτά θα δώσουμε το

λόγο στον Υπουργό Εσωτερικών, τον καθηγητή κ. Παυλόπουλο.

Ορίστε, κύριε καθηγητά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να σας πω δύο λόγια στα δύο αυτά λεπτά που μου έδωσε ο Πρόεδρος, παρά τον Κανονισμό και τον ευχαριστώ. Καμιά φορά το κάνουμε και αυτό, γιατί η Βουλή είναι forum ελευθερίας. Θα σας πω, λοιπόν, δύο λόγια για το θεσμό της δικαιοσύνης και την Αίθουσα στην οποία βρισκόμαστε. Γιατί κάθε Αίθουσα στο Μέγαρο της Βουλής έχει την ιστορία της.

Πρώτα-πρώτα η δικαιοσύνη, ως θεσμός, είναι εκ των ων ουκ άνευ για κάθε κράτος δικαίου. Δεν νοείται κράτος δικαίου χωρίς δικαιοσύνη. Στην Ελλάδα έχουμε την πολιτική δικαιοσύνη, που δικάζει τις διαφορές μεταξύ των ιδιωτών, την ποινική, που επιβάλλει, όπως ξέρετε, τις κυρώσεις και τη διοικητική δικαιοσύνη, ένα χωριστό κλάδο δικαιοσύνης.

Αυτός ο χωριστός κλάδος δικαιοσύνης -με κορωνίδα το Συμβούλιο της Επικρατείας- συνίσταται στο ότι ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων της εκτελεστικής εξουσίας, της δημόσιας διοίκησης.

Γιατί σας το είπα αυτό; Γιατί αυτή η Αίθουσα στην οποία βρισκόμαστε έχει θεσμικά τη μεγαλύτερη ιστορία απ' όλες τις Αίθουσες της Βουλής. Η Αίθουσα 223, όπως λέμε, αυτή η Αίθουσα με τη διαμόρφωση που έχει μέχρι και τώρα, από την 1η Ιανουαρίου 1929 μέχρι τις αρχές της

δεκαετίας του '90 –συγκεκριμένα μέχρι το 1992- ήταν το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Εδώ συνεδρίαζε το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το ίδρυσε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, με πρώτο Πρόεδρο έναν από τους μεγαλύτερους νομικούς της εποχής τον Κωνσταντίνο Ρακτιβάν. Ο δε Ελευθέριος Βενιζέλος έβαλε να συνεδριάζει το Συμβούλιο της Επικρατείας συμβολικά σε αυτήν την Αίθουσα, επειδή ως κορωνίδα ελέγχου της εκτελεστικής εξουσίας και ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων ήταν πάνω από την Αίθουσα όπου συνεδρίαζε το Κοινοβούλιο.

Το Κοινοβούλιο συνεδρίαζε κάτω. Εδώ συνεδρίαζε το Συμβούλιο της Επικρατείας, θέλοντας συμβολικά να δείξει ότι με τον τρόπο αυτό η δικαιοσύνη, ιδίως σε θέματα ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, είναι πάνω από την ίδια τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία.

Βέβαια, ορισμένες φορές που το Συμβούλιο Επικρατείας έβγαλε αντισυνταγματικούς και νόμους του Ελευθερίου Βενιζέλου, λίγο του κακοφάνηκε. Όμως, ο Κωνσταντίνος Ρακτιβάν ήταν ο Πρόεδρος που, με τη σύνθεση του πρώτου Συμβουλίου της Επικρατείας τότε, καθιέρωσε πραγματικά τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων σε επίπεδο διοικητικής δικαιοσύνης.

Να θυμάστε, λοιπόν, ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, όπου σήμερα συνεδριάσαμε, ξεκίνησε το Συμβούλιο της Επικρατείας, η διοικητική δικαιοσύνη, ο έλεγχος της νομιμότητας της δημόσιας διοίκησης και μεγάλο τμήμα του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων. Σήμερα φιλοξενεί τις επιτροπές της Βουλής, όμως δεν παύει μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να παραμένει η μνήμη, ο ήχος –αν θέλετε- και ο απόηχος μιας δικαιοσύνης, η οποία στην εποχή μας, εποχή πολλών παρεκβάσεων και πολλών προβλημάτων, έχει να διαδραματίσει ένα πολύ σημαντικό ρόλο.

Σας εύχομαι καλή δύναμη και καλή επιτυχία στη ζωή σας!

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής ΔΔΔΤ & Δικαιοσύνης. Παρακολουθεί ο κ. Σάββας Αντωνίου, ανώτατο στέλεχος Υπουργείου Παιδείας & Πολιτισμού της Κύπρου.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής ΔΔΔΤ & Δικαιοσύνης. Παρακολουθεί ο κ. Σάββας Αντωνίου, ανώτατο στέλεχος υπουργείου Παιδείας & Πολιτισμού της Κύπρου.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής ΔΔΔΤ & Δικαιοσύνης. Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας ανάμεσα στους Έφηβους Βουλευτές.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής ΔΔΔΤ & Δικαιοσύνης. Παρακολουθούν οι κ.κ Ευάγγελος Χρυσός Γ.Γ. του Ιδρύματος της Βουλής Σάββας Αντωνίου, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής ΔΔΔΤ & Δικαιοσύνης, παρουσία του Προέδρου της Βουλής κ. Δημητρίου Σιούφα.